

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 631 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 12 ΦΕΒΒΑΡΙΟ 2011

1 ΕΥΡΩ

«Ανομία» ή υποταγή;

ΣΕΛΙΔΕΣ 6, 16

Ομολογούν ότι στοχεύουν στην «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης

ΣΕΛΙΔΑ 3

Με συνοπτικές διαδικασίες το νομοσχέδιο για τις αστικές συγκοινωνίες

Συνεχές «μπρα-ντε-φερ» συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας-βίας

ΣΕΛΙΔΕΣ 3, 10

Ετοιμάζουν το στρατό για καταστολή του «εσωτερικού εχθρού»

ΣΕΛΙΔΑ 12

Αίγυπτος

Ανυποχώρητη η εξέγερση

ΟΧΙ στο σχέδιο «ομολής μετάβασης»

ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Οι απόντες δεν δικαιούνται να παραδίνουν μαθήματα

ΣΕΛΙΔΑ 7

Persona non grata η Διαμαντοπούλου

ΣΕΛΙΔΑ 11

19η
μέρα

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

ΝΙΚΗ ΣΤΟΥΣ 300 ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ

ΤΩΡΑ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΠΡΙΝ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

12/2: Ημέρα γάμου 12/2/1945: Υπογραφή συμφωνίας Βάρκιζας 12/2/1946: Συνεδρίαση 2ης ολομέλειας ΚΚΕ, απόφαση αποχής από τις εκλογές 12/2/1961: Δολοφονία Πατρίς Λουμούμπα (Κογκό) 12/2/1976: Θάνατος Φρανκ Σταγκ (ΙΡΑ, απεργία πείνας) 12/2/1980: Βόμβα στη βιοτεχνία «Πέρλο» 12/2/1981: Βόμβα στα γραφεία ΒΕΟ (Λιόσια), ΔΕΗ (Κάνιγος) και σε σχολικό λεωφορείο (Καρέα) 12/2/1981: Βόμβα στο αυτοκίνητο πρώην αξιωματικού χωροφυλακής, προσυπόγραφο της «Balkan Export» (Θεσσαλονίκη) 12/2/1987: Βόμβα στο Γενικό Λογιστήριο Κράτους 12/2/1992: Βόμβα σε νυχτερινό κέντρο (ΕΛΑ) 12/2/1993: Χτύπημα ΔΟΥ Μοσχάτου (17Ν) 13/2/1990: Η γαλλική επανάσταση καταργεί τα μοναστήρια 13/2/1888: Γέννηση Γεώργιου Παπανδρέου 13/2/1949: 700 νεκροί, 1.500 τραυματίες και 400 αιχμάλωτοι αντάρτες ΔΣΕ, στην προσπάθεια κατάληψης της Φλώρινας 13/2/1963: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας (Αθήνα) 13/2/1973: Διαδήλωση φοιτητών, πέντε συλλήψεις (Θεσσαλονίκη) 14/2: Ημέρα ερωτευμένων 14/2/1901: Ο φοιτητής Πιότρ Κάρποβιτς εκτελεί τον υπερσυντηρητικό υπουργό Παιδείας Μπογκολέποφ (Ρωσία) 14/2/1945: Η ΚΕ του ΕΑΜ επικυρώνει τη συμφωνία της Βάρκιζας 14/2/1947: Αντάρτες καταλαμβάνουν τη Σπάρτη, ελευθερώνοντας 233 αριστερούς κρατούμενους 14/2/1950: Στάλιν και Μάο υπογράφουν τριακονταετή συμφωνία φιλίας-αλληλοβοήθειας ΕΣΣΔ-Κίνας 15/2/1933: Απόπειρα δολοφονίας Φράνκλιν Ρούσβελτ από τον ιταλό αναρχικό Τζιουζέπε Ζακάρια 15/2/1980: Απόπειρα εμπρησμού κτιρίου χωροφυλακής (Θεσσαλονίκη) 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυτιλιακής εταιρείας (ΕΛΑ) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά γκαράζ αμερικανικής πρεσβείας (17Ν) 15/2/1999: Παράδοση Οτζαλάν στις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες (Ναϊρόμπι) 16/2: ΗΠΑ: Γιορτή μουλαριού, Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918) 16/2/1933: Αιματηρές συγκρούσεις αστυνομίας-εργατών στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης 16/2/1943: Ίδρυση Υπηρεσίας Υποχρεωτικής Εργασίας (κυβέρνηση Βισί-Γαλλία), για προμήθεια βιομηχανιών Γ' Ράιχ με εργατικά χέρια 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 16/2/1978: Αντιτρομοκρατικό νομοσχέδιο (Γερμανία) ψηφίζεται με 245 ψήφους υπέρ και 244 κατά 17/2/1905: Βόμβα σκοτώνει τον δούκα Σεργκέι Αλεξάντροβιτς, θείο και σύμβουλο του τσάρου Νικολάου Β' 17/2/1907: Αναρχικοί-σοσιαλδημοκράτες εκτελούν τον βαρόνο Μπούντμπεργκ, μέλος του Κρατικού Συμβουλίου και του αφαιρούν 17.000 ρούβλια 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών σε Κηφισιά και Πολιτεία 18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέφει όλα τα αντίτυπα του βιβλίου «Αυτά που πιστεύω» του Τολστόι 18/2/1930: Δέκα νεκροί, έξι τραυματίες από έκρηξη στην αποθήκη πυρομαχικών Λιοσίων 18/2/1952: Ελλάδα και Τουρκία προσχωρούν στο ΝΑΤΟ 18/2/1961: Αντιπυρηνική διαδήλωση στο Λονδίνο, συλλαμβάνεται ο 89χρονος Μπέρτραντ Ράσελ ως ταραχοποιός και φυλακίζεται για μια βδομάδα.

● 2.080 άνθρωποι υπέγραψαν δήλωση συνευθύνης με τα υπό κατηγορίαν μέλη της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας μετανάστες ●●● Αριθμός εντυπωσιακός, αν σκεφτούμε ότι δεν έγινε καμιά ιδιαίτερα πλατιά καμπάνια ●●● Μέχρι τώρα είχαμε το Μνημόνιο, στο εξής θα έχουμε τον οδικό χάρτη ●●● Αυτό είναι το νέο πασοκικό σλόγκαν για τα πρόσθετα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα της περιόδου 2012-2014 ●●● Το επαναλαμβάνουν σε κάθε συνέντευξη τους Παπακωνσταντίνου, Σαχινιδής και Κουσελάς ●●● Αλήθεια, πιστεύουν ότι με σλόγκαν μπορούν να κρύψουν την αλήθεια; ●●● Μούγκα ο Γιωργάκης στη σύνοδο κορυφής των Βρυξελλών ●●● «Σουρεαλιστική» τη χαρακτήρισε ο πρωθυπουργός του Βελγίου, έγινε της π...ας, θα λέγαμε εμείς ●●● Αλλά ο Γιωργάκης μούγκα ●●● Είναι καιρός τώρα να τα βάζεις με την Αγκέλα και τον Νικολά ●●● Και οι μαγκιές στο εσωτερικό; ●●● Σ' αυτή τη φάση μας τελείωσαν κι αυτές ●●● Εμείς, πάλι, γιατί δεν αι-

σθανόμαστε καμιά συμπάθεια για τον «δικωμένο» πρύτανη Πελεγρίνη; ●●● Προφανώς γιατί λειτουργεί και απενοχοποιητικά για τον πρύτανη των ΜΑΤ ●●● Δημοσιογράφος δηλώνει ως επάγγελμα ο υπουργός Γεωργίας Κ. Σκανδαλίδης στη δήλωση «πόθεν έσχες» ●●● Μήπως μπορεί να μας πει σε ποιο ακριβώς Μέσο εργαζόταν πριν γίνει υπουργός; ●●● Και μια που μιλάμε για Μέσα και δημοσιογράφους, μήπως μπορεί να μας πει ο Κωστάκης τι σκοπεύει να κάνει με την υπόθεση Φλαούνα; ●●● Για τον «πράσινο» καναλάρχη λέμε, που για σχεδόν δυο δεκαετίες μισοδοτούσαν παράνομα από

το υπουργείο Γεωργίας ●●● Ο Φλαούνας πιάστηκε «με τη γίδα στην πλάτη», ύστερα από δικά μας ρεπορτάζ και η επιστροφή του ΝΣΚ είναι σαφής ●●● Να επιστρέψει τα λεφτά εντόκως (μιλάμε για μισό εκατομμύριο περίπου), να σταλεί ο φάκελος στον εισαγγελέα για τα περαιτέρω και να διαταχθεί ΕΔΕ για την αναζήτηση παιδαγωγικών ευθυνών ●●● Αράχνασε η υπόθεση στο συρτάρι της Μπατζελή, αραχνιάζει μήνες τώρα και στο συρτάρι του Σκανδαλίδη ●●● Ρε, μπας κι είχε καμιά σχέση με τον καναλάρχη της Μεσοσηγίας ο... δημοσιογράφος Κ. Σκανδαλίδης; ●●● Ή μπας και τους κρατά-

ει από κάπου ο Φλαούνας και τον καλύπτουν τόσο προκλητικά; ●●● «Σε αυτή τη Σύνοδο Κορυφής δεν υπήρξε καμία απόφαση. Δεν υπάρχει τίποτα. Έχουμε πει ότι θα περιμένουμε να έρδει η πρόταση ολοκληρωμένη για να μπορούμε να τοποθετηθούμε», δήλωσε ο εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ ●●● Μας δουλεύουν οι Πασόκοι, μας δουλεύουν και οι Δεξιοί ●●● Γιατί κι αυτοί είναι υπέρμαχοι της «ανταγωνιστικότητας» ●●● Δηλαδή, της κατατόμησης των εργατικών δικαιωμάτων και της «κινεζοποίησης» του ελληνικού προλεταριάτου ●●● «Τι θα γίνει αν αναπτυχθεί το ίδιο κίνημα και κατά των ιδιωτών, στο ταξί, στο εστιατόριο, στον κινηματογράφο, στον κουρέα;», αναρωτιέται ο Πάγκαλος για το κίνημα «δεν πληρώνω» ●●● Τόσο φτηνιάρης πια... ●●● Να τον χαιρέστε τον κύριο Καμίνη όσοι και όσες χαρήκατε με την εκλογή του ●●● Ακόμα και ο Κακλαμάνης ψήφισε ψήφισμα υπέρ των μεταναστών απεργών πείνας, αλλά ο Καμίνης και η κλίκα του καταψήφισαν και δεν πέρασε ●●● Βασιλικότερος του βασιλέως ●

◆ Σαράντα εργάτες πέταξε στο δρόμο από την Αlumil της Ξάνθης ο καπιταλιστής Μυλωνάς. Αυτό το αγλάισμα της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας, που πήγαν να τον κάνουν ήρωα την περίοδο της απαγωγής του. Οι εργάτες στο δρόμο και ο Μυλωνάς με τα παράσημα του Μίχαλου και του Ανδρικόπουλου (πρόεδρος του ΕΒΕ Ξάνθης, που δημόσια και απροκάλυπτα έχει ζητήσει «αλλαγή του πολιτειακού») στο πέτο.

◆ Ποιον βράβευσε ο πρύτανης των ΜΑΤ Θ. Πελεγρίνης; Τον Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ! Την περασμένη Τρίτη, ο Γιούνκερ αναγορεύτηκε σε επίτιμο διδάκτορα του Τμήματος Νομικής της Σχολής Νομικών, του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στη σχετική πρόσκληση δεν αναφέρεται αιτιολογία της βράβευσης, πέραν των πολιτικών ιδιοτήτων του Γιούνκερ («Πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και Πρόεδρος του Eurogroup»). Και ποιος έκανε την «παρουσίαση του έργου και της προσωπικότητας του τιμωμένου»; Ο καθηγητής Σπ. Φλωγαίτης, κολλητός του Παυ-

λόπουλου, που τον διόριζε υπηρεσιακό υπουργό Εσωτερικών στις προεκλογικές περιόδους, αλλά και του Παμπρούκη, με τον οποίον διατηρούσαν από κοινού δικηγορικό γραφείο (και με τη Σιούτη). Μια μεγάλη παρέα είναι οι παρακοιμώμενοι της εξουσίας.

◆ Καυγάς για π... γραβάτες στην ΠΓ του ΣΥΝ. Κάποιοι την έπεσαν άγρια στον Τσίπρα, μιλώντας για «αριστερά με γραβάτες». Μα ο Αλέξης δεν φοράει γραβάτα! Ναι, αλλά η επίθεση αφορούσε το «άδειασμα» των μεταναστών απεργών πείνας και της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης που είχαν εγκατασταθεί στη Νομική. Και πώς αντέδρασε

ο Αλέξης; Το πήρε προσωπικά και άρχισε να κουνάει τα... ανύπαρκτα παράσημά του, δηλώνοντας πως αυτός ποτέ δεν πήρε υπόψη του τις επιθέσεις των ΜΜΕ, ενώ σε κορυφαία ζητήματα, όπως το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, δεν μέτρησε το πολιτικό κόστος. Τι ακριβώς να εννοούσε με το τελευταίο;

◆ «Ο σεβασμός των κανόνων ωφελεί κυρίως τους πιο ευάλωτους και αδύναμους, γιατί περιορίζει τη δύναμη των ισχυρών. Οι ισχυροί δεν θα ήθελαν κανόνες σε μια κοινωνία γιατί δεν θα ήθελαν έλεγχο», ισχυρίστηκε στην κυριακάτικη «Καθημερινή» ο Ρέππας, αναφερόμενος στα κινήματα ανυ-

πακοής που αναπτύσσονται. Δηλαδή, αυτοί που αρνούνται να πληρώσουν διόδια είναι οι ισχυροί και ο Ρέππας, η κλίκα των ομοίων του και οι καπιταλιστές είναι οι αδύναμοι. Τι άλλο θ' ακούσουμε;

◆ Το όνομά του είναι Ανδρέας Τάκης. Πρώην βοηθός συνηγόρου

του πολίτη, νυν γενικός γραμματέας μεταναστευτικής πολιτικής στο υπουργείο Εσωτερικών. Ο άνθρωπος που κρατάει την πιο σκληρή αντιμεταναστευτική στάση. Αφρίζει κυριολεκτικά και δηλώνει ότι αυτός είναι ΠΑΣΟΚ κι ότι ο υπουργός του δεν πρόκειται να δείξει ανθρωπισμό όπως ο Παυλόπουλος. Αυτός ο «ντούρος Πασόκος» στα νιάτα του ήταν στην ΠΠΣΠ και μετά καμάρωνε ότι ανήκει στη χορεία των προοδευτικών δικηγόρων. Ίσως γι' αυτό δείχνει φανατισμό γενίτσαρου. Προσπαθεί να σβήσει τη νεανική του δράση, έχοντας προφανώς μετανιώσει γι' αυτή.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ακουσα μια αρνητική στάση απέναντι στα αιολικά πάρκα ότι αυτά «ρυπαίνουν» αισθητικά το τοπίο. Αυτό το οποίο λέμε είναι ότι αυτή η κοινωνία θα πρέπει πλέον να πάρει τις αποφάσεις της για την ανάπτυξη που θέλει και για το περιεχόμενο αυτής της ανάπτυξης. Στις περισσότερες των περιπτώσεων, οι τοπικές κοινωνίες αντιδρούν σε μια σειρά από αναπτυξιακά επενδυτικά προγράμματα που τις αφορούν.

Φίλιππος Σαχινιδής

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Πάντως, αυτό που μου έκανε αληγινή εντύπωση ήταν ότι, παρ' ότι ο πρωθυπουργός σε κυβερνητική σύσκεψη που είχε γίνει ζήτησε να αναφέρονται τα κυβερνητικά στελέχη σε «ομάδα μεταναστών», αυτό που άκουγες από τα αρμόδια χείλη ήταν «μετανάστες» και «λαθρομετανάστες». Αληγινή επίσης εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι ελέγχετο μετ' επιτάσεως πως δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει μαζική νομιμοποίηση, αλλά ούτε και ατομική.

Κόσμος του Επενδυτή

Καμιά παρέμβαση δεν υπάρχει από την γερμανική κυβέρνηση για αλλαγή Συντάγματος. Αυτό που υπάρχει είναι ένα Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης στην Ευρωζώνη, το οποίο, δυστυχώς, η χώρα μας παραβιάζει συστηματικά εδώ και χρόνια.

Γ. Παπακωνσταντίνου

Για περισσότερα από 30 χρόνια στην Ευρώπη αλλά και στις άλλες περιοχές του πλανήτη η πολιτική είχε τεθεί στην υπηρεσία των αγορών. Εκπνώς ότι η τε-

λευταία κρίση καθιστά αναγκαία την επαναξιολόγηση της σχέσης πολιτικής και οικονομίας. Οι πολιτικοί οφείλουν να θέσουν τους κανόνες με τους οποίους οι αγορές λειτουργούν, ώστε οι αγορές να τεθούν στην υπηρεσία των πολιτών και να μην γίνονται εργαλεία στα χέρια αδιότακτων κερδοσκόπων. Διαφορετικά η πολιτική θα έχει ηττηθεί. Γι' αυτό λοιπόν επιμένω ότι όχι μόνον δεν χάσαμε τη ψυχή μας αλλά συνεχίζουμε την προσπάθεια να προσδιορίσουμε τι σημαίνει προοδευτική πολιτική.

Φίλιππος Σαχινιδής

Υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού και αυτό εμποδίζει την οικονομική ανάπτυξη. Επιβάλλεται ή να εργαζόμαστε περισσότερο ή να εργαζόμαστε περισσότερες ώρες. Θα πρέπει να εξεταστεί αν ακόμα και αυτοί που λαμβάνουν επιδόματα αναπηρίας μπορούν να εργαστούν έστω και λίγες ώρες.

Τζούλια Γκίλαρντ (πρωθυπουργός Αυστραλίας)

Όμως ο τρόπος με τον οποίο άνοιξε από τη Γερμανίδα καγκελάριο οδηγεί περισσότερο σε μια... γερμανική οικονομική διακυβέρνηση, γι' αυτό και οι αντι-

δράσεις. Σε αυτό το παζάρι η Ελλάδα φαίνεται ότι δεν θα πάρει ενεργό μέρος, αφού ο πρωθυπουργός Γ. Παπανδρέου δεν ήταν στη «σουρεαλιστική σύνοδο» της Παρασκευής, όπως τη χαρακτήρισε ο πρωθυπουργός του Βελγίου, μεταξύ εκείνων που αντέδρασαν στο γαλλογερμανικό σχέδιο.

Ελευθεροτυπία

Είμαστε εδώ για να προετοιμάσουμε τη μεγάλη τομή που αφορά την αγροτική ανάπτυξη της Θεσσαλονίκης και της Βόρειας Ελλάδας.

Κώστας Σκανδαλίδης

■ Δασολόγος μάλαμα

Ο δασολόγος Γ. Αμοργιανιώτης, ειδικός γραμματέας του υπουργείου Περιβάλλοντος, είναι αυτός που εισηγήθηκε τη διαδικασία της «διάθεσης προσωπικού», για την οποία γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα. «Εφαγε πόρτα» από τους υποαλλήλους, στους οποίους απευθύνθηκε προφορικά, για να μη φέρει σε δύσκολη θέση την υπουργό του, και αναγκαστικά, μετά την άρνηση των δασολόγων να δεχτούν τη «διάθεση» σε άλλη υπηρεσία, εξέδωσε την παράνομη απόφασή της η Μπιρμπιλί.

Ο κύριος αυτός, περνώντας σε πολιτική καρέκλα, μεθοδεύει ενέργειες ενάντια στους πρώην συναδέλφους του. Να τον χαίρονται οι Πασκίτες της ΠΕΔΔΥ, της οποίας υπήρξε μέλος του ΔΣ. Έχει μεγάλη υπηρεσία στην αντιδασική πολιτική (ακόμα και τη «σαρακατσάνικη στάνη» του Σουφλιά στην Πάρνηθα πήγε να στήσει) και γι' αυτό επιλέχτηκε για το πόστο του ειδικού γραμματέα.

ΥΓ: Ο πρόεδρος της ΠΕΔΔΥ αναγκάστηκε να βγάλει ανακοίνωση ενάντια στην παράνομη απόφαση της Μπιρμπιλί. Χρειάστηκε πρώτα να τον «κράξουμε» από τις στήλες της «Κόντρας» για να το κάνει.

■ Μέχρι πότε θα καλύπτετε τον Φλαούνα;

Χρόνος κλείνει από τότε που αποκαλύψαμε το σκάνδαλο Φλαούνα. Του καναλάρχη της Μεσηνίας, που μισθοδοτούνταν ως υπάλληλος του υπουργείου Γεωργίας, στο οποίο για πάρα πολλά χρόνια δεν είχε πατήσει το πόδι του. Και όμως, δυο διαδοχικοί υπουργοί, πρώτα η Μπατζελή και τώρα ο Σκανδαλίδης, δεν έχουν κάνει τίποτα για να εκκαθαριστεί αυτή η υπόθεση διοικητικά και ποινικά, όπως ομύρωνα τους έχει συμβουλεύσει το Νομικό Συμβούλιο του κράτους.

Θυμίζουμε ότι το ΝΣΚ γνωμοδότησε τα εξής: Να απαιτηθούν άμεσα, ως αχρεωστήτως καταβληθέντα, όσα παρανόμως εισέπραξε ο Φλαούνας, που σύμφωνα με πρόχειρους υπολογισμούς φτάνουν το μισό εκατομμύριο ευρώ. Να σταλεί ο φάκελος στον εισαγγελέα για την άσκηση ποινικής δίωξης και να διαταχθεί ΕΔΕ για την απόδοση διοικητικών ευθυνών.

Η Μπατζελή πέταξε το φάκελο του σκανδάλου σε κάποιο συρτάρι, ενώ το ίδιο κάνει και ο Σκανδαλίδης. Απευθύνθηκε στον (αναρμόδιο) Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης Λ. Ρακιντζή, από τον οποίο «έφαγε πόρτα». Κι ενώ ο διευθυντής του πολιτικού του γραφείου μας διαβεβαίωνε το Δεκέμβρη, ότι «εντός των ημερών» ο Σκανδαλίδης θα υπογράψει τη γνωμοδότηση του ΝΣΚ, για να κινηθούν οι νόμιμες διαδικασίες και «να μην ανησυχούμε», φτάσαμε στα μέσα του Φλεβάρη κι ακόμα δεν έχει γίνει τίποτα. Από διαφάνεια και τα παρόμοια σκίζουν οι Πασκοί.

Ομολογούν ότι στοχεύουν στην «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης

Από το 2013 φτάσαμε ήδη στο 2015. Ο Άδης ο Γ. Παπακωνσταντίνου διέρρευσε στα ΜΜΕ, ότι στο τελευταίο υπουργικό συμβούλιο εισηγήθηκε την εκπόνηση ενός «μεσοπρόθεσμου προγράμματος» που θα φτάνει μέχρι το 2015. Δηλαδή, δυο χρόνια μετά την υποτιθέμενη λήξη του Μνημόνιου! Κι έχουμε καιρό για μετά.

Όπως έγραφε μια οικονομική ιστοσελίδα, η τρόικα έχει προτείνει «ένα τετραετές πρόγραμμα βαρύτητας λιτότητας, που θα κάνει τα μέτρα του 2010 να θυμίζουν παιδικό παιχνίδι». Η ειδηση αυτή, που έκανε τον κύκλο τροφοδοτούμενη από τον ίδιο τον Παπακωνσταντίνου, επαναθέρμανε τα σενάρια περί πρόωρων εκλογών την άνοιξη, ώστε αμέσως μετά, η αναβαθμισμένη στην κολυμβήθρα της κάλπης κυβέρνηση να ψηφίσει το νέο τετραετές πρόγραμμα άγριας λιτότητας. Δεν θα συμπράξουμε σ' αυτό. Οχι μόνο γιατί δεν βλέπουμε και τόσο πιθανό, αυτή τη στιγμή, να πάει ο Παπανδρέου σε εκλογές που θα βυθίσουν σε κρίση το πολιτικό σύστημα, αλλά και γιατί δεν έχει νόημα αν θα πάει ή όχι σε πρόωρες εκλογές. Σημασία έχουν αυτά που έρχονται, τα οποία είναι πιο εφιαλτικά απ' αυτά που ήδη περνάμε.

Όπως είναι γνωστό, η τελευταία σύνοδος κορυφής της ΕΕ δεν κατέληξε πουθενά, καθώς το «σύμφωνο ανταγωνιστικότητας» που προωθεί ο γερμανο-γαλλικός άξονας προσέκρουσε σε αντιδράσεις άλλων ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ. Ήδη, έχουν προγραμματιστεί δυο σύνοδοι κορυφής, μια του Eurogroup και μια της ΕΕ, για το Μάρτη, ενώ μέχρι τότε θα οργιάσει το διπλωματικό παρασκήνιο σε όλες τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες της Ευρώπης. Είναι επίσης γνωστό, ότι ο Παπανδρέου έπαθε... αφωνία σ' αυτή τη σύνοδο κορυφής. Στις δηλώσεις που έκανε μετά τη λήξη της, προοριζόμενες για εσωτερική κατανάλωση, ισχυρίστηκε ότι το σχέδιο Μέρκελ δεν αφορά την Ελλάδα, γιατί ήδη εφαρμόζουμε όσα προβλέπει, οπότε δεν προβλέπονται νέα μέτρα! Αυτό, βέβαια, αποτελεί ομολογία του ότι η Ελλάδα είναι το πειραματόζωο στο οποίο εφαρμόζονται όλες οι αντικοινωνικές και αντεργατικές πο-

λιτικές και «φαρμακούναι» αντιδράσεις. Οι διαβεβαιώσεις, όμως, ότι «δεν θα υπάρξουν νέα μέτρα», έχουν τόση αξία όση είχαν και οι μέχρι τα τώρα διαβεβαιώσεις, που ακολουθούνται σύντομα από... νέα μέτρα.

Αυτές τις μέρες παίζεται, επίσης, σε νέα επεισόδια, το σίριαλ της «κακής» τρόικας και των «καλών» υπουργών που προσπαθούν να αντισταθούν. Επειδή έχουμε δει τα προηγούμενα επεισόδια και ξέρουμε το αποτέλεσμα, καλό είναι να μην ασχολούμαστε με τα σημερινά, αλλά να βλέπουμε την πολιτική που εφαρμόζεται και να είμαστε σίγουροι για τα επόμενα βήματά της, που θα είναι πιο εφιαλτικά για τους εργαζόμενους και τους νέους.

Προετοιμάζοντας τον ελληνικό λαό για τα νέα μέτρα, ο ίδιος ο Παπανδρέου στράφηκε στο τελευταίο υπουργικό συμβούλιο ενάντια στους «συντεχνιακούς και ατομικούς εγωισμούς» και διακήρυξε: «Και μηδενικό χρέος να είχαμε σήμερα, θα έπρεπε να κάνουμε ριζικές αλλαγές στη χώρα μας, γιατί και μηδενικό χρέος να είχαμε, σε λίγα χρόνια, πάλι ελλείμματα και χρέη θα είχαμε, γιατί πρέπει να αλλάξει ριζικά το μοντέλο ανάπτυξης της χώρας».

Όποιος ξέρει ελληνικά καταλαβαίνει δύο πράγματα. Πρώτο ότι η κυβέρνηση θεωρεί την πολιτική που ακολουθείται δική της και όχι της τρόικας. Τελείωσε, δηλαδή, το παραμύθι περί της «ψυχής του ΠΑΣΟΚ», που δεν χάθηκε, αλλά παραμερίστηκε χάριν του εθνικού συμφέροντος. Δεύτερο, ότι η πολιτική αυτή δεν έχει τελειωμό. Δεν υπάρχει το «2013 τέλος», για το οποίο μιλούσε ο Παπανδρέου στη ΔΕΘ, τον περασμένο Σεπτέμβρη.

«Οι παράμετροι που καθορίζουν την ανταγωνιστικότητα δεν θα ορίζονται πλέον στην Ευρώπη, αλλά θα καθορίζονται σε χώρες πολύ μεγαλύτερες σε έκταση», είπε ο προσκεκλημένος στο υπουργικό συμβούλιο Γιόσκα Φίσερ, παραπέμποντας στην Κίνα. Ομολογούν ευθέως, πλέον, ότι επιδιώκουν την «κινεζοποίηση» του ευρωπαϊκού προλεταριάτου. Σε πρώτη φάση του προλεταριάτου της ευρωπαϊκής «περιφέρειας», χωρών δηλαδή όπως η Ελλάδα.

Παραδίνουν τις αστικές συγκοινωνίες στο ιδιωτικό κεφάλαιο

Στο νομοσχέδιο για τις αστικές συγκοινωνίες υπήρχε μια παράγραφος (παρ. 4 άρθρου 3) που έλεγε τα εξής:

«Με απόφαση του υπουργού Οικονομικών μπορεί να παρέχεται η εγγύηση ή απεγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ των ΟΣΥ και ΣΤΑΣΥ για τη σύναψη, κατάρτιση, ανάληψη, διακανονισμό ή εξόφληση νέων δανείων και πάσης φύσεως πιστώσεων στο εσωτερικό ή το εξωτερικό μετά τη συντέλεση της συγχώνευσης».

Η παράγραφος αυτή καταργήθηκε από τον Δ. Ρέππα κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή. Προφανώς, υπήρξε παρέμβαση και της τρόικας, που θέλει να επιταχυνθούν οι διαδικασίες ιδιωτικοποίησης των αστικών συγκοινωνιών.

Η κατάργηση από τώρα αυτής της διάταξης δείχνει καθαρά την πρόθεση της κυ-

βέρνησης ν' αφήσει τους «νέους» συγκοινωνιακούς φορείς να χρεοκοπήσουν, για να παραδώσει και τις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Για δόλωμα, ο Ρέππας αφαίρεσε και τη διάταξη που έλεγε ότι ο ΟΑΣΘ μπορεί να ιδρύει ανώνυμες εταιρίες για την παροχή συγκοινωνιακού έργου (άρθρο 5, παρ. 1κβ). Από τη στιγμή που το κράτος δεν εγγυάται ούτε τα δάνεια των νέων συγκοινωνιακών φορέων, τους οδηγεί κατευθείαν στην οικονομική ασφυξία και από εκεί στην αγκαλιά του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Μπορούμε, βέβαια, να κάνουμε και τη σύγκριση με τις τράπεζες, στις οποίες η κυβέρνηση προσφέρει αφειδώς εγγυήσεις, προκειμένου να δανείζονται από την ΕΚΤ με επιτόκιο 1%. Άλλο τραπέζικα κέρδη, όμως, και άλλο δικαιώματα εργαζόμενων και φτηνές αστικές συγκοινωνίες για το λαό.

■ Και η Δικαιοσύνη στο παιχνίδι

Τη σύγκληση της Ολομέλειας Εφετών, προκειμένου να ανατεθεί σε εφέτη ανακριτή η συνέχιση της ανάκρισης για δυο υποθέσεις της Siemens, ζήτησε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ι. Τέντες. Η πρώτη υπόθεση αφορά την έρευνα για την εταιρία Armentel, στην οποία μέτοχοι ήταν ο ΟΤΕ και η Siemens, και η δεύτερη αφορά συμφωνίες του ΟΤΕ για προμήθεια υλικού από τη Siemens.

Πρόκειται για ένα ακόμη παιχνίδι εντυπώσεων, ενορχηστρωμένο από το προπαγανδιστικό επιτελείο της κυβέρνησης. Ένα παιχνίδι στο οποίο παίζουν ευχαρίστως οι κεφαλές της αστικής Δικαιοσύνης, που αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να γίνουν κάποιες κινήσεις εντυπωσιασμού, μπας και διασκεδαστεί λίγο η αηδία και η αγανάκτηση που αισθάνονται οι απλοί άνθρωποι του λαού, ύστερα από τις συνεχείς συγκαλύψεις σκανδάλων. Φυσικά, τίποτα δεν πρόκειται να βγει και απ' αυτές τις υποθέσεις, όπως δεν βγήκε και από όλες τις προηγούμενες. Παιχνίδι πλέον θα κάνουν οι μεγαλοδικηγόροι και οι διάφοροι μονατζεραίοι κι όταν τα φώτα της δημοσιότητας σβήσουν εντελώς, όλα θα ρυθμιστούν όπως επιβάλλουν οι αρχές... του δικαίου.

■ Είναι μεγάλος ο καημός

«Σύμφωνο - βόμβα στα θεμέλια της ΕΕ», κραύγαζε το πρωτοσέλιδο της «Αυγής» το περασμένο Σάββατο. Γιατί, ρε παιδιά, τόσος καημός; Ποια ακριβώς είναι τα θεμέλια της ΕΕ που απειλεί να τα τινάξει στον αέρα το «σύμφωνο ανταγωνιστικότητας» των Μέρκελ-Σαρκοζί; Δεν ήταν καπιταλιστικά αυτά τα θεμέλια; Δεν έκαναν πάντα κουμάντο τα μονοπώλια και τα ιμπεριαλιστικά κράτη; Έχει μεσολαβήσει κάτι το επαναστατικό και μας έχει διαφύγει;

«Με το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας παρακάμπτονται τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και ανάγεται σε κέντρο αποφάσεων ο γερμανο-γαλλικός άξονας», οδύρεται η «Αυγούλα». Και ποια είναι τα θεσμικά όργανα; Η Κομισιόν του Μπαρόζο, το Eurogroup του Γιούνκερ και το Συμβούλιο Υπουργών, στο οποίο πάντοτε έκανε κουμάντο ο γερμανο-γαλλικός άξονας, κλείνοντας τις κατά περίπτωση συμμαχίες που χρειαζόταν.

Έχει και ο σπορτουρισμός τα όριά του, όμως η «ανανεωτική (και καθόλου ριζοσπαστική) αριστερά» νομίζει πως δεν υπάρχουν όρια για το δικό της σπορτουρισμό. Τώρα που οι μάσκες πέφτουν, τώρα που και στους πλέον ανυποψίαστους, σε εκείνους που είχαν φράει το παραμύθι της «μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας», αποκαλύπτεται η ουσία του ευρωενοστικού οικοδομήματος, βγαίνουν οι Συνασπισμένοι και οδύρονται για κάτι που ουδέποτε υπήρξε, χωρίς να παραβλέπουν –ακόμα και στη σημερινή συγκυρία– να χύνουν το δηλητήριο της ευρωλαγνείας, όπως έκανε μια μέρα μετά την «Αυγή» το Γραφείο Τύπου του ΣΥΝ, που απεφάνθη ότι «χρειάζεται η επανίδρυση της ΕΕ και μια νέα αρχιτεκτονική του ευρώ και του χρηματοπιστωτικού συστήματος, που θα βάζουν τέλος στην κερδοσκοπία των αγορών». Ε, ασχίρτσια...

■ Πολιτικοί απατεώνες

Στη συνεδρίαση της πανελλαδικής πολιτικής επιτροπής της ΔΗΑΡΙ, ο Φ. Κουβέλης παρουσίασε ορισμένα δίπολα. Το κόμμα του, είτε, είναι υπέρ της «οικονομικής και πολιτικής ενοποίησης της ΕΕ σε ομοσπονδιακή κατεύθυνση», διαφωνεί όμως με την «προσπάθεια εξόδου από την κρίση με βίαιο τρόπο, με τους ασφυκτικούς όρους των δημοσιονομικών περιορισμών και της ριζικής ανατροπής του κοινωνικού ευρωπαϊκού προτύπου, όπως προβλέπονται από το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας που παρουσίασε η κ. Μέρκελ στη Σύνοδο Κορυφής». Για κάτσε, ρε μεγάλε. Αμα η ΕΕ εννοποιηθεί και γίνει ομοσπονδία (λέμε τώρα!), δεν θα έχει ενιαίους κανόνες; Ε. αυτό προτείνουν από τώρα η Μέρκελ με τον Σαρκοζί. Ενιαίους κανόνες οικονομικής διακυβέρνησης, τους οποίους θα ελέγχει ο γερμανο-γαλλικός άξονας. Άλλωστε, πέρα από την αναμφισβήτητη οικονομική του υπεροχή, και πληθυσμιακά να το βάλουμε, «δικαιούται» ο γερμανο-γαλλικός άξονας να επιβάλει τους κανόνες σε όλους τους άλλους. Ξέρεις εσύ κανέναν άλλο τρόπο διοίκησης, έξω από τον κανόνα της οικονομικής και πολιτικής ισχύος; Πέρασε ένας αιώνας από τότε που ο Λένιν έγραψε («Ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού»), ότι ο μόνος κανόνας που καθορίζει τα μοιράσματα και ξαναμοιράσματα αγορών και σφαιρών επιρροής είναι η ισχύς του κεφαλαίου κάθε ιμπεριαλιστικής χώρας. Η ζωή το επιβεβαιώνει συνεχώς, ιδιαίτερα σήμερα, στις συνθήκες της κρίσης, που δεν υπάρχουν μεγάλα περιθώρια για ελιγμούς και συμβιβασμούς. Κι έρχεται τώρα ο κάθε τυχαρπαστος Κουβέλης να μας πει να μη πιστεύουμε αυτό που βλέπουμε να ξετυλίγεται μπροστά στα μάτια μας, αλλά να πιστεύουμε τις παπαριές του κάθε ευρωλάγων.

Το άλλο δίπολο αφορά το εσωτερικό σκηνικό. «Αναγνωρίζουμε την ανάγκη μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών, μέτρων εκσυγχρονισμού και μεταρρυθμίσεων», είπε ο Κουβέλης, αλλά «η προοπτική αυτή δεν πρέπει να οδηγήσει στη διάλυση της κοινωνικής συνοχής, δεν μπορεί να παραγνωρίζει τις τεράστιες κοινωνικές ανισότητες». Ασε, μεγάλε, αυτά τα λέει ήδη το ΠΑΣΟΚ. Τα έλεγε προεκλογικά, τα λέει και τώρα, εφαρμόζοντας τη βαρβαρότητα του Μνημόνιου. Δεύτερος και καταϊδρωμένος έρχεται. Το κακό με σένα είναι πως ούτε πολιτικό χώρο να καλύψεις έχεις, ούτε στο ΠΑΣΟΚ μπορείς να πας, γιατί θα είσαι ο πρώτος που θα εξαφανιστείς πολιτικά.

■ Από «ανάκαμψη» σε «ανάκαμψη» η ανεργία φουντώνει

Η δημοσίευση του αριθμού των νέων θέσεων εργασίας (job openings) για τον περσινό Δεκέμβριο από το Γραφείο Εργατικών Στατιστικών του αμερικάνικου υπουργείου Εργασίας, την περασμένη Τρίτη (8/2), ήταν απογοητευτική. Παρά τη μείωση της ανεργίας στο 9% το Γενάρη του 2011 (από το 9,7% που βρισκόταν το Γενάρη του 2010), οι νέες θέσεις εργασίας είχαν μειωθεί κατά 139.000 το Δεκέμβριο, ενώ αναθεωρήσεις προηγούμενων εκτιμήσεων αναφέρουν ότι τον περσινό Νοέμβριο οι νέες θέσεις εργασίας ήταν τελικά 46.000 λιγότερες.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Οικονομικής Πολιτικής που επικαλείται τα επίσημα στοιχεία των πληθυσμιακών εκθέσεων, ο αριθμός των ανέργων ήταν 14.5 εκατομμύρια το Δεκέμβριο, ενώ οι νέες θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν έφταναν τα 3.1 εκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι για πάνω από τα 3/4 των ανέργων δεν αντιστοιχεί ούτε μία νέα θέση εργασίας.

Συγκρίνοντας το στοιχείο της τωρινής «ανάκαμψης» με την «ανάκαμψη» μετά την κρίση του 2000, ο αριθμός των νέων θέσεων εργασίας είναι σαφέστατα μικρότερος. Έτσι, κατά τους πρώτους 18 μήνες της «ανάκαμψης» από την κρίση του 2000 (δηλαδή από το Δεκέμβριο του 2001, που ξεκίνησε η «ανάκαμψη», μέχρι το Μάη του 2003) δημιουργήθηκαν στις ΗΠΑ 62.6 εκατομμύρια νέες θέσεις εργασίας. Στους 18 μήνες της «ανάκαμψης» από την τελευταία οικονομική κρίση (δηλαδή από τον Ιούλη του 2009, που επίσημα ξεκίνησε η «ανάκαμψη», μέχρι το Δεκέμβριο του 2010) οι νέες θέσεις εργασίας φτάνουν μόλις τα 51.1 εκατομμύρια, δηλαδή είναι 18% πιο κάτω από την προηγούμενη «ανάκαμψη».

Τι σημαίνει αυτό; Ότι η τελευταία «ανάκαμψη» της αμερικάνικης οικονομίας συμβαδίζει με υψηλούς δείκτες ανεργίας και ακόμα πιο αναιμική δημιουργία νέων θέσεων εργασίας από την προηγούμενη. Αν συσπολογίσουμε ότι η προηγούμενη «ανάκαμψη» στις ΗΠΑ (2001-2008) ήταν η πιο αδύναμη μεταπολεμικά και ως προς την αύξηση των θέσεων εργασίας και ως προς την αύξηση των μισθών, όπως έχουμε αναφέρει σε παλαιότερο φύλλο της «Κ» (βλ. αρ.φ. 499, 16/2/2008), μπορούμε να αναλογιστούμε πού οδηγεί την εργαζόμενη κοινωνία ο καπιταλισμός στην ισχυρότερη καπιταλιστική οικονομία του πλανήτη...

■ Ο άνεμος της εξέγερσης δεν κόπασε ακόμα

Ταραγμένο ήταν το περασμένο Σαββατοκύριακο στην Τυνησία, μετά το ξέσπασμα συγκρούσεων μεταξύ διαδηλωτών και αστυνομίας στο βόρειο τμήμα της χώρας που κόπησε τη ζωή σε πέντε διαδηλωτές. Οι συγκρούσεις ξεκίνησαν μετά από επίθεση που δέχτηκε γυναίκα από μπάτσο, όταν πήγε να παραπονέθει στο αστυνομικό τμήμα για κάποιο ζήτημα.

Επίκεντρο των συγκρούσεων η πόλη Κελφ, όπου οι διαδηλωτές απαιτήσαν την απόλυση των μπάτσων που σχετίζονται με το δικτατορικό καθεστώς του Μπεν Αλι και ιδιαίτερα του τοπικού διοικητή της αστυνομίας Khaled Ghazouani που τον κατηγορούν για κατάχρηση εξουσίας. Ο Ghazouani χτύπησε διαδηλωτή κατά τη διάρκεια διαδήλωσης το Σάββατο, εξαγριώνοντας το πλήθος που επιχείρησε να βάλει φωτιά στο αστυνομικό τμήμα. Οι μπάτσοι άνοιξαν πυρ σκοτώνοντας δύο διαδηλωτές και τραυματίζοντας τρεις ακόμα, οι δύο εκ των οποίων υπέκυψαν αργότερα στα τραύματά τους. Διαδηλώσεις έγιναν και στην πόλη Κεμπλί, με έναν νεκρό που χτυπήθηκε από κόνιστρο δακρυγόνου. Οι διαδηλωτές ζητούσαν την αντικατάσταση του τοπικού κυβερνήτη.

Σε μια προσπάθεια να εκτονώσει την κατάσταση, ο νέος υπουργός Εσωτερικών απαγόρευσε όλες τις δραστηριότητες του πρώην κυβερνώντος κόμματος RCD και η μεταβατική κυβέρνηση αποφάσισε την μείωση κατά δύο ώρες της απαγόρευσης κυκλοφορίας που από τώρα θα ξεκινά στις 12 το βράδυ και θα τελειώνει στις 4 το πρωί. Όμως η πτώση της δικτατορίας του Μπεν Αλι δεν έχει φέρει τις αλλαγές που επιθυμούσε ο κόσμος που εξεγέρθηκε. Όπως επισημαίνει το Αλ Τζαζίρα την περασμένη Τρίτη (8/2), «παρά το ότι το καθεστώς Μπεν Αλι φεύγει ή έφυγε, δεν είναι ξεκάθαρο σε ποιο βαθμό θα οδηγήσουν οι πολιτικές αλλαγές σε αποφασιστικές κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις που ζητούσαν οι διαδηλωτές, ιδιαίτερα στις περιθωριοποιημένες κεντρικές και βόρειες περιοχές». Γι' αυτό και η φωτιά της εξέγερσης μπορεί να ξαναφουντώσει ανά πάσα στιγμή...

Φοβάται το «ντόμινο» η κυβέρνηση του Ιράκ

Οχτώ χρόνια μετά την πτώση του Σαντάμ Χουσεΐν και την αμερικανοβρετανική κατοχή στη χώρα, το Ιράκ εξακολουθεί να ταλαινίζεται από την έλλειψη στοιχειωδών υποδομών καθημερινής διαβίωσης. Η χώρα υποφέρει από ελλείψεις νερού και τροφίμων, πολύωρες διακοπές ρεύματος και ένα άθλιο αποχετευτικό σύστημα. Σύμφωνα με κάτοικο προαστίου της Βαγδάτης, «ακόμα και στο Μεσαίωνα οι άνθρωποι δε ζούσαν σε αυτή την κατάσταση» (Ρόιτερς 6/2/11). Είναι φυσικό, λοιπόν, η κυβέρνηση του Μαλί να φοβάται την επέκταση του ντόμινο της εξέγερσης και στο Ιράκ, παρά τη μπότα των αμερικάνικων στρατευμάτων που συνεχίζει να πατάει στη χώρα. Γι' αυτό και ο ίδιος ο Μαλί αποφάσισε να περικόψει τον μισθό του (των 30 χιλιάδων δολαρίων το μήνα) στο μισό και δήλωσε ότι δεν πρόκειται να θέσει υποψηφιότητα για τρίτη θητεία.

Όμως, παρά το γεγονός ότι οι διαδηλώσεις που έγιναν σε διάφορες πόλεις, σε ένδειξη δια-

μαρτυρίας για τις άθλιες υπηρεσίες που «προσφέρει» το ιρακινό κράτος στους πολίτες του ήταν μικρές (μόλις μερικές εκατοντάδες άτομα συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα σε διάφορες πόλεις της χώρας, όπως η Βασόρα, η Βαγδάτη, το Ραμάντι και η Μοσούλη), η αγανάκτηση είναι διάχυτη στους κατοίκους της πολυπληθούς αυτής χώρας. Γι' αυτό και η αστυνομία σπεύδει να προλάβει σπέρνοντας τον τρόμο και πυροβολώντας στο ψαχνό, όπως έκανε την προηγούμενη Πέμπτη στην πόλη Χάμζα της

επαρχίας Ντιχουανίγια (180 χιλιόμετρα νότια της Βαγδάτης), όπου τραυματίστηκαν τρεις διαδηλωτές για ν' ακολουθήσει επίθεση εξαγριωμένων διαδηλωτών σε κυβερνητικά κτίρια.

Οι διαδηλώσεις στην πόλη συνεχίστηκαν για τρεις μέρες. Ένας από τους συνδιοργανωτές των διαδηλώσεων, ο Αμπντού Αλί δήλωσε τα εξής στην εφημερίδα The National (6/2/11) που εκδίδεται στα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα: «Θα γίνει επανάσταση των πεινασμένων και των ανέργων στο Ιράκ, όπως

έγινε στην Αίγυπτο». Ενώ ένας υπάλληλος του υπουργείου Εσωτερικών λέει στον δημοσιογράφο του Ασοσίέιπεντ Πρες την ίδια μέρα: «Μπορεί να συμβεί κι εδώ, γιατί δεν έχουμε ούτε δουλειές, ούτε υπηρεσίες».

Οι Ιρακίνοι παρακολουθούν στενά τα τεκταινόμενα στην Αίγυπτο και εμπνέονται απ' αυτά. Όμως, σε ποιο βαθμό θα ξεσηκωθούν μαζικά και πότε, κανείς δε μπορεί να ξέρει. Προς στιγμήν, συνεχίζονται οι διάφορες επιθέσεις σε κυβερνητικά κτίρια, όπως στο Κίρκουκ, όπου την περασμένη Τετάρτη επτά άνθρωποι σκοτώθηκαν από τριπλή βομβιστική ενέργεια στα γραφεία των εσωτερικών υπηρεσιών ασφαλείας, ενός αστυνομικού τμήματος και του κοινού στελέχους της αστυνομίας. Σύμφωνα με το Αλ Τζαζίρα (9/2), τον περασμένο μήνα 200 ήταν οι νεκροί στην περιοχή του Κίρκουκ από βομβιστικές επιθέσεις. Η «σταθερότητα» δεν πρόκειται ποτέ να έρθει στο Ιράκ όσο υπάρχει η κατοχική μπότα και οι διεφθαρμένοι δωσιλογοί...

Οι εποχές της σιωπής τελείωσαν

«Πώς μπορείς να έχεις ένα βασικό μισθό ισοδύναμο με την τιμή έξι κιλών κρέατος; Είναι ανοησία». Με αυτά τα λόγια σχολίαζε ο αιγύπτιος οικονομολόγος Αχμέντ Ελ Ναγκάρ στο Γαλλικό Πρακτορείο την αύξηση του βασικού μισθού που αποφάσισε η κυβέρνηση Μουμπάρακ τον περασμένο Νοέμβριο. Είχαν περάσει έξι μήνες από τις αρχές του περσινού Μάη, τότε που ο υπουργός Ανάπτυξης της Αιγύπτου, Μοχάμεντ Οθμάν, είχε δηλώσει ότι η κυβέρνηση σκέφτεται να αυξήσει το βασικό μισθό στις 450 λίρες (που τότε ισοδυναμούσαν με 82 δολάρια) από τις 34 λίρες (6 δολάρια) που βρισκόταν καθηλωμένος για 26 ολόκληρα χρόνια (από το 1984)!

Οι μερικές εκατοντάδες διαδηλωτές που τόλμησαν να διαδηλώσουν τότε (τον περσινό Μάη, δηλαδή) έξω από κυβερνητικά γραφεία στο Κάιρο ζητούσαν βασικό μισθό τουλάχιστον 1.200 λίρες (218 δολάρια). Έξι μήνες μετά κι αφού το Εθνικό Συμβούλιο Μισθών είχε διαταχθεί τον Οκτώβριο από δικαστήριο να αυξήσει το βασικό μισθό, κατόπιν... βαθιάς περισυλλογής, η κυβέρνηση Μουμπάρακ αποφάσισε τελικά να δώσει την πολυπόθητη αύξηση. Μη φανταστείτε τίποτα...

πολυτέλειες. Ούτε τα ψίχουλα που σκέφτονταν να δώσουν το Μάη δεν έδωσαν τελικά! Ο βασικός μισθός αυξήθηκε στις 400 λίρες που τότε (το Νοέμβριο) ισοδυναμούσαν με μόλις 69 δολάρια, μιας και η αιγυπτιακή λίρα στο μεσοδιάστημα είχε υποστεί μια υποτίμηση της τάξης του 5% περίπου και ο πληθωρισμός τον Οκτώβριο έτρεχε με 12% (σε ετήσια βάση).

Η θύελλα διαμαρτυριών δεν συγκίνησε κανέναν τότε, όπως δεν είχαν προβληματίσει ούτε οι διαδηλώσεις που είχαν ξεσπάσει τον Απρίλη του 2008 για την τιμή του ψωμιού, τις οποίες κατέστειλε η κυβέρνηση φυλακίζοντας μέχρι και για πέντε χρόνια 22 από τους «πρωτεργάτες» των λεηλασιών, οχτώ μήνες μετά (στις 15 Δεκέμβριο του 2008). Κανείς δεν έδινε σημασία στις φωνές δια-

μαρτυρίας, όπως του Σαμίρ που δούλευε στο υπουργείο Παιδείας για πάνω από τριάντα χρόνια, όταν δήλωνε στο BBC (3/5/2010) ότι ο μισθός του (461 λίρες ή 84 δολάρια) δεν φτάνει να καλύψει περισσότερο από πέντε μέρες κανονικής διαβίωσης, ή ενός άλλου δημόσιου υπάλληλου, του Σαφάα Αλ-Λούφτι, που στο ίδιο πρακτορείο δήλωνε ότι είχε ξεχάσει πώς μαγειρεύεται το κρέας, μιας και η οικογένειά του μπόρα κάθε τέσσερις βδομάδες!

Το καθεστώς δεν φαινόταν να κλονίζεται ούτε από το διογκούμενο κίνημα διαμαρτυρίας, που όπως ανέφερε το BBC, επικαλούμενο καθηγητή Μεσανατολικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ, αποτελούσε το μεγαλύτερο κοινωνικό κίνημα του είδους του

στον αραβικό κόσμο από το τέλος του δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, αγκυλιάζοντας περίπου δύο εκατομμύρια ανθρώπους από το 2004 σε περίπου 3.000 ενέργειες. Επρεπε να έρθει το τσουνάμι της εξέγερσης από την Τυνησία για να κλονίσει τα θεμέλια του φασιστικού αιγυπτιακού καθεστώτος, λίγο καιρό μετά τις εκλογές βίας και νοθείας, που επιβεβαίωσαν την εξουσία του (το Εθνικό Δημοκρατικό Κόμμα, «σάρωσε» με 83%).

Τώρα που ο ασκός του Αιόλου έχει ανοίξει, όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι βγαίνουν στους δρόμους και ζητούν αυξήσεις στους μισθούς και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Η εφημερίδα Αλ Αχράμ (μία από τις παλαιότερες και μεγαλύτερες κυκλοφορίες εφημερίδες στην Αίγυπτο) αποκάλυψε ότι δέχεται συνεχείς αναφορές για απεργίες και διαμαρτυρίες τόσο σε δημόσιες όσο και σε ιδιωτικές εταιρίες σε όλη τη χώρα. Παρακάτω αναφέραμε μερικές από τις εργατικές κινητοποιήσεις που ξέσπασαν μέσα στη βδομάδα που μας πέρασε.

1.500 εργάτες από πέντε ναυπηγεία ιδιοκτησίας της Αρχής της Διώρυγας του Σουέζ πραγματοποίησαν καθιστική διαμαρτυρία την περασμένη **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10**

■ Αίγυπτος

Ανυποχώρητη η εξέγερση

ΟΧΙ στο σχέδιο «ομαλής μετάβασης»

Με τη μεγαλύτερη μέχρι τώρα συγκέντρωση στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου απάντησαν εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές στο σχέδιο «ομαλής μετάβασης», με το οποίο ο Λευκός Οίκος με τον εμπιστό τους Ομάρ Σουλεϊμάν και την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσπαθούν, κάνοντας κάποιες μικροπαραχωρήσεις, να διασώσουν το καθεστώς και να διασφαλίσουν τα αμερικάνικα και ισραηλινά συμφέροντα στην περιοχή.

Μετά την αποτυχημένη απόπειρα καταστολής και απομάκρυνσης των χιλιάδων διαδηλωτών, που παραμένουν για τρίτη βδομάδα στην πλατεία Ταχρίρ, από τις ορδές των πραιτωριανών και των συμμοριών, στις 2 και 3 Φεβρουαρίου και τη μεγαλειώδη συγκέντρωση της Παρασκευής που ακολούθησε, η κλίκα του Μουμπάρακ έβαλε σε εφαρμογή άλλη τακτική. Έδωσε εντολή να ξαναοιζούν οι τράπεζες και οι δημόσιες υπηρεσίες το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου, για να δείξει ότι ομαλοποιείται η κατάσταση και να απομονώσει τους διαδηλωτές στην πλατεία Ταχρίρ, παρουσιάζοντάς τους σαν ένα καθημερινό γεγονός, που φθίνει και δεν παραλύει το Κάιρο, ενώ ο στρατός επιχείρησε να απομακρύνει τα οδοφράγματα και τους διαδηλωτές από τους γύρω δρόμους και να τους περιορίσει μέσα στην πλατεία.

Την ίδια μέρα, ανακοινώθηκε η παραίτηση της ηγεσίας του κυβερνώντος Εθνικού Δημοκρατικού Κόμματος, συμπεριλαμβανομένου του Γκαμάλ Μουμπάρακ, γιου του δικτάτορα, όχι όμως και η παραίτηση του Χόσνι Μουμπάρακ από τη θέση του προέδρου του κόμματος.

Διαπραγματεύσεις με το καθεστώς

Παράλληλα, μπήκε σε εφαρμογή η επιχείρηση του «διαλόγου με την αντιπολίτευση». Ο διορισμένος από τον Μουμπάρακ αντιπρόεδρος Ομάρ Σουλεϊμάν συναντήθηκε με εκπροσώπους κομμάτων της αντιπολίτευσης, όπως το Wafd και το Tagammu, τα οποία έχουν ένα μικρό αριθμό εδρών στη βουλή, μια επιτροπή στην οποία συμμετείχαν κάμποι νεολαίοι, εκπρόσωποι υποτίθεται αντικυβερνητικών κινημάτων, ανεξάρτητοι νομικοί και ο διακεκομμενός Naguib Sawiris, καθώς και η παράνομη Μουσουλμανική Αδελφότητα, η οποία μέχρι την προηγούμενη μέρα απέρριπτε κάθε διαπραγματεύση με το καθεστώς πριν από την απομάκρυνση του Μουμπάρακ. Η συμμετοχή της Μουσουλμανικής Αδελφότητας χαρακτηρίστηκε ως ιδιαίτερα σημαντική εξέλιξη, ενώ προκάλεσε δυσάρεστη έκπληξη σε πολλούς διαδηλωτές και αρνητικές κριτικές από πολλούς αναλυτές.

Στο τέλος της συνάντησης, ο Ομάρ Σουλεϊμάν εξέδωσε μια ανακοίνωση στην οποία αναφέρεται ότι θα σχηματιστεί μια επιτροπή νομικών και πολιτικών προσωπικοτήτων για να μελετήσει και να προτείνει συνταγματικές μεταρρυθμίσεις. Χωρίς να δηλώ-

νεται ότι θα είναι δεσμευτικές για την κυβέρνηση και οι οποίες τελικά θα εγκριθούν από μια βουλή, η οποία προέκυψε από εκλογές βίας και νοθείας στο τέλος του 2010 και αποτελείται στη συντριπτική πλειοψηφία από βουλευτές του κόμματος του Μουμπάρακ.

Αναφέρεται επίσης ότι θα αρθεί το καθεστώς έκτακτης ανάγκης «όταν το επιτρέψει η κατάσταση ασφαλείας της χώρας και δεν υπάρχουν απειλές για την ασφάλεια της κοινωνίας». Τα ίδια έλεγε και ο Μουμπάρακ για 30 χρόνια.

Ακόμη ότι θα «φιλελευθεροποιηθούν τα μίντια και οι επικοινωνίες» και ότι θα γίνει έρευνα για τους διεφθαρμένους αξιωματούχους.

Την ίδια μέρα (6 Φεβρουαρίου) σε συνέντευξη του στο αμερικάνικο κανάλι ABCNews, ο Σουλεϊμάν έδειξε καθαρά τις προθέσεις του δηλώνοντας, μεταξύ άλλων, ότι «η Αίγυπτος δεν είναι έτοιμη για τη δημοκρατία και δεν θα είναι μέχρι να αποκτήσει ο λαός κουλτούρα δημοκρατίας», επισήμανε ότι η μετάβαση έχει ήδη αρχίσει με τη συνάντησή του με τα μέλη της αντιπολίτευσης και επανέλαβε ότι ο Μουμπάρακ θα παραμείνει στην εξουσία.

Αντιδράσεις στην ανακοίνωση

Η συνάντηση εκπροσώπων της αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας με το Σουλεϊμάν πρόσφερε στον ίδιο και στο καθεστώς τη νομιμοποίηση που είχε ανάγκη και ενίσχυσε τη θέση του στην εξουσία. Αμέσως η μηχανή της κυβερνητικής προπαγάνδας άρχισε να δουλεύει στο φουλ για να προκαλέσει σύγχυση, αποπροσανατολισμό και διάσπαση στις γραμμές των εξεγερμένων.

Απαντώντας στις αρνητικές αντιδράσεις που προκάλεσε η στάση τους μέσα και έξω από τις γραμμές τους, εκπρόσωποι της Μουσουλμανικής Αδελφότητας φέλιζαν αστειές δικαιολογίες του τύπου ότι «δεν θεώρησαν τη συνάντηση ως διαπραγματεύσεις αλλά ως ευκαιρία για να ακούσουν τις θέσεις της κυβέρνησης» και δήλωναν ότι δεν εμπιστεύονται την κυβέρνηση και ότι εμμένουν στις θέσεις για απομάκρυνση του Μουμπάρακ, άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, διάλυση της βουλής και απελευθέρωση

όλων των πολιτικών κρατουμένων. Όμως αυτό που μετράει δεν είναι οι μεγαλόστομες διακηρύξεις, αλλά η συμβολή τους σε μια κρίσιμη στιγμή στην επιχείρηση αποπροσανατολισμού και αποδυνάμωσης της εξέγερσης. Η στάση αυτή καθώς και το γεγονός ότι δεν τάχθηκαν από την αρχή υπέρ των αντικυβερνητικών κινητοποιήσεων, αλλά και το ότι συμμετείχαν στις τελευταίες εκλογές βίας και νοθείας, τη στιγμή που άλλες πολιτικές δυνάμεις είχαν δηλώσει αποχή, δείχνουν ότι η Μουσουλμανική Αδελφότητα είναι ένα αστικό αντιδραστικό κίνημα, που φιλοδοξεί να παίξει ρόλο στο πολιτικό σκηνικό της Αιγύπτου και για το σκοπό αυτό απαιτείται να διατηρεί προφίλ χαμηλών τόνων και να προσφέρει τα απαιτούμενα εχέγγυα στους αμερικάνους και στους υπόλοιπους ιμπεριαλιστές ότι δεν θα θίξει τα ζωτικά συμφέροντά τους στην περιοχή.

Αξίζει να σημειωθεί η ανάρτηση στην ιστοσελίδα του «Πολιτιστικού Κέντρου Ενήμερωσης» (8/2/11δ), που πρόσκειται στη Χαμάς, ενός σύντομου σχολίου του πολιτικού αναλυτή Αντέλ Σαμάρα, στο οποίο χαρακτηρίζεται ως επικίνδυνη παγίδα η έγκριση των ΗΠΑ για τη συμμετοχή της Μουσουλμανικής Αδελφότητας σε μια κυβέρνηση στην Αίγυπτο. «Η Αμερική προσπαθεί να διασπάσει τις γραμμές των αγωνιστικών κινήματων για να τα σπρώξει να διαπραγματευτούν μ' αυτό που ήδη υπάρχει στην περιοχή, όπως την ομαλοποίηση των σχέσεων με τη σιωνιστική οντότητα και την αναγνώριση των συμφωνιών που έχουν υπογραφεί» επισημαίνεται, μεταξύ άλλων, στο σχόλιο.

Σκληρή απάντηση σε όσους συμμετείχαν στη συνάντηση με το Σουλεϊμάν έδωσαν εκπρόσωποι του αποκαλούμενου Συνασπισμού της Εξέγερσης της Οργανισμένης Νεολαίας, στον οποίο συμμετέχουν το Κίνημα 6 Απριλίου, οι Νέοι Άνθρωποι για τη Δικαιοσύνη και την Ελευθερία και η νεολαία της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Σε συνέντευξη τύπου που έδωσαν στις 6 Φεβρουαρίου δήλωσαν ότι δεν θα διαπραγματευτούν με το καθεστώς αν δεν παρατηρηθεί ο Μουμπάρακ, ότι «οι άνθρωποι που διαπραγματεύθηκαν με το Σουλεϊμάν εκπροσωπούν μόνο τους εαυτούς τους» και ότι «όλες οι νεολαιίστικες οργανώσεις είναι ενωμένες στη θέση τους:

καμιά διαπραγματεύση μέχρι την αποχώρηση του Μουμπάρακ». Την ίδια μέρα, περισσότεροι από 100.000 διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Ταχρίρ, παρότι ήταν εργάσιμη μέρα, για να εκφράσουν την αντίθεσή τους στο κυβερνητικό σχέδιο «ομαλής μετάβασης» και να τιμήσουν τη μνήμη των νεκρών της εξέγερσης.

Τη Δευτέρα, 7 Φεβρουαρίου, ο Σουλεϊμάν ανακοίνωσε ότι ο Μουμπάρακ αποφάσισε τη χορήγηση αύξησης 15% στους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα και τη συγκρότηση τριών επιτροπών «στα πλαίσια του σχεδίου ειρηνικής μεταβίβασης της εξουσίας», σε μια νέα προσπάθεια διάσπασης και αποδυνάμωσης της εξέγερσης.

Πρόκειται για μια επιτροπή που θα προτείνει τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις. Μια άλλη που θα παρακολουθεί τα κυβερνητικά μέτρα για την επίλυση της κρίσης και τις διαπραγματεύσεις με την αντιπολίτευση και μια τρίτη που θα ερευνήσει τις βιαιότητες και τις επιθέσεις εναντίον των διαδηλωτών. Ο Μουμπάρακ υποσχέθηκε επίσης να μη συλληφθεί και να μην κατηγορηθεί κανείς απ' όσους πήραν μέρος στις διαδηλώσεις.

Από τις τρεις επιτροπές, μόνο η πρώτη έχει μέχρι στιγμής σχηματιστεί και ο τρόπος συγκρότησής της αποκαλύπτει και πάλι την υποκρισία και τις προθέσεις της κλίκας του Μουμπάρακ και των πατρώνων της. Όπως αποκάλυψαν οι «New York Times» (8/01/11), όλα τα μέλη της θεωρούνται πιστοί του Μουμπάρακ. Πολλοί είναι ανώτατοι δικαστές, που χρωστάνε τις σημαντικές θέσεις τους στο Μουμπάρακ, δύο καθηγητές Νομικής ήταν μέλη του υπουργικού του συμβουλίου και δύο άλλοι έχουν ήδη δηλώσει την υποστήριξή τους στο σχέδιο βαθμιαίας αλλαγής με την παραμονή του Μουμπάρακ στην εξουσία.

Η λαϊκή απάντηση στους νέους ελιγμούς του καθεστώτος δόθηκε με τη μεγαλύτερη μέχρι τώρα συγκέντρωση στην πλατεία Ταχρίρ και με διαδηλώσεις δεκάδων χιλιάδων στην Αλεξάνδρεια και σε άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας την Τρίτη, 8 Φεβρουαρίου, την 15η μέρα της εξέγερσης.

Όλα τα διεθνή πρακτορεία μιλούν για την πρωτοφανή μαζικότητα, την αποφασιστικότητα και την εμμονή των διαδηλωτών στο αίτημα της παραίτησης του Μουμπάρακ και επισημαίνουν τη συμμετοχή πολλών ανθρώπων για πρώτη φορά στις συγκεντρώσεις καθώς και τον ενθουσιασμό που έχει προκαλέσει η απελευθέρωση και η συμμετοχή στην πλατεία Ταχρίρ του νεολαίου Γουάελ Γκονέιμ, διαχειριστή του Google και της ιστοσελίδας στο Facebook «Είμαστε όλοι Χαλέντ Σαϊντ» (πρόκειται για το νεολαίο που πέθανε από βρασιονιστήρια στα χέρια της αστυνομίας), που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην οργάνωση της κινητοποίησης της 25ης Ιανουαρίου. Ο Γουάελ Γκονέιμ είχε συλληφθεί στις 25 Ιανουαρίου καθώς πήγαινε στην πλατεία Ταχρίρ από ασφα-

λίτες και είχε κρατηθεί σε απομόνωση με καλυμμένα τα μάτια για 12 μέρες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά ο στρατός εγκατέλειψε τις προσπάθειες να ελέγξει τις ταυτότητες των προσερχόμενων λόγω του μεγάλου πλήθους που περίμενε στις ουρές. Το μήνυμα της συγκέντρωσης, σύμφωνα με τον ανταποκριτή του BBC, ήταν απλό: Υπάρχει τεράστια υποστήριξη απ' όλη την κοινωνία για τις διαδηλώσεις και οι κυβερνητικές υποχωρήσεις δεν είναι αρκετές. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι, εκτός από την πλατεία Ταχρίρ, χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν μπροστά στο κτίριο της βουλής, το οποίο φρουρείται από ισχυρές δυνάμεις του στρατού, απαιτώντας τη διάλυση της βουλής. Εκεί εξακολουθούν να παραμένουν όλο το 24ωρο αρκετές εκατοντάδες διαδηλωτές, ανοίγοντας έτσι το «δεύτερο μέτωπο της εξέγερσης», όπως πετυχημένα το χαρακτήρισε η βρετανική εφημερίδα «Guardian».

Βλέποντας τους κυβερνητικούς ελιγμούς να προσκρούουν στο τείχος της λαϊκής εξέγερσης, ο εκλεκτός των Αμερικάνων και των Ισραηλινών ως διάδοχος του Μουμπάρακ, Ομάρ Σουλεϊμάν, φανερά εκνευρισμένος, δήλωσε μετά την τεράστια διαδήλωση της 8ης Φεβρουαρίου ότι η «κυβέρνηση δεν μπορεί να ανεχτεί για πολύ τις συνεχιζόμενες διαδηλώσεις», ότι «δεν υπάρχει τέλος του καθεστώτος, ούτε άμεση αποχώρηση του Μουμπάρακ» και έθεσε το δίλημμα «διαπραγματεύσεις ή πραξικόπημα».

Μπροστά στις εξελίξεις αυτές, ο Λευκός Οίκος έσπευσε να πιέσει για κάποιες ακόμη υποχωρήσεις. Ο αμερικάνος αντιπρόεδρος Τζο Μπάιντεν σε τηλεφωνική επικοινωνία του με το Σουλεϊμάν τον κάλεσε να προχωρήσει σε άμεση άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, να σταματήσει τις συλλήψεις διαδηλωτών και δημοσιογράφων και να ανοίξει περισσότερο τις διαπραγματεύσεις στην αντιπολίτευση.

Είναι φανερό ότι η κλίκα του Μουμπάρακ προσπαθεί να κερδίσει χρόνο με την ελπίδα ότι με κάποιες ακόμη μικροπαραχωρήσεις και τη βοήθεια των κομμάτων της αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας θα καταφέρει να αποπροσανατολίσει και να διασπάσει τους διαδηλωτές και να αποδυναμώσει την εξέγερση, ώστε να μπορέσει να διατηρήσει όσο το δυνατόν πιο αλώβητο το καθεστώς. Το αν και κατά πόσο θα τα καταφέρει δεν είναι προβλέψιμο. Όλα εξαρτώνται από τη μαζικότητα, την αντοχή και τη δυναμική της λαϊκής εξέγερσης, η οποία αναγκάζει και τις αστικές πολιτικές δυνάμεις που θέλουν τις διαπραγματεύσεις να προσαρμόζουν ανάλογα τις κινήσεις και την τακτική τους. Αυτή τη στιγμή, η εξέγερση φαίνεται να κλιμακώνεται και να ενισχύεται με τις απεργιακές κινητοποιήσεις χιλιάδων εργατών σε πολλά σημεία της χώρας.

θα αφορά τα νέα μέτρα της περιόδου 2012-2014. Ίδου πώς το τοποθετεί ο Σαχινίδης, σε συνέντευξή του στα «Επίκαιρα»:

«Η Ελλάδα πρέπει να μειώσει το έλλειμμα της από 17 δις. ευρώ το 2011 σε περίπου 6 δις. ευρώ το 2014. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προσδιορίσουμε συγκεκριμένες παρεμβάσεις τόσο στο σκέλος των δαπανών όσο και των εσόδων, οι οποίες θα μας επιτρέψουν στα επόμενα τρία χρόνια να πετύχουμε το στόχο μας. Αυτή η προσπάθεια δεν είναι μια θεωρητική άσκηση. Είναι μια υπεύθυνη πολιτική που η χώρα θα ακολουθήσει τα επόμενα χρόνια. Για το σκοπό αυτό θα καλέσουμε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους όλα τα κόμματα και τους κοινωνικούς εταίρους να διατυπώσουν τις προτάσεις τους».

Αν μη τι άλλο, μπορούμε άνετα και χωρίς τύψεις να τους χαρακτηρίσουμε ψευταράδες. Από την «απόδοση» των παλιών μέτρων, άρχισαν ήδη να συζητούν για νέα μέτρα.

■ Ψευταράδες (2)

Από την ίδια συνέντευξη του Σαχινίδη ο αποκαλυπτικός διάλογος:

«ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αναπλήρωση των χαμένων δικαιωμάτων, για παράδειγμα των συντάξεων, προβλέπετε στο ορατό μέλλον; Φ. ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Έχω δηλώσει ότι η προσπάθεια που κάνουμε είναι μαραθώνιος και όχι κατοστάρι. Το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής που εφαρμόζουμε έχει ξεκινήσει εδώ και λίγους μήνες. Έχουμε δρόμο μπροστά μας για να μπορέσει η οικονομία να στηριχθεί σε σταθερές βάσεις και να αρχίσει η αναπλήρωση του χαμένου εδάφους».

Θυμόμαστε το σόου Παπανδρέου στη ΔΕΘ; Τότε που απευδύνθηκε στον υπουργό Οικονομικών, ζητώντας του να βρει τρόπο για να ικανοποιήσει τους συνταξιούχους; Ήταν ένα σόου για να δώσει τίτλους. Πώς έλεγαν παλιά οι βουλευτές «γράψ' τον κι αυτόν για σπίτι»; Τώρα, το οικονομικό επιτελείο στέλνει το μήνυμα «έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας»!

■ Δωσιολογισμός

Η Κατσέλη το είπε κάπως κομψά την περασμένη εβδομάδα, όταν της ζητήθηκε να σχολιάσει το γεγονός ότι οι τρούκνοι επικινδύνωσαν με τη ΝΕΟΓΑΛ για να πληροφωρηθούν τα της ειδικής επιχειρησιακής σύμβασης. Το θεώρησε φυσιολογικό και καθόλου μεμπτό. Ο Σαχινίδης, σε ραδιοφωνική συνέντευξή του, το είπε καθαρά δωσιολογικά: «Αυτή τη στιγμή, έχουμε περάσει μία αλλαγή στο ζήτημα των επιχειρησιακών συμβάσεων. Εκείνο το οποίο περιμένουμε να δούμε είναι πώς θα λειτουργήσει το νέο θεσμικό πλαίσιο. Δε μπορώ να καταλάβω γιατί είναι κακό να ενημερώνονται για παράδειγμα για μια σειρά από ζητήματα που αφορούν στον τρόπο λειτουργίας της ελληνικής οικονομίας». «Γιατί χάνουμε την εθνική μας κυριαρχία κ. Σαχινίδη», του απάντησε ο (Πασόκος) δημοσιογράφος, αλλά ο Σαχινίδης ατάραχος βυθίστηκε περισσότερο στο δωσιολογισμό: «Την εθνική κυριαρχία οι Έλληνες τη χάσανε όταν άφησαν το χρέος να φτάσει στα 340 δις. εκατομμύρια. Πολύ αργά ανακάλυψαν οι περισσότεροι από αυτούς που ασκούν κριτική στην κυβέρνηση ότι χάθηκε η εθνική κυριαρχία».

■ Και ο Καμίνης κατά του ασύλου

Από τη στιγμή που πήρε την απόφαση να διεκδικήσει, ως εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ (ΔΗΑΡΙ και Οικολόγοι ήταν απλές τσόβες) τη δημαρχία της Αθήνας και πολύ περισσότερο από τη στιγμή που εκλέχτηκε, ο Γ. Καμίνης αποφάσισε να πετάξει στα σκουπίδια το προσώπιό του «συνηγόρου του πολίτη» και να μετατραπεί σ' έναν στυγνό αστό πολιτικό, αποφασισμένο να βαδίσει επί πτωμάτων για να χτίσει την καριέρα του. Γιατί ο Καμίνης έχει φιλοδοξίες. Οποιοσδήποτε περνάει από το Δήμο της Αθήνας κάνει πολιτική καριέρα και ο Καμίνης δεν δ' αφήσει την ευκαιρία να πάρει χαμένη. Γι' αυτόν ο Κουβέλης και η παρέα του ήταν απλά ένα εφελύτριο. Πλέον είναι ΠΑΣΟΚ και μόνο ΠΑΣΟΚ. Ταυτισμένος σε όλα με την κυβέρνηση. Ακόμα και στο θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου, το οποίο, στο κάτω-κάτω, δεν είναι της αρμοδιότητάς του.

Την περασμένη Δευτέρα, ο Καμίνης αρνήθηκε να εγκρίνει το δημοτικό συμβούλιο Αθήνας ψήφισμα συμπαράστασης στους 237 μετανάστες απεργούς πείνας. Δεν αρκέστηκε σ' αυτό, αλλά επιτέθηκε και στο πανεπιστημιακό άσυλο, μιλώντας για πανεπιστημιακούς χώρους που μετατρέπονται σε οπλοστάσια με τον τρόπο που λειτουργεί το άσυλο! Μπαίνει, δηλαδή, κι αυτός στη χορεία εκείνων που εδώ και χρόνια συναποτελούν το μαύρο μέτωπο που επιτίθεται ενάντια στο πανεπιστημιακό άσυλο και δέλουν να μετατρέψουν τα πανεπιστήμια σε κοινωνικά αποστειρωμένους χώρους. Γι' αυτό και συμπεριφέρονται με την τακτική του Γκέμπελς, επινοώντας «οπλοστάσια» και άλλα τέτοια ανύπαρκτα. Δεν γνωρίζει, άραγε, ο Καμίνης ότι στη Νομική δεν γράφτηκε ούτε ένα σύνθημα με μαρκαδόρο σε τοίχο; Ασφαλώς και το γνωρίζει. Συμπεριφέρεται, όμως, σαν κοινός προβοκάτορας, δίνοντας τις εξετάσεις του στο ΠΑΣΟΚ και το σύστημα.

Για τους «κινηματικούς εισαγγελείς», που εγκυβόλουν την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους 300 απεργούς πείνας μετανάστες, γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο. Παρά τις αντιδράσεις από αγωνιστές μέσα από τις ίδιες τις γραμμές των οργανώσεών τους, οι «κινηματικοί εισαγγελείς» δεν το βάζουν κάτω. Αλλάξε, βέβαια, το τροπάρι. Τώρα ξεκινούν με όρκους πίστης στο δίκιο και τον αγώνα των μεταναστών, πριν περάσουν στους εισαγγελικούς μύδρους κατά των αλληλεγγύων.

Εγγραψε, για παράδειγμα, ο Κ. Μάρκου στο «Πριν»: «Ωστόσο, αυτό που δεν κατάλαβαν εγκαίρως οι εμπνευστές του εγχειρήματος της Νομικής, αυτό που καλείται άμεσα να κατανοήσει η Αριστερά και το λαϊκό κίνημα, είναι πως οι καιροί έχουν αλλάξει, πως δεν φτάνει μόνο να έχεις δίκιο. Πρέπει να έχεις προετοιμαστεί καλύτερα από κάθε άλλη φορά, για να το βρεις. Πρέπει να έχεις και τα μέσα για να το επιβάλεις. Και στη σημερινή εποχή της κρίσης, δεν πιας να αντι-

την απόφασή τους να προχωρήσουν σε μαζική απεργία πείνας εκατοντάδων ατόμων και ζήτησαν την αλληλεγγύη μας. Συνάντησαν όλες τις οργανώσεις και συλλογικότητες, ένα ευρύ φάσμα, από την καθεστωτική αριστερά μέχρι τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο. Φανταζόμαστε πως όλες τους είπαν τη γνώμη τους. Εμείς τουλάχιστον τους είπαμε τη δική μας, ανοιχτά και συντροφικά, όπως κάνουμε πάντοτε. Αποψη που είχε να κάνει με την τακτική, με την οργάνωση του αγώνα για να είναι νικηφόρος και όχι βέβαια με την αποτροπή του εγχειρήματός τους. Δεν συμφωνήσαμε σε όλα. Υπήρχε, όμως, ένα προσκλητήριο αγώνα και σ' αυτές τις περιστάσεις είτε φωνάζεις «παρών» είτε σφυρίζεις αδιάφορα.

Ανάμεσα σ' αυτούς που φώναξαν «παρών» δεν ήταν το ΝΑΡ. Τους λόγους τους γνωρίζει το ίδιο και κάποια στιγμή θα πρέπει να τους εξηγήσει. Σε μια από τις συσκέψεις εμφανίστηκε στέλεχος άλλης συνιστώσας και δήλωσε ότι «η

γονότων απείρως πιο σημαντικών από το σημερινό κίνημα γύρω από την απεργία πείνας, που δείχνουν την συνεπή επαναστατική και την ομορτυμιστική κατεύθυνση. Υπάρχει το παράδειγμα του Μαρξ για την Κομμούνα του Παρισιού, που ενώ θεωρούσε ακόμα ανώριμο για επαναστατική δράση το παρισινό προλεταριάτο, υποστήριξε την Κομμούνα με όλες τις δυνάμεις του, γιατί έκρινε ότι η θυσία χιλιάδων προλεταρίων ήταν ιστορικά προτιμότερη από τον μαζικό εξευτελισμό τους. Υπάρχει το παράδειγμα του Λένιν απέναντι στη ρωσική επανάσταση του 1905, που όταν ο Πλεχάνοφ μετά την ήττα κλαψούριζε ότι «δεν έπρεπε να πάρουμε τα όπλα», του απαντούσε ότι αυτή η ήττα ήταν το μεγαλύτερο σχολείο για το ρωσικό προλεταριάτο.

Οι απόντες δεν δικαιούνται να παραδίνουν μαθήματα

μετωπίσεις το ΠΑΣΟΚ του ΔΝΤ, όπως το ΠΑΣΟΚ του Αρκουδέα, του σχεδόν γραφικού Αττικάρχη της ΕΛΑΣ, επί της πρώτης διακυβέρνησης Ανδρέα Παπανδρέου. Γιατί η όξυνση της ταξικής πάλης, το Μνημόνιο και η διαφαινόμενη χρεοκοπία, ωθούν το αστικό μπλοκ στη βία και στην αντίδραση, "σε όλη τη γραμμή του μετώπου».

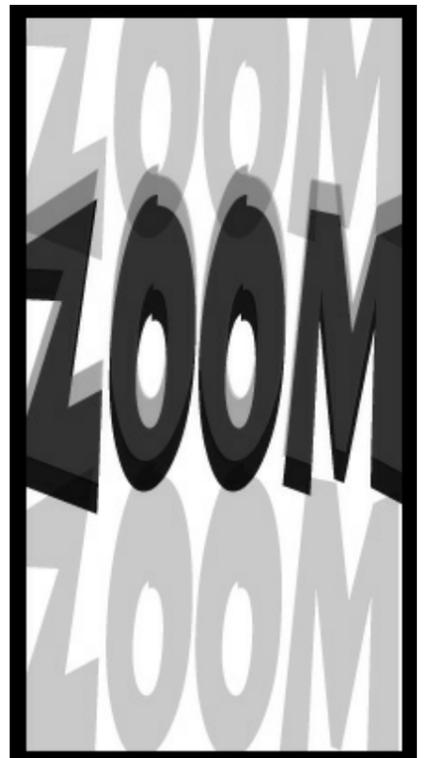
Δεν περιμέναμε, βέβαια, τον Μάρκου να μας πει για την εποχή πολιτικής αντίδρασης που ζούμε. Χρειάζεται θράσος πολλών... κυβικών για να μας υπενθυμίσει τα αυτονόητα, αυτά που δεν υπάρχει οργάνωση ή έντυπο της άκρας Αριστεράς που να μην τα έχει σημειώσει. Από την άλλη, πραγματικά πάει πολύ οι απόντες να μας κάνουν μαθήματα πολιτικής τακτικής, λέγοντάς μας και πάλι τα αυτονόητα. Οτι, δηλαδή, δεν αρκεί να έχεις δίκιο, αλλά να προετοιμάζεις και τους καλύτερους συσχετισμούς για να το διεκδικήσεις. Πίσω απ' αυτές τις γενικούρες κρύβεται η πιο χυδαία μορφή πολιτικού ομορτυτισμού. Ομως δεν θα του κάνουμε τη χάρη να συζητήσουμε σε ένα αφηρημένο θεωρητικό επίπεδο. Θα μιλήσουμε συγκεκριμένα και μέσα από τα γεγονότα θα φανεί καθαρά η αλήθεια. Θα φανεί καθαρά ότι οι γενικές επικλήσεις περί πολιτικής τακτικής δεν είναι παρά χυδαίες «προφάσεις εν αμαρτία» ανθρώπων που συνειδητά επελέξαν να είναι απόντες και αντί να παραδεχτούν το λάθος τους και να το διορθώσουν, έστω και την ύστατη ώρα, προσπαθούν να μας παραδώσουν μαθήματα και να βγουν από πάνω.

Πριν από μερικούς μήνες, εκπρόσωποι των υποψήφιων απεργών πείνας ήρθαν στην Αθήνα, μας παρουσίασαν

ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι μέσα και θα στηρίξει την απεργία πείνας με όλες τις δυνάμεις της». Εκτοτε δεν τον ξαναείδαμε, ούτε αυτόν ούτε κάποιον άλλο από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δοκίμασε να κάνει πολιτική πασαρέλα τις πρώτες μέρες στη Νομική, του κόπηκε η φόρα και έκτοτε εξαεξαφανίστηκε. Το πρώτο ερώτημα, λοιπόν, στο οποίο πρέπει να απαντήσουν αυτοί που μας κουνούν το δάχτυλο με ύφος χιλίων Λένιν (τρομάρα τους...) είναι γιατί ήταν και εξακολουθούν να είναι απόντες.

Είχαν διαφωνίες στην τακτική; Σε ποια τακτική, αφού ουδέποτε συζήτησαν επ' αυτής; Για παράδειγμα, στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης εμφανίστηκαν και εξακολουθούν να εμφανίζονται διαφωνίες επί της τακτικής. Διαφωνίες που συχνά προκαλούν εντάσεις. Ουδέποτε, όμως, αυτές οι διαφωνίες προκάλεσαν παράλυση ή διάλυση της Πρωτοβουλίας. Λύνονται με προωθητικό τρόπο, χωρίς απαραίτητα οι «μειοψηφούντες» να παραιτούνται από τις απόψεις τους. Αλλά και χωρίς να επισειούν τις διαφωνίες τους έναντι των «πλειοψηφούντων». Ενα ζωντανό κίνημα δεν είναι φανταστική συνομοτοξία αγγέλων, αλλά ένας οργανισμός που πάλλεται και προσπαθεί να συνθέτει. Πότε συνθέτει σωστά και πότε συνθέτει λάθος. Ομως είναι ζωντανό κι αυτό είναι που τελικά μετράει. Ο απολογισμός θα γίνει στο τέλος και δεν είναι απαραίτητο να είναι ομόφωνος. Θα είναι όμως απολογισμός «παρόντων», που έδρασαν, και όχι «απόντων» που παρακολουθούσαν τη δράση με υψωμένο το φρύδι και ξύνοντας τη μύτη τους.

Υπάρχουν ιστορικά παραδείγματα γε-

Οι Μάρκου και σία, απόντες από αυτόν τον αγώνα γύρω από τους 300 απεργούς πείνας μετανάστες, εύχονται να ηττηθεί ο αγώνας, για να δικαιωθούν. Παραμονεύουν σαν τις ύαινες όταν σομίζονται ετοιμοθάνατο ζώο. Σέρνονται υποκριτικά σε εκ των υστέρων υποστήριξη του αγώνα, χωρίς να διαθέτουν τίποτα σ' αυτόν. Υστεροφημία και πολιτική υπεραξία προσπαθούν να αποκομίσουν.

Δεν θα τους κάνουμε τη χάρη. Μέχρι στιγμής, αυτός ο αγώνας, όσα λάθη κι αν έχουν γίνει στις λεπτομέρειες, βαδίζει σε τακτικά σωστή βάση. Και έχει ήδη κερδίσει πολλά, που δεν χρειάζεται να τ' απαριθμήσουμε. Βρισκόμαστε πλέον στην τελική ευθεία. Εμείς τουλάχιστον είμαστε αισιόδοξοι, με βάση την ανάλυση που κάνουμε. Η αισιοδοξία μας δεν είναι «υπαγορευμένη», αλλά σαφώς υπολογισμένη. Γιατί μετά τον ελιγμό της Νομικής, δεν έχουμε κάνει βήμα πίσω. Αντίθετα, έχουμε κάνει πολλά βήματα μπροστά, χάρη κυρίως στην αποφασιστικότητα και τη στοχοπροσηλωση των ιδίων των απεργών πείνας, που αποτελούν το βασικό υποκείμενο αυτού του αγώνα. Από το μυαλό μας δεν περνάει σκέψη ήττας. Γιατί όταν αγωνίζεσαι, ποτέ δεν πρέπει να σκέφτεσαι την ήττα, ποτέ δεν πρέπει ν' αφήνεις την πρωτοβουλία στον αντίπαλο. Ακόμα κι όταν έχεις δυσμενή συσχετισμό κι όχι όταν αυτός ο συσχετισμός μεταβάλλεται κάθε μέρα υπέρ σου.

Πέτρος Γιώτης

■ Πανικόβλητη απολογία

Να διαγράψει το χαφιεδικό ρόλο της επιχειρεί η φυλλάδα του Περιεσού, σε άρθρο με τίτλο «Οι φίλοι των μεταναστών», που δημοσίευσε την περασμένη Τρίτη. Διαμαρτύρεται για άρθρα που γράφτηκαν στην «Εποχή» και το «Πριν» και, ως συνήθως, προσπαθεί να βγει στον αφρό. «Φαίνεται» -γράφει η φυλλάδα- πως κάποιοι «φίλοι των μεταναστών» που με τα γεγονότα στη Νομική εμφανίζονταν ως «κηδεμόνες» τους, αντ' αυτών, δεν αντέχουν στην αντιπαράθεση και γράφουν χρονοκομμένες χυδαιότητες».

«Τι τους είπαμε;», αναρωτιέται η φυλλάδα. «Οτι οι ενέργειές τους, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αντί να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα και τη λύση τους, βάζουν σε κίνδυνο και τους μετανάστες και το άσυλο. Δεν το ήξεραν όταν μεθόδευαν τη συγκεκριμένη ενέργεια; Γιατί το έκαναν; Σε τελευταία ανάλυση μια πολιτική ενέργεια, δράση, τυχοδιωκτική - όπως αυτή - κάνει ή δεν κάνει ζημιά στο κίνημα;».

Αν είχαν μείνει μόνο σ' αυτό, η αντιπαράθεση θα ήταν σε άλλο επίπεδο. Θα λέγαμε (εμείς τουλάχιστον) ότι για μια ακόμη φορά μένουν έξω από έναν αγώνα και επειδή μένουν έξω τον υπονομεύουν. Και μένουν έξω, επειδή δεν έχουν τα «κυβικά» να συγκροτούν με την αστική εξουσία. Ομως δεν έμειναν εκεί. Προκειμένου να σκεπάσουν τις βρομιές τους και να σπείρουν σύγχυση στους ίδιους τους οπαδούς τους, πολλοί από τους οποίους διαφωνούσαν με τη στάση τους, πέρασαν σε ανοιχτό χαφιεδισμό, κατονομάζοντας μέλη (Γιαννόπουλο, Σκυφτούλη) και μη μέλη (Κωνσταντίνου) της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης και μιλώντας για... οπαδούς του Κουφοντίνα και μπάχαλους.

Το συγκεκριμένο άρθρο έχει καθαρά απολογητικό χαρακτήρα. Είναι η απολογία του ρουφιάνου, που δεν μπορεί να παραδεχτεί τη ρουφιανιά του και συμπεριφέρεται σαν κοινός αλήτης. Αλλωστε, ανάμεσα στο ρουφιάνο και τον αλήτη δεν υπάρχει καμιά διαφορά.

■ Σε ρόλο ασφαλίτη

Στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, την περασμένη Δευτέρα, ο Γ. Καμίνης είπε, μεταξύ των άλλων, ότι όλοι οι μετανάστες που πραγματοποιούν απεργία πείνας δεν δικαιούνται νομιμοποίησης, διότι όλοι έχουν έρθει στην Ελλάδα πρόσφατα. Στη συνέντευξη Τύπου που έδωσαν οι μετανάστες και η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης την Τρίτη, μετά από σχετικό δημοσιογραφικό ερώτημα, δόθηκε πληρωμένη απάντηση στον Καμίνη από τους ίδιους τους μετανάστες: «Απ' ό,τι ξέρουμε, οι μετανάστες όταν έρχονται στην Ελλάδα δεν περνάνε πρώτα από το Δήμο Αθηναίων για να καταθέσουν το διαβατήριό τους και την ημερομηνία εισόδου τους στην Ελλάδα».

Αλήθεια, από πού αντλεί τις πληροφορίες του ο Καμίνης; Και κατευθείαν γραμμή με την Ασφάλεια να είχε (δεν αμφιβάλουμε γι' αυτό), πάλι δεν θα μπορούσε να γνωρίζει το προσωπικό status του καθένα από τους 287 απεργούς πείνας. Παίζει, όμως, το παιχνίδι της κυβέρνησης και του φίλου του Ανδρέα Τάκη (αυτός χειρίζεται το μεταναστευτικό, ως αρμόδιος γενικός γραμματέας), ρίχνοντας κι αυτός ψέμα στον ανεμιστήρα και σκορπώντας τα δεξιά κι αριστερά, σε μια προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων, ενεργοποίησης συντηρητικών, ξενοφοβικών και ρατσιστικών ανακλαστικών και απομόνωσης των απεργών πείνας, οι οποίοι μέρα με τη μέρα κερδίζουν τη συμπάθεια των πιο πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

■ Τουλάχιστον ενημερωθείτε

Αν ο Καμίνης (και όχι μόνον αυτός) παίζει συνειδητά το ρόλο του προβοκάτορα, υπάρχουν και άλλοι που μάλλον χωρίς να το καταλαβαίνουν κάνουν ζημιά στην υπόθεση των μεταναστών. Η ασχετοσύνη τους, απαράδεκτη για πολιτικά πρόσωπα που θέλουν να καταπασιτούν μ' ένα τόσο σοβαρό θέμα, αποτελεί και μέτρο για το ενδιαφέρον τους.

Αναφερόμαστε στο «Πριν» και το συντάκτη του Κώστα Μάρκου, που έγραφε, μεταξύ άλλων την περασμένη Κυριακή, ότι οι απεργοί πείνας «στην πλειονότητά τους ήταν ήδη κάτοχοι νόμιμης άδειας, αλλά λόγω κρίσης δεν «χτύπησαν» τα απαραίτητα ένσημα, ώστε να ανανεώσουν την παραμονή τους». Πού το βρήκε αυτό ο συντάκτης του «Πριν»; Το άκουσε από τους απεργούς πείνας; Το διάβασε σε κάποια από τις ανακοινώσεις τους; Οχι βέβαια. Το πήρε από τον Παπουτσιή (απάντηση σε επίκαιρη ερώτηση του Νάκου στη Βουλή). Ομως ο Παπουτσιής (και όχι μόνον αυτός) παίζει ένα παιχνίδι. Το παιχνίδι της επανανομιμοποίησης τμήματος μεταναστών που έχασαν την άδεια παραμονής, επειδή δεν είχαν τα ένσημα. Ομως, οι απεργοί πείνας ζητούν νομιμοποίηση, χωρίς υποθέσεις όλων των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Οποιοσ κόβει το αίτημά τους σε φέτες, είτε το κάνει συνειδητά είτε το κάνει από ασχετοσύνη, παίζει το παιχνίδι της κυβέρνησης.

Περατζάδα για εξιλέωση

Αν ξεφύλλιζε κανείς το «Ριζοσπάστη» της περασμένης Πέμπτης, δεν θα έβρισκε ούτε μια αράδα αφιερωμένη στην απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών. Λες και σταμάτησε. Ούτε ένα μικρό ρεπορτάζ -στις πολιτιστικές σελίδες έστω- για τη μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης που έγινε την προηγούμενη μέρα, στην οποία για ώρες διαδέχονταν ο ένας τον άλλο γνωστοί καλλιτέχνες σχεδόν όλων των ρευμάτων της ελληνικής μουσικής, μπροστά σ' ένα τεράστιο κοινό.

Κι όμως, μια μέρα πριν, την Τετάρτη, ο μπαξές της φυλλάδας του Περιεσού είχε απ' όλα. Και Αλέκα Παπαρήγα να επισκέπτεται τον Παπανδρέου και να του παραδίδει υπόμνημα με συγκεκριμένα αιτήματα για το μεταναστευτικό, και ΠΑΜΕ να κάνει επίσκεψη στην Ηπειρο και να εκφράζει τη συμπάραστασή του στους απεργούς πείνας και στα αιτήματά τους, και ΜΑΣ να προωθεί ψήφισμα σε φοιτητικούς συλλόγους και προβοκατόρικους μύδρους κατά της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης και συγκεκριμένων μελών της (βλέπετε, το παρामीθι προβλέπει «καλούς» μετανάστες και -τουλάχιστον- «ύποπτους» αλληλεγγύς, οι οποίοι «παιζουν πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες των μεταναστών».

Το ενδιαφέρον του Περιε-

σού για τους απεργούς πείνας κράτησε μόνο μια μέρα. Φύτρωσε τη 16η μέρα της απεργίας πείνας και μαράθηκε τη 17η! Χρειάστηκαν μια περατζάδα για να σκορπίσουν σύγχυση στο κομματικό ακροατήριο, μέρος του οποίου είχε φριξει από τη βρομιά των πρώτων ημερών.

Παρόντες στις

Σπεκουλάντες και προβοκάτορες

Αντιγράφουμε από το ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη» για την επίσκεψη αντιπροσωπείας του ΠΑΜΕ στους απεργούς πείνας μετανάστες: «Στο πλαίσιο αυτό, επισήμαναν ότι στις κινητοποιήσεις που διοργανώνονται αύριο 10 Φλεβάρη από το ΠΑΜΕ, αλλά και στην πανεργατική απεργία, οι μετανάστες πρέπει να συμμετάσχουν και να δράσουν ενιαία με την υπόλοιπη εργατική τάξη. Τέλος, κάλεσαν τους μετανάστες να είναι ιδιαίτερα προσεχτικοί και να περιφρουρήσουν τον αγώνα τους από ενδεχόμενες προβοκάτσιες».

Για το πρώτο τι να πεις; Πελατεία για τις κομματικές φιέστες τους ψάχνουν και ενεργούν σαν κοινοί σπεκουλάντες. Με το δεύτερο τι εννοούν; Ποιος μπορεί να κάνει προβοκάτσιες; Από ποιον πρέπει να περιφρουρηθούν οι μετανάστες; Από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης, την οποία ο Περιεσός εξακολουθεί να καταγγέλλει; Την απάντηση την έχουν δώσει στην πράξη οι απεργοί πείνας. Είναι ενωμένοι σαν το κρέας με το νύχι με την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης. Και για να ξέρουν οι Παμίτες, οι απεργοί πείνας έχουν ήδη εκλέξει ομάδα μελών της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, οι οποίοι θα τους εκπροσωπήσουν και θα αποφασίσουν για λογαριασμό τους, όταν οι ίδιοι δεν θα είναι σε θέση (λόγω προχωρημένης επιβάρυνσης της υγείας τους) να πάρουν αποφάσεις. Η εμπιστοσύνη χιτίζεται μέσα στον αγώνα, την ώρα που οι προβοκάτορες αλυχτούν έξω απ' αυτόν και απέναντι σ' αυτόν.

Αυτόκλητοι «μεσολαβητές»

Μια μέρα πριν την άρση του ασύλου της Νομικής, ο Τσίπρας έκανε δηλώσεις, με τις οποίες τροφοδοτούσε τη φιλολογία της «αλλαγής περιβάλλοντος» των απεργών πείνας μεταναστών, «αν το θέλουν και οι ίδιοι». Παρόμοια ανακοίνωση εξέδωσε και η δημοτική παράταξη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ «Ανοιχτή Πόλη». Αυτές οι ανακοινώσεις φούσκωσαν με αέρα τα πανιά της κυβέρνησης, που αύξησε την πίεση πάνω στον πρύτανη του Πανεπιστημίου. Βρέθηκε, μάλιστα, και το «παλάτι» που θα «φιλοξενούσε» τους απεργούς πείνας, ιδιοκτησίας του άλλοτε Κνήτη και νυν ιδιοκτήτη της Kappa Research, Ντίνου Ρουτζούνη, που εμφανίστηκε ως μέγας φιλόanthρωπος.

Οι απεργοί πείνας αρνήθηκαν να μετακινηθούν, γνωρίζοντας πως το «παλάτι» δεν τους χωρούσε. Τότε, ο ΣΥΝ εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία κατηγορούσε τους απεργούς πείνας για αδιαλλαξία και περίπου για αχαριστία, επειδή δεν δέχονταν να μεταφερθούν στο

«παλάτι» (που, όπως είναι πλέον γνωστό, χώρεσαν μόνο οι μισοί, ενώ οι άλλοι μισοί διαμένουν σε καταυλισμό στην αυλή). Αναψε έτσι ο ΣΥΝ το πράσινο φως για την άρση του ασύλου που ακολούθησε σε λιγότερο από μια ώρα. Εδρασε όχι μόνο υπονομευτικά, αλλά και επιθετικά ενάντια στους απεργούς πείνας, αδειάζοντας και την ίδια τη νεολαία του, που συμμετέχει στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης.

Την περασμένη Δευτέρα, η «Ανοιχτή Πόλη» εμφανίστηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας με μεγάλο ενδιαφέρον και διάθεση αλληλεγγύης προς τους απεργούς πείνας. Η επικεφαλής της παράταξης Ελένη Πορτάλιου είπε πολλά, με ποιητική διάθεση. Όταν, όμως, έφτασε στο «διά ταύτα», ζήτησε «τη θετική στάση της δημοτικής αρχής και του δημάρχου κ. Καμίνη στα αιτήματα των απεργών πείνας μεταναστών. Αντί, όμως, να παρουσιάσει το ένα και μοναδικό αίτημα των απεργών πείνας (νομιμοποίηση, χωρίς προϋποθέ-

φωτογραφίες

Μετά το ΠΑΜΕ, την περατζάδα τους από το κτίριο της Ηπείρου έκαναν και τα στελέχη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με επικεφαλής τους εκλεγμένους σε τοπικά όργανα. Εβγαλαν λογύδρια, στήθηκαν για φωτογραφίες και εξαφανίστηκαν. Όπως εξαφανισμένοι είναι από την περίοδο που οργανωνόταν η υποδοχή των με-

ταναστών και από τότε που ξεκίνησε η απεργία πείνας. Ούτε στη Νομική εμφανίστηκαν ποτέ ούτε στην Ηπείρου, δυο βδομάδες τώρα.

Οι μετανάστες, βέβαια, ούτε ουρανοκατέβητοι είναι ούτε κρίσης στερούνται. Ξέρουν πολύ καλά ότι ο αγώνας τους, η απεργία πείνας 300 ανθρώπων (οι 50 στη Θεσσαλονίκη) απαιτεί όχι μόνο δηλώσεις και φωτογραφίες, αλλά καθημερινή παρουσία και δουλειά. Πάρα πολλή δουλειά. Το είπαν και την Τετάρτη από το μικρόφωνο της συναυλίας αλληλεγγύης. Οι παρουσίες μετριούνται κάθε μέρα στην Ηπειρο και στους χώρους που γίνονται εξορμήσεις και δράσεις. Τα υπόλοιπα είναι αστική πολιτική και παραγοντισμός του κερατά.

Στη συναυλία αλληλεγγύης εμφανίστηκε με πανό και προκήρυξη και το ΚΚΕ(μ-λ). «Το ΚΚΕ(μ-λ) καλεί τους εργαζόμενους και τη νεολαία να δείξουν πιο αποφασιστικά την αλληλεγγύη τους στους μετανάστες... και σε αυτή την κατεύθυνση καλούνται και οι οργανωμένες πολιτικές δυνάμεις της Αριστεράς να αναλάβουν τις ευθύνες τους», έγραφε η προκήρυξη. Σαν να συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης και στον τεράστιο όγκο δουλειάς που απαιτείται καθημερινά, όπου κανείς δεν τους έχει δε!

σε, όλων των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα), παρουσίασε ένα δικό της πακέτο αιτημάτων, που κομματιάζει τα αιτήματα. Είπε η Ελ. Πορτάλιου:

«Συγκεκριμένα ζητάμε: - Άδεια παραμονής στους μετανάστες που την έχασαν λόγω ενσήμων.

- Επανεξέταση των αιτήσεων που έχουν απορριφθεί.

- Καταγγελία της συνθήκης Δουβλίνου II, η οποία έχει ήδη καταρρεύσει.

- Άσυλο στους πρόσφυγες σύμφωνα και με τις διεθνείς συνθήκες στις οποίες εμπίπτει η χώρα μας».

Πού τα βρήκαν αυτά τα αιτήματα; Οχι πάντως στα κείμενα που εξέδωσαν οι απεργοί πείνας, τα οποία είναι κρυστάλλινα και δεν αφήνουν αμφιβολία. Ο Καμίνης δεν έκανε δεκτό το αίτημα για έκδοση ψηφίσματος συμπάραστασης στους απεργούς πείνας, αν όμως γινόταν δεκτή η πρόταση Πορτάλιου, ο Δήμος Αθηναίων θα εμφανιζόταν να πλαγιοκοπεί τους απεργούς πεί-

νας και να τους εμφανίζει ως «μαξιμαλιστές» και «αδιάλλακτους». Τα αιτήματα που ξεδιάντροπα η Πορτάλιου εμφανίσε ως αιτήματα των απεργών πείνας εύκολα μπορεί να τα ενσωματώσει η κυβέρνηση στην πολιτική της τακτική, όπως έχει ήδη διαφανεί από δηλώσεις της Νταλάρα και του Παπουτσιή.

Όταν οι απεργοί πείνας έχουν τέτοιους «φίλους», τι να τους κάνουν τους εχθρούς; Μια μέρα μετά, στη συνέντευξη Τύπου που δόθηκε στο κτίριο της οδού Ηπείρου, οι εκπρόσωποι των απεργών πείνας, έχοντας κατά νου τους «καλοθελητές» τύπου «Ανοιχτής Πόλης», έστειλαν ένα μήνυμα προς όλους: Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να μιλά εξ ονόματός μας ή να κάνει προτάσεις εξ ονόματός μας. Αν θέλει η κυβέρνηση, να καλέσει αντιπροσωπεία μας για συζήτηση. Να σταματήσουν όλοι τις δημόσιες προτάσεις, γιατί διάλογος και διαπραγμάτευση δεν γίνεται από τα ΜΜΕ, αλλά στο υπουργικό γραφείο.

19η μέρα

Οι απειλές δεν πτοούν τους απεργούς πείνας

Στη 19η μέρα της μπαίνει σήμερα η απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών και πλέον μας χρειάζονται, χρειάζονται την αλληλεγγύη μας περισσότερο από τις πρώτες μέρες. Οι απειλές, ανοιχτές και καλυμμένες, εκ μέρους της κυβέρνησης είναι συνεχείς και ο κίνδυνος καταστολής, προκειμένου να σταματήσει η απεργία πείνας είναι υπαρκτός. Για μας, από τις μέρες της Νομικής ακόμη, ήταν φανερό ότι στόχος ήταν η απεργία πείνας και όχι το άσυλο, κι αυτό φαίνεται τώρα πιο καθαρά.

Η γραμμή της κυβέρνησης περνά μέσα από τα ΜΜΕ, τα οποία ανακινούν συνεχώς το θέμα της υποτιθέμενης 15ήμερης προθεσμίας που υπάρχει για το κτίριο της Πατησίων. Όμως, αυτή η προθεσμία είναι ένα εφεύρημα. Οσο ακόμα γίνονταν οι διαπραγματεύσεις για την έξοδο από τη Νομική, ο ιδιοκτήτης του κτιρίου, διεμήνυε στους απεργούς, μέσω του γνωστού δημοσκόπου Ηλία Νικολακόπουλου, ότι το 15ήμερο λέγεται έτσι και μπορεί να γίνει και 30ήμερο. Ας προσέξει, λοιπόν, καλά ο ιδιοκτήτης της «Υπατίας» Ντίνος Ρουτζούνης. Επαιξε μια φορά το παιχνίδι της κυβέρνησης, προκειμένου να τη βοηθήσει να βγάλει τους απεργούς πείνας από τη Νομική, μην το παίξει και δεύτερη, γιατί θα καταστεί το πιο αποκρουστικό πρόσωπο στην Ελλάδα και το κτίριό του ένα μέρος σαν το σκοπευτήριο της Καισαριανής. Οι μετανάστες δεν έκαναν καμιά κατάληψη στο κτίριο του Ρουτζούνη. Μεταφέρθηκαν εκεί με το πιστόλι στον κρόταφο, μετά από παιχνίδι στο οποίο έπαιξαν και ο Ρουτζούνης και ο Νικολακόπουλος και ο πρύτανης Πελεγρινής. Μολονότι το κτίριο δεν τους διατέθηκε ολόκληρο, μολονότι οι μισοί αναγκάστηκαν να μείνουν στις σκηνές, μέσα στο κρύο, τη βροχή και τη λάσπη, το κτίριό του το σεβάστηκαν απόλυτα. Ας σεβαστεί κι αυτός τον αγώνα τους κι ας μη διανοηθεί να παίξει το νέο παιχνίδι της κυβέρνησης. Στο κάτω-κάτω, αυτός και το κτίριό του κερδίζουν σε θετική φήμη αυτό το διάστημα. Κι αυτό, όπως ο ίδιος ως μπίζνεσμαν γνωρίζει καλύτερα από εμάς, αποτελεί επένδυση για τον ίδιο.

Οι μετανάστες απεργοί πείνας διακήρυξαν, από την περασμένη Τρίτη ήδη, ότι δεν έχουν να πάνε πουθενά και να σταματήσουν όλοι να ανα-

κινούν συνεχώς θέμα κτιρίου, σκορπώντας σύγχυση και αποπροσανατολισμό. Την ίδια μέρα, διακήρυξαν ότι σκληραίνουν την απεργία πείνας, κόβοντας το τσάι. **Η απεργία πείνας συνεχίζεται από το πρωί της Τετάρτης (16η μέρα) μόνο με νερό, αλάτι και μια κουταλιά ζάχαρη την ημέρα.**

Όπως ανακοίνωσε την Πέμπτη η ομάδα των γιατρών που τους παρακολουθεί, υπάρχει απώλεια βάρους, αλλά ακόμη δεν έχουν παρουσιαστεί σοβαρά προβλήματα υγείας (δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πρόκειται για

νέα παιδιά και αρκούντως σκληραγωγημένα από τις κακουχίες της ζωής). Έχουν παρατηρηθεί αρκετά λιποθυμικά επεισόδια (ένας απεργός πείνας σωριάστηκε στο έδαφος λίγο μετά το τέλος της συνέντευξης Τύπου την Τρίτη και ενώ δεν είχαν φύγει όλοι οι δημοσιογράφοι από το χώρο), ενώ το βράδυ της Πέμπτης οι γιατροί έδωσαν εντολή να μεταφερθεί με ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ ένας άλλος απεργός που λιποθύμησε και παρέμεινε σε βυθιότητα για μια ώρα. Του έγιναν οι απαραίτητες εργαστηριακές εξετάσεις, φυσικά ξεκα-

θαρίστηκε ότι δεν υπάρχει περίπτωση υποχρεωτικής σίτισης και επέστρεψε στο κτίριο της Ηπείρου για να συνεχίσει την απεργία πείνας μαζί με τους συντρόφους του.

Επιστρέφοντας στην τακτική της κυβέρνησης, τονίζουμε ότι μετά τις διαδοχικές αποτυχίες να σταματήσει την απεργία πείνας (εκδίωξη από τη Νομική, δημιουργία ασφυκτικών συνθηκών διαβίωσης στην Ηπείρου, συνεχή απειλητικά μηνύματα του Ραγκούση και του γενικού γραμματέα Ανδρέα Τάκη), το μόνο που της απομένει είναι να επιχειρήσει εκδίωξη και από την Ηπείρου, με τη συνεργασία βέβαια του Ρουτζούνη. Γι' αυτό και η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης έχει κάνει ανοιχτό κάλεσμα για μαζική περιφρούρηση του κτιρίου το Σαββατοκύριακο, που υποτίθεται ότι εκπνέει η προθεσμία (η οποία ποτέ δεν τέθηκε και δεν θα μπορούσε να τεθεί, γιατί απεργία πείνας με προθεσμία δεν μπορεί να υπάρξει). Από τώρα και πέρα, όλες οι μέρες είναι κρίσιμες και κάθε μέρα πρέπει να υπάρχει όσο γίνεται πιο μαζική περιφρούρηση.

Στο μεταξύ, όπως φαίνεται και από τις συνεχείς δημόσιες δράσεις της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης και τα μηνύματα που αυτές φέρνουν, το κοινωνικό κλίμα γίνεται ολοένα και πιο ευνοϊκό για τους απεργούς πείνας. Αντανάκλαση αυτού του ευνοϊκού κοινωνικού κλίματος είναι και το πολιτικό κλίμα. Αστικές δυνάμεις, όπως για παράδειγμα ο Περισσός, αλλά και τμήματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, αναγκάζονται να κάνουν θεαματικές κωλοτούμπες και να εκφράσουν (υποκριτικά, φυσικά) τη συμπάραστασή τους στους απεργούς πείνας, ακόμα και με επισκέψεις στο κτίριο της Ηπείρου, αφού πρώτα έχουν ειδοποιήσει τα κανάλια, βέβαια.

Η κυβέρνηση, φυσικά, δεν θέλει να νικήσει αυτή η απεργία πείνας. Οχι μόνο για το μεταναστευτικό, αλλά γενικότερα για τους κοινωνικούς αγώνες που αναπτύσσονται στη χώρα μας. Πρέπει, όμως, να συνειδητοποιήσει ότι οι επιλογές που έχει είναι δύο. Ή θα ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών πείνας ή θα μετρήσει νεκρούς. Ας αφήσει τα βρόμικα παιχνίδια και την κάλπικη «κινητικότητα» με εξαγγελίες για επιμέρους αιτήματα (που κι αυτά νίκες της επεργίας πείνας είναι).

Συμβολική κατάληψη της ΓΣΕΕ

Σε τρίωρη κατάληψη της ΓΣΕΕ προχώρησε η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης την περασμένη Τρίτη. Κρεμάστηκαν μεγάλα πιανό στην πρόσοψη του κτιρίου, στάλθηκαν ανακοινώσεις σε όλα τα ΜΜΕ και μοιράστηκαν προκηρύξεις στους διερχόμενους, που εξηγούσαν τους λόγους αυτής της ενέργειας.

6 λόγοι για τους οποίους είμαστε σήμερα εδώ

◆ Είμαστε σήμερα εδώ, γιατί 300 μετανάστες εργάτες βρίσκονται ήδη στη 15η μέρα απεργίας πείνας διεκδικώντας νομιμοποίηση και ίσα δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους. Οι 300 ούτε εκλιπαρούν για ελεημοσύνη ούτε απαιτούν κάτι παράλογο. Διεκδικούν, με μόνο όπλο το σώμα τους, όσα δικαιούνται, όσα είναι αυτονόητα για μια αξιοπρεπή ζωή. Κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος, κανένας εργάτης δεν μπορεί να δουλεύει με σπασμένο μεροκάματο και χωρίς ένωση, κανένας πολίτης δεν μπορεί να ζει υπό τη διαρκή απειλή της απέλαισης.

◆ Είμαστε σήμερα εδώ, για να σπάσουμε την εκοστρατεία λάσπης που δέχεται εδώ και 15 μέρες ο αγώνας των μεταναστών από τα ΜΜΕ και το πολιτικό σύστημα. Οι ίδιοι που ληλάτησαν τα δημόσια οικονομικά και τώρα καταργούν κοινωνικές κατακτήσεις δεκαετιών, κατηγορούν τους ξένους εργάτες ως απειλή για την κοινωνία. Οι λίγοι που πλούτισαν και πλουτίζουν από τη φτώχεια των πολλών, προσπαθούν να στρέψουν τους εργαζόμενους σε αλληλοσπαραγμό.

◆ Είμαστε σήμερα εδώ, γιατί οι συνδικαλιστικές ηγεσίες και η ΓΣΕΕ τηρούν εδώ και 15 μέρες ένοχη σιωπή για τον αγώνα των 300. Δεν μίλησαν την ώρα που οι μετανάστες διώχονταν από τη Νομική υπό την απειλή της αστυνομικής βίας, δεν έκαναν τίποτα για τις άθλιες συνθήκες του κτιρίου στο οποίο μεταφέρθηκαν, δεν τοποθετούνται ούτε τώρα, παρά το ότι το αίτημα για νομιμοποίηση όλων των μεταναστών έχει υιοθετηθεί από τα συνδικάτα εδώ και τουλάχιστον 15 χρόνια.

◆ Είμαστε σήμερα εδώ γιατί οι μετανάστες δεν είναι γενικώς μια αναξιοπαθούσα ομάδα πληθυσμού, αλλά αναπόσπαστο τμήμα της εργατικής τάξης. Βρίσκονται στην καρδιά όλων των παραγωγικών δραστηριοτήτων εντάσεως εργασίας και αντιμετωπίζουν την πλέον στυγνή εκμετάλλευση. Τα αιτήματά τους πρέπει να αποτελέσουν μέρος των προτεραιοτήτων του εργατικού κινήματος.

◆ Είμαστε σήμερα εδώ γιατί ο αγώνας των 300 μεταναστών εργατών αποτελεί οργανικό τμήμα του κινήματος αντίστασης στην επίθεση εργοδοσίας, κυβέρνησης και ΕΕ, είναι ένα ακόμα μέτωπο των ευρέων αντιστάσεων ενάντια στο Μνημόνιο και τη φαλκίδευση των κοινωνικών δικαιωμάτων. Η νίκη των μεταναστών θα είναι νίκη όλης της εργατικής τάξης και θα βοηθήσει τα κινήματα να παλέψουν από καλύτερες θέσεις την επόμενη μέρα.

◆ Είμαστε σήμερα εδώ γιατί τα μεροκάματα δεν τα ρίχνουν οι μετανάστες, αλλά ο ρατσισμός. Γιατί ο σκεπτός του εκφρασμού μας απειλεί όλους και όλες.

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης

Ποδοσφαιρικός αγώνας σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας

Τη Δευτέρα 14 Φεβράρη, στις 3 το απόγευμα, στο Αλσος Βεΐκου, η Hasta La Victoria Siempre θα αντιμετωπίσει τους παλαίμαχους του Παναθηναϊκού, σ' έναν αγώνα αλληλεγγύης προς τους 300 απεργούς πείνας.

Με την Hasta θα παίξουν ο Σάββας Κωφιδής, ο Ηλίας Πουρσανίδης, ο Βασίλης Λέκκας, ο Ηλίας Ατματσίδης, ο Πασχάλης Τσαρούχας, ο Τάσος Κάκος, ο Κώστας Μουρατίδης και άλλοι, καθώς και ο Αλί και ο Αμπντελγκάνι από το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης (θα κουτσάρει, όπως πάντα, ο θρυλικός Σάββας Παπάζογλου).

Να είμαστε εκεί!

Το μήνυμα της Κωνσταντίνας Κούνεβα

Η ρίζα της φιλοσοφίας της ζωής ξεκινά από τη στοργή και τη συμπόνια.

Τα αποτελέσματα των ενεργειών μας ωριμάζουν επάνω μας και αυτό τίποτα δεν μπορεί να το αλλάξει.

Ενας κρύσταλλος παίρνει το χρώμα του υφάσματος στο οποίο έχει τοποθετηθεί. Λευκό, κόκκινο, μαύρο και τα λοιπά. Με τον ίδιο τρόπο, το περιβάλλον και οι συνθήκες στα οποία ζούμε επηρεάζουν την κατεύθυνση της ζωής μας.

Στέλνω χαιρετίσματα σε όλους και ιδιαίτερα στους 300 συναδέλφους απεργούς πείνας.

Η γνώμη μου είναι να συνεχίζουν να ζητούν νομιμοποίηση. Πρέπει να βρεθεί τρόπος να γίνουν δεκτές οι εργασιακές μέρες που πραγματοποιήσαν, αλλά δεν μπορούν να το αποδείξουν.

Χρειάζεται ξανά νομοθετική ρύθμιση και πιο σκληρός έλεγχος στον εργοδότη, γιατί με την κρίση πιο πολλοί εργαζόμενοι είναι χωρίς ασφάλιση, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους (Ελληνες ή ξένοι), πράγμα το οποίο θα είναι καταστροφικό και γι' αυτούς και για την Ελλάδα.

Αυτοί οι άνθρωποι για να παραμείνουν στην Ελλάδα σημαίνει ότι έχουν έσοδα που τους επιτρέπουν να ζουν. Δεν έχουν κλέψει, δεν έχουν εγκληματίσει, δεν θέλουν να γίνουν παραβατικοί. Θέλουν με κανονικό τρόπο να συνεχίζουν να ζουν νόμιμα και με αξιοπρέπεια τη ζωή τους.

Πρέπει να βρεθεί τρόπος να μπορούν να αποδείξουν ότι δουλεύουν.

Πώς γίνεται οι πολυεθνικές εταιρίες να κινούνται ελεύθερα σε όλη τη Γη και ο άνθρωπος να είναι συνέχεια περιορισμένος;

Κωνσταντίνα Κούνεβα

Αθήνα, 8 Φεβρουαρίου 2011

■ Εργαζόμενοι ΕΘΕΛ

Συνεχές «μπρα-ντε-φερ» συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και βάσης

Η υπερψήφιση της αγωνιστικής πρότασης των οδηγών της ΕΘΕΛ, στη συνέλευση της Δευτέρας 31/1, «ξεβόλεψε» τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του κλάδου, θορύβησε την κυβέρνηση και αύξησε τις πιθανότητες να νικήσει ο αγώνας, ξεφεύγοντας από τα συνδικαλιστικά όρια και την νομιμότητα. Όπως είχαμε προβλέψει, οι γραφειοκράτες επικέντρωσαν την προσπάθειά τους, στο να ξαναπάρουν τον έλεγχο της κατάστασης. Εκμεταλλευόμενοι την έλλειψη συνδικαλιστικής εμπειρίας των οδηγών και την αδύναμη οργανωτική τους συγκρότηση, άλλαξαν την τακτική τους και χρησιμοποιώντας «αγωνιστική» φρασεολογία, κατάφεραν να πετύχουν το στόχο τους και να κερδίσουν τη συνέλευση της Δευτέρας 7/2. Ας δούμε όμως τι διαδραματίστηκε στη συνέλευση των οδηγών της ΕΘΕΛ.

Καταρχήν, ο κόσμος ήταν λιγότερος από τις δυο προηγούμενες συνελεύσεις (περίπου 1.000 οδηγοί), εξελίξη που έδειξε ότι δεν είχε γίνει η απαραίτητη ζύμωση σε όλα τα αμαξοστάσια, ώστε η μεγάλη μάζα των οδηγών να δώσει το πρανόν στη συνέλευση και να διατηρήσει για μια ακόμη φορά τη θέλησή της να συνεχιστεί ο αγώνας για να μη περάσει το φασιστικό νομοσχέδιο του Ρέππα. Το δεύτερο σημείο που έδειξε ότι οι γραφειοκράτες αλλάζουν τακτική ήταν ότι δεν υπήρχε «ενότητα» στις παρατάξεις του ΔΣ και κάθε μία είχε τη δική της πρόταση (η ΔΑΚΕ τελικά την απέσυρε και στήριξε την ΠΑΣΚΕ).

Ανοίγοντας τις εργασίες της συνέλευσης, ο Κουλουμπαρίτης πρότεινε για πρόεδρο της συνέλευσης τον οδηγό που είχε αυτοπροταθεί στην προηγούμενη συνέλευση. Ήταν φανερό ότι η ΠΑΣΚΕ αποφάσισε να μην πολώσει τα πράγματα και ότι θα προσπαθούσε να «απορροφήσει» την αγανάκτηση της βάσης, παίζοντας το χαρτί της ενότητας. Την πρόταση του Κου-

Με συνοπτικές διαδικασίες

Κατά παράβαση της κοινοβουλευτικής πρακτικής να μη συζητούνται νομοσχέδια τη Δευτέρα, η κυβέρνηση αποφάσισε αιφνιδιαστικά να συζητηθεί το νομοσχέδιο για τις αστικές συγκοινωνίες σε δύο μόνο συνεδριάσεις, Δευτέρα και Τρίτη, και αν χρειαστεί τρίτη συνεδρίαση, αυτή να είναι εμβόλιμη την Τρίτη το πρωί.

Με συνοπτικές διαδικασίες, που θυμίζουν πραξικοπηματικό καθεστώς, προσπαθούν να τελειώσουν μ' ένα τεράστιο θέμα, αξιοποιώντας τη βοήθεια που τους προσφέρει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Οι εργαζόμενοι έχουν το λόγο.

λουμπαρίτης αποδέχτηκαν όλες οι παρατάξεις του ΔΣ, εκτός από τη ΔΑΣ (Περισός), που πρότεινε δικό της υποψήφιο (στην ψηφοφορία που ακολούθησε πήρε 70-80 ψήφους). Ο Κουλουμπαρίτης επιβεβαίωσε την τακτική των «ήπιων» τόνων και επιχείρησε μια επίθεση φιλίας προς τους οδηγούς. Προσπάθησε να πείσει ότι δεν έχει κανένα πρόβλημα με τη βάση και τις αποφάσεις της, οι οποίες είναι σεβαστές από όλους, γιατί είναι αποφάσεις των εργαζομένων της ΕΘΕΛ, και δήλωσε ότι πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας. Η τακτική του επικεντρώθηκε στο να αποδείξει ότι διάφοροι «εξωτερικοί καθοδηγητές», αριστεριστές, υπερεπαναστάτες, σε συνεργασία με τον «τυχοδιώκτη» επικεφαλής της ΕΑΣ, Σταύρο Μανίκα, προσπάθησαν να αξιοποιήσουν το αποτέλεσμα της προηγούμενης συνέλευσης, για να αποπροσανατολίσουν τους οδηγούς από τον πραγματικό εχθρό που είναι το νομοσχέδιο και να υπονομεύσουν τον αγώνα, διασπώντας την ενότητα των εργαζομένων και οδηγώντας τη βάση εναντίον του ΔΣ. Ταυτόχρονα, εμμέσως πλην σα-

φώς, επιχείρησε ν' ανοίξει θέμα με τη δήθεν πρόταση Ρέππα να πάρουν οι οδηγοί τα λεωφορεία και να δημιουργηθεί ένας φορέας αντίστοιχος με τον ΟΑΣΘ., χωρίς όμως να επιμένει ιδιαίτερα.

Τη σκυτάλη πήρε ο εκπρόσωπος της ΔΑΚΕ, ο οποίος μίλησε γενικά και αόριστα για την ανάγκη να συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις, χαρακτήρισε παγίδα την υποθετική πρόταση Ρέππα και κάλεσε τους οδηγούς να συστειρωθούν γύρω από το ΔΣ, προκειμένου να δοθεί ένας συντεταγμένος αγώνας. Στο βήμα τον ακολούθησε ο εκπρόσωπος του Συνδέσμου Οδηγών, ο οποίος κατηγόρησε το προεδρείο για υπονόμευση των αποφάσεων της προηγούμενης συνέλευσης και δήλωσε ότι ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί και να γίνει πιο δυνατός.

Η ΔΑΣ για μια ακόμη φορά παρέμεινε σταθερή στη γραμμή υπονόμευσης. Ο Κιούσης (επικεφαλής της ΔΑΣ) δεν μίλησε στη συνέλευση, αφήνοντας και πάλι τον νεαρότερο συνδικαλιστή της παράταξής του να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά, όμως αυτός όχι μόνο δεν είπε τίποτα επί της ουσίας, αλλά αντιθέτως «μπαχάλεψε» τη συνέλευση. Παίζοντας το παιχνίδι του Κουλουμπαρίτη, η ΔΑΣ κατηγόρησε τους «υπερεπαναστάτες» και τους «καθοδηγητές που έρχονται στη συνέλευση για να πουλήσουν αγώνα και να συκοφαντήσουν το ΔΣ!». Μοναδική εξαίρεση από τα μέλη του ΔΣ ο εκπρόσωπος της Ανεξάρτητης Παρέμβασης, Κασιμέρης, που τόνισε ότι θα πρέπει ο κλάδος με την κατάθεση του νομοσχεδίου να ετοιμάζεται για απεργία διάρκειας.

Από την πλευρά της «βάσης» έγινε καταρχήν λανθασμένη εκτίμηση για τη στάση της ΠΑΣΚΕ (πίστευαν ότι θα προσπαθήσει να πολώσει το κλίμα). Οι οδηγοί επέλεξαν να μην αναφερθούν στη στάση του ΔΣ, που δεν συμμετείχε στις δράσεις που αποφάσισε η συνέλευση, για να μην πυροδοτήσουν την ένταση

και να συνεχίσουν την πραγματικά ενωτική τους στάση, καλώντας όλους τους οδηγούς να δηλώσουν ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί μέχρι ο Ρέππας να πάρει πίσω το νομοσχέδιο και να συμμετέχουν μαζικά στις δράσεις που θα αποφασίσει η συνέλευση. Όπως αποδείχτηκε, η επιλογή τους να μην αναδείξουν το ρόλο του ΔΣ και να μην βάλουν θέμα κλιμάκωσης του αγώνα με την είσοδο του νομοσχεδίου στην ολομέλεια της βουλής, λειτούργησε υπέρ της ΠΑΣΚΕ, η οποία με τη βοήθεια της ΔΑΚΕ κατάφερε να «φτιάξει» ένα συναινετικό κλίμα και να πάρει τη συνέλευση.

Αν θέλουμε να κάνουμε μια ψύχραιμη αποτίμηση της συνέλευσης της Δευτέρας 7/2, το συμπέρασμα που θα καταλήξουμε είναι ότι και μεν χάθηκε μια μάχη και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κατάφερε να δώσει μια ανάσα στον Ρέππα, όμως την ίδια στιγμή «παγιώνεται» η πεποίθηση σε ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι της βάσης, ότι ο αγώνας μπορεί να είναι νικηφόρος, αν περάσει στα χέρια των οδηγών και αυξηθεί η ένταση των μορφών πάλης. Ο Κουλουμπαρίτης κατάφερε να μην υπάρξει συνέλευση την Δευτέρα 14/2, που όπως όλα δείχνουν θα είναι η παραμονή της εισόδου του νομοσχεδίου στην ολομέλεια της Βουλής, και να αποτρέψει μια απόφαση για απεργία διάρκειας, αναγκάστηκε όμως να κλείσει το θέμα του διαλόγου και της αναστολής των κινητοποιήσεων και να προτείνει 24ωρη απεργία τη μέρα που θα ξεκινήσει η συζήτηση στην ολομέλεια της Βουλής και νέα γενική συνέλευση την επόμενη μέρα.

Είναι λοιπόν καθήκον όλων όσων από τους οδηγούς πήραν την απόφαση και μπήκαν μπροστά για να δώσουν ώθηση και νικηφόρα προοπτική στον αγώνα, να μην απογοητευτούν από το αποτέλεσμα της συνέλευσης, αλλά να εντείνουν τις προσπάθειές τους, στην κατεύθυνση της κλιμάκωσης του αγώνα.

Καινούργιες δόσεις προπαγάνδας του «νέου Λυκείου»

Κάθε τρεις και λίγο το υπουργείο Παιδείας φροντίζει να μας βομβαρδίζει με τη «φιλοσοφία των αλλαγών», που προωθούνται με το «νέο Λύκειο», για να συνηθίσουμε στην ιδέα και να μην μας πέσει βαριά η «μεταρρύθμιση». Τη φορά αυτή, το έργο αυτό ανέλαβε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (ΠΙ). Σε ειδική εκδήλωση που διοργανώθηκε έγινε γνωστό ότι το μοντέλο του «νέου Λυκείου» θα είναι έτοιμο προς ανακοίνωση σε δυο μήνες και οι αλλαγές θα εφαρμοστούν στα σχολεία από το Σεπτέμβριο.

Με το φωτισμένο των παιδαγωγών, των αφοσιωμένων τάχαμου στην επιστημονική και παιδαγωγική τους αποστολή, οι κολαούζοι της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής, ευλόγησαν και αυτή τη φορά τις προαποφασισμένες αλλαγές, που θα στενέψουν ακόμα παραπέρα το μορφωτικό ρόλο του Λυκείου, θα το μετατρέψουν σε σχολείο της απόλυτης εξειδίκευσης, της στροφής αποκλειστικά στην κατάκτηση δεξιοτήτων-κλειδιών, που απαιτεί η αγορά εργασίας («δεξιότητες για τον 21ο αιώνα»), σε σχολείο δηλαδή της αμορφωσίας, της παραγωγής ανθρώπων μιας χρήσης.

Πληγήκαμε και πάλι σε μια θάλασσα ανέξοδου βερμπαλισμού, ότι τώρα οι μαθητές θα μούντουν σε ουσιαστικότερους τρόπους απόκτησης γνώσεων, με περιορισμό της αποστήθισης και προώθησης της κριτικής σκέψης (αγαπημένο σλόγκαν όλων των επιδοξων μεταρρυθμιστών, που προωθούσαν τα ακριβώς αντίθετα), ότι θα μούντουν σε ερευνητικές διαδικασίες («ο μαθητής-μικρός ερευνητής»), σύμφωνα με το σχέδιο δράσης του υπουργείου Παιδείας), διατυπώνοντας ερωτήματα, μεθοδεύοντας διερευνήσεις, αναζητώντας λύσεις, ότι θα δοθεί έμφαση στην επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό, κ.λπ., για να κρυφτεί η ουσία, που είναι αυτή που περιγράψαμε παραπάνω: Στόχος είναι ο μαθητής να γνωρίζει στοιχειωδώς την ελληνική γλώσσα («να είναι σε ικανοποιητικό βαθμό εγγράμματος στην ελληνική»), ώστε να μπορεί να επικοινωνεί, να κατανοεί εντολές, να συμπληρώνει π.χ. μια αίτηση, να γνωρίζει στοιχειωδώς μια ξένη γλώσσα και να έχει κάποιες βασικές γνώσεις στα μαθηματικά, στις φυσικές επιστήμες και στη χρήση των νέων τεχνολογιών.

Η κατεύθυνση αυτή, της αποφασιστικής απομάκρυνσης από οποιοδήποτε ψήγμα γενικής μόρφωσης είχε απομείνει στο σχολείο και της στροφής στην απόλυτη εξειδίκευση, υπηρετείται με το διαχωρισμό των μαθημάτων σε υποχρεωτικά και επιλεγόμενα, με τα υποχρεωτικά να είναι λιγότερα και να γίνονται ολίγιστα όσο ανεβαίνουμε τις τάξεις του Λυκείου. Η πρακτική αυτή είναι πια «διεθνής» και απορρέει από την ανάγκη του κεφάλαιου για «χέρια», για φθηνούς δηλαδή και «ευέλικτους» εργαζόμενους, με γνώσεις που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, υποταγμένους και φοβισμένους, που θα αποδέχονται χωρίς ιδιαίτερες αντιδράσεις το ξωπέταγμά τους στις λίστες των μακροχρόνια ανέργων.

Γιούλα Γκεσούλη

Οι εποχές της σιωπής τελείωσαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Τρίτη έξω από τα ναυπηγεία διαμαρτυρόμενοι για τις άθλιες συνθήκες υγείας και τους μισθούς πείνας. Στην ίδια την πόλη του Σουέζ, 2.000 άνεργοι διαδήλωσαν για το δικαίωμά τους στην εργασία. 500 εργάτες από τα χαλυβουργεία έκαναν αποκλεισμούς δρόμων την ίδια μέρα, ζητώντας αυξήσεις και καταγγέλλοντας ότι αμείβονται με τους χαμηλότερους μισθούς στη χώρα, παρά τη μόλυνση που υφίστανται καθημερινά. Χιλιάδες ήταν και οι εργαζόμενοι στην Telecom Eg-

ypί που διαδήλωσαν μπροστά από τα γραφεία ενός τομέα της εταιρίας, ζητώντας αυξήσεις 10% και την απόλυση του διευθύνοντος συμβούλου της εταιρίας. Πάνω από 2.000 εργάτες ξεκίνησαν απεργία την Τετάρτη στα εργοστάσια μεταξιού του Χελβάν, ζητώντας το διώξιμο του προέδρου της εταιρίας. Απεργία ξεκίνησαν και οι εργάτες στα ανθρακωρυχεία Χελβάν, ζητώντας εκτός από αυξήσεις στους μισθούς, συμβάσεις πλήρους ωραρίου.

Από τις κινητοποιήσεις δεν γλί-

τωσε ούτε η ίδια η Αλ Αχράμ (από την οποία προέρχονται οι παραπάνω ειδήσεις). Πάνω από εκατό δημοσιογράφοι συγκεντρώθηκαν μπροστά από τα κεντρικά γραφεία της εφημερίδας στο Κάιρο, ζητώντας να σταματήσουν τα προσωρινά συμβόλαια και απαιτώντας μονιμότητα. Σύμφωνα με το Αλ Τζαζίρα, τα συνδικάτα κήρυξαν πανεθνική απεργία στο Κάιρο και σε άλλες πόλεις την Τετάρτη, ζητώντας αυξήσεις στους μισθούς. Το πρακτορείο αναφέρει ότι 20.000 εργοστασιακοί εργάτες απήργησαν την Τετάρτη. Αριθμός σίγουρα όχι εντυ-

πωσιακός για τα δεδομένα της Αιγύπτου (μιας χώρας με 80 εκατομμύρια κατοίκους), αλλά που ίσως αποτελεί σημάδι για μελλοντική κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Η αγανάκτηση του αιγυπτιακού λαού, που εκφράζεται με όλα τα μέσα, έκανε την κυβέρνηση να αποφασίσει αυξήσεις της τάξης του 15% στους μισθούς και τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων. Όμως, ούτε αυτή η αναγγελία δεν φαίνεται να σταματά τις κινητοποιήσεις που μοιάζουν να διευρύνονται. Οι εποχές της σιωπής τελείωσαν.

Σε διατεταγμένη υπηρεσία το ΕΣΥΠ

Αφού έφαγε το ισχυρό χαρτούκι της καθολικής άρνησης των πανεπιστημιακών διοικήσεων να συναίνεσουν στο «σχέδιο διαβούλευσης», η Άννα Διαμαντοπούλου αναζητά απεγνωσμένα στηρίγματα για να προωθήσει την ισοπέδωση του δημόσιου Πανεπιστημίου. Εβαλε, λοιπόν, να συνεδριάσει το «ανεξάρτητο» Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας (ΕΣΥΠ), στο οποίο συμμετέχουν υπό διάφορες ιδιότητες κυβερνητικοί παράγοντες, εκπρόσωποι των κομμάτων, το παπαδαριό, εκπρόσωποι των «κοινωνικών εται-

ρων» (ΣΕΒ, γραφειοκράτες συνδικαλιστές) και όλος ο εοσμός του αστικού συστήματος εξουσίας, για να αποφανθεί υπέρ της πρότασης του υπουργείου Παιδείας για εισαγωγή των υποψηφίων σε Σχολή και στη συνέχεια για κατάταξή τους σε Τμήμα, ανάλογα με τις επιδόσεις τους στο πρώτο έτος σπουδών (για να αντιληφθούμε το μέγεθος της «ανεξαρτησίας» του ΕΣΥΠ από τις κεντρικές πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας, ας θυμηθούμε την παλαιότερη πρότασή του για

ίδρυση Κεντρικού Οργανισμού Διεξαγωγής των Εξετάσεων, εποπτευόμενου από το υπουργείο Παιδείας και για εισαγωγή στα Πανεπιστήμια των υποψηφίων που είχαν εξασφαλίσει τη βάση του 10 στα τέσσερα εξεταζόμενα μαθήματα και στο απολυτήριό τους. Τότε, βέβαια, υπουργός ήταν η Γιαννάκου και πρόεδρος ο γνωστός Βερέμης).

Όπως ήταν αναμενόμενο ο νυν πρόεδρος του ΕΣΥΠ Λυκουργιώτης, διαπίστωσε κλίμα συναίνεσης στην πρόταση του υπουργείου Παιδείας, ενώ δια-

τυπώθηκαν και ενστάσεις που αφορούσαν κυρίως στην εξασφάλιση του αδιάβλητου των εξετάσεων για το πέρασμα των φοιτητών από τη Σχολή στο Τμήμα και στη διαφοροποίηση των εξετάσεων από Σχολή σε Σχολή. Ενστάσεις διατύπωσε και ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ, που μίλησε για διπλές εισαγωγικές εξετάσεις (μία για την εισαγωγή στην πανεπιστημιακή Σχολή και μία στη συνέχεια για την κατάταξη στο Τμήμα), ενώ ακούστηκαν και κάπιοι «ψίθυροι» για μαραθώνιο εξετάσεων.

Persona non grata

Όταν ακόμη και οι μοσχαναθρεμμένοι φοιτητές του διάσημου London School of Economics στρέφονται ενάντια στη Διαμαντοπούλου και την πολιτική της, τότε τα πράγματα δεν είναι καθόλου ευχάριστα για την υπουργό Παιδείας. Οι τελευταίες μεγάλες κινητοποιήσεις των μαθητών-φοιτητών στην Αγγλία για την δραματική αύξηση των διδάκτρων (κερασαί στην πολιτική της ιδιωτικοποίησης, που ακολουθεί ξέφρενος ρυθμός και προκάλεσε καταλήψεις ακόμη και στο Κάιμπριτζ), αλλά και η αβεβαιότητα που προκαλεί η παρατεταμένη σκληρή οικονομική κρίση, άγγιξε ακόμη και τους «επιλεκτούς» του LSE. Οι «συνένοχοι στη διάλυση των ίδων δικαιωμάτων των ελλήνων πολιτών στην εκπαίδευση» και αντιγραφές του βρετανικού μοντέλου, που κατέστρεψε και τα Πανεπιστήμια στη Βρετανία, κατηγορεί τη Διαμαντοπούλου ο σύλλογος των φοιτητών του LSE, που υποδέχτηκε την ελληνίδα υπουργό Παιδείας, που πήγε να μιλήσει στο Ελληνικό Παρατηρητήριο της Σχολής Οικονομικών Επιστημών του Λονδίνου (LSE), με διαμαρτυρίες. Η Διαμαντοπούλου επιθυμούσε να εκθέσει όλες τις αντιδραστικές αλλαγές που προωθεί αυτή και η κυβέρνησή της στην εκπαίδευση, που θα βοηθήσουν την «οικονομική ανάκαμψη της Ελλάδας». Παράλληλα συναντήθηκε και με τον βρετανό υπουργό Παιδείας για να αντλήσει τεχνολογία στο ξεπάτωμα της δημόσιας εκπαίδευσης. «Δεν ντρέπεται το LSE;», αναρωτιέται ο πρόεδρος του συλλόγου φοιτητών του LSE, ενώ ολόκληρη η ανακοίνωση του συλλόγου φοιτητών έχει ως εξής:

«Ο ελληνικός λαός βρίσκεται εν μέσω σαραπικών περικοπών. Περικοπές στις δημόσιες υπηρεσίες, ενώ το εκπαιδευτικό του σύστημα δέχεται τεράστια χτυπήματα.

Κόβοντας υποτροφίες, μειώνοντας το εργατικό δυναμικό των εκπαιδευτικών και συγχωνεύοντας κολλέγια και πανεπι-

στήμια, η ελληνίδα υπουργός Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου είναι συνένοχη στη διάλυση των ίδων δικαιωμάτων των ελλήνων πολιτών στην εκπαίδευση.

Στην Ελλάδα η εκπαίδευση είναι δωρεάν. Όλα τα πανεπιστήμια είναι δημόσια και η ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης απαγορεύεται από το Σύνταγμα. Ωστόσο, η προηγούμενη κυβέρνηση των Συντηρητικών στην Ελλάδα προσπάθησε να τροποποιήσει το Σύνταγμα της για να καταστήσει δυνατή την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Ως αποκορύφωμα αυτής της προσπάθειας, επιχείρησαν να αλλάξουν ριζικά το πλαίσιο λειτουργίας των δημόσιων πανεπιστημίων ώστε να επιτρέψουν στις ιδιωτικές επιχειρήσεις τη χρηματοδότηση της δημόσιας

εκπαίδευσης και να μετατρέψουν τα Πανεπιστήμια σε κέντρα στενής επαγγελματικής κατάρτισης. Όλα αυτά τα σχέδια απέτυχαν λόγω των μαζικών διαδηλώσεων που ξέσπασαν την άνοιξη του 2006 και το χειμώνα του 2007.

Η σημερινή σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση προσπαθεί τώρα να αποκαταστήσει αυτές τις απορριφθείσες πολιτικές μαζί με άλλα μέτρα λιτότητας που παρουσιάζονται ως «λύση» στην τρέχουσα οικονομική κρίση. Ως αποκορύφωμα αυτών των μέτρων, η Άννα Διαμαντοπούλου, που μιλά απόψε στο LSE, έχει προτείνει την καθιέρωση διδάκτρων, την κατάργηση της δημόσιας χρηματοδότησης για ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες, και το κόψιμο όλων των δημόσιων υποτροφιών για Ελ-

ληνες φοιτητές.

Η κ. Διαμαντοπούλου αναπαράγει το βρετανικό μοντέλο. Ακριβώς όπως ο συνασπισμός Συντηρητικών-Φιλελευθέρων στη Βρετανία, η κ. Διαμαντοπούλου και η κυβέρνησή της επικαλούνται την κρίση του χρέους, προκειμένου να προωθήσουν πολιτικές που αφενός καταστρέφουν την εκπαίδευση και το κράτος πρόνοιας και, αφετέρου, προστατεύουν τα κέρδη και τα προνόμια των πλουσίων, μειώνοντας τους πόρους τους.

Οι Έλληνες φοιτητές διαδήλωσαν έξω από τη βρετανική πρεσβεία με πανό, διακηρύσσοντας την αλληλεγγύη τους προς τον αγώνα των Βρετανών φοιτητών. Τώρα ας πούμε: Όχι στα διδάκτρα, όχι στην ιδιωτικοποίηση, όχι στις περικοπές δαπανών για το δημόσιο τομέα!».

Με γελοίες έρευνες δημιουργούν κλίμα «συναίνεσης»

Την ώρα που η κυβέρνηση έπνιγε την Κερατέα με χημικά, κάνοντας μια απελπισμένη προσπάθεια να κάμψει την αντίσταση των κατοίκων, το υπουργείο Παιδείας έδινε στη δημοσιότητα τα αποτελέσματα «έρευνας της κοινής γνώμης» για τις μεταρρυθμίσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που είχε παραγγείλει στην MRB και διεξήχθη μέσα στις γιορτές (21/12-11/1). Δεδομένου ότι ελάχιστοι είναι οι συνομιλητές που έχουν απομείνει στην κυβέρνηση, καθώς έχει φάει πόρτα από όργανα διοικήσεων ΑΕΙ και ΤΕΙ, ακόμα και από την αντιδραστική ΠΟΣΔΕΠ, χρειαζόταν να πιαστεί από κάπου προκειμένου να παρουσιάσει ένα κλίμα συναίνεσης, ώστε να μπορεί πιο εύκολα να προχωρήσει στο νομοσχέδιο.

Γνωρίζοντας ότι τα δημοσιογραφικά παπαγαλάκια θα βοηθήσουν όσο μπορούν σε αυτό το έργο, προχώρησε στη συγκεκριμένη έρευνα. Γι' αυτό και δεν υπήρχε καμιά περίπτωση να παρουσιαστεί η «κοινή γνώμη» όχι αντίθετη, αλλά ούτε καν επιφυλακτική απέναντι στις προτάσεις του υπουργείου, καθώς αυτό θα σήμαινε ένα νέο γερό χαρτούκι για τη Διαμαντοπούλου.

Δεν αξίζει τον κόπο να σχολιάσουμε κάθε παράμετρο της έρευνας αυτής. Τονίζουμε μόνο το μικρό δείγμα (400 φοιτητές), το ότι το 60% των ερωτηθέντων απαντά πως δεν είναι ενημερωμένο για τα μέτρα που προτείνει το υπουργείο, ενώ μέσω των ερωτήσεων οι προτάσεις παρουσιάζονται a priori ως κάτι σωστό. Έτσι, στα περισσότερα μέτρα οι απαντήσεις είναι θετικές. Σαν να ρωτούσες πριν το μνημόνιο έναν άνθρωπο που δεν ξέρει τι έρχεται, αν «συμφωνεί με τα μέτρα για την διάσωση της οικονομίας». Έτσι και η έρευνα αυτή ρωτάει τους φοιτητές αν θέλουν «πτυχία με αντίκρισμα» και «ανταγωνιστικά» πανεπιστήμια. Κάνουμε αυτές τις παρατηρήσεις ανεξάρτητα από την πεποίθησή μας πως και αυτή η έρευνα «μαϊμούδιότηκε». Ο πελάτης (το υπουργείο) πληρώνει και βέβαια έχει πάντα δίκιο. Οι εταιρίες αυτές κάνουν συνεχώς μπίζνες με την κυβέρνηση, μασάνε άφθονο παραδάκι από τα υπουργεία και δεν υπάρχει περίπτωση να είναι αντικειμενικές.

Ηδη, από την επόμενη μέρα, σε αρκετές εφημερίδες γραφόταν πως «το 97% των φοιτητών Πανεπιστημίου και ΤΕΙ συμφωνούν ότι μάλλον ή σίγουρα οι αλλαγές πρέπει να γίνουν». Ούτε καν τα προσχήματα δεν τηρούνται, με αποτέλεσμα η έρευνα να φαντάζει χουντικού τύπου, όπου τα ποσοστά στήριξης των επιλογών της κυβέρνησης σε αντίστοιχες έρευνες φτάνουν το απόλυτο.

Όσο όμως δεν υπάρχουν μαζικές κινητοποιήσεις κατά της μεταρρύθμισης αυτής, που αποτελέσει ένα μνημόνιο για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ, κυβέρνηση και παπαγαλάκια θα δημαγωγούν ελεύθερα. Ο.Χ.

■ Αλήτες

Η αλητεία στην υπηρεσία της πολιτικής. Συνηθισμένη πρακτική από διάφορες συνιστώσες και μηχανισμούς, που δραστηριοποιούνται σε χώρους και τομείς που επικρασιακά δεν έχουν σχέση με την αστική πολιτική και τους εκπροσώπους της. Οι υπόγειες διαδρομές, οι διασυνδέσεις, προφανώς με σφελή εκατέρωθεν, παραμένουν στο σκοτάδι, πλην, όμως, είναι δεδομένες. Μια τέτοια περίπτωση είναι και αυτή του μουσικού καναλιού MAD, που τώρα αποφάσισε, εντελώς αθώα, να ασχοληθεί και με το «διάλογο» για τις αλλαγές που προωθεί το υπουργείο Παιδείας στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. «Πέρασες στο Πανεπιστήμιο, αλλά δεν ήξερες τί έχεις να περάσεις; Ελλείψεις, καταλήψεις κι ένα πτυχίο με αβέβαιο μέλλον», ρωτά και αποφαίνεται το σχετικό προπαγανδιστικό βιντεάκι του μουσικοκάναλου, ευθυγραμμιζόμενο απόλυτα και με τις διαπιστώσεις Διαμαντοπούλου, Πανάρετου και συντροφία.

Στη συνέχεια, καλείται το φοιτητικό κοινό να εκφράσει τις απόψεις του και τις αγωνίες του με κείμενα, βίντεο και φωτογραφίες και να «συνομιλήσει ζωντανά με την υπουργό Παιδείας στην πρώτη εναλλακτική εκπομπή του MAD για την Παιδεία». Καλά, η Διαμαντοπούλου είναι ηλίω φαεινότερη γιατί καταφεύγει σε τέτοιου είδους φτηνά τεχνάσματα νομιμοποίησης της «μεταρρύθμισής» της μέσω ενός σπημένου διαλόγου, όταν της έχουν γυρίσει επιδεικτικά την πλάτη το σύνολο σχεδόν του πανεπιστημιακού κόσμου και οι πανεπιστημιακές διοικήσεις. Το μουσικοκάναλο, όμως, δεν μπορεί επ' ουδενί να μας πείσει ότι ξαφνικά το πήρε ο πόνος για την Παιδεία, το δημόσιο Πανεπιστήμιο και τις αγωνίες της φοιτητικής νεολαίας ή ότι ενδιαφέρεται να διευρύνει τον ορίζοντα των ενασχολήσεών του.

■ Οι συμβασιούχοι ΤΕΙ σε απόγνωση

«Στο πλαίσιο της συνολικότερης επίθεσης στην Ανώτατη Εκπαίδευση το Υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε περικοπές στις πιστώσεις που αφορούν διδάσκοντες με βάση το ΠΔ 407/80 και οι οποίες φτάνουν το 15%-20%. Οι περικοπές ανακοινώθηκαν το Δεκέμβριο, όταν είχε περάσει το μεγαλύτερο μέρος του χειμερινού εξαμήνου. Στα ΤΕΙ οι περικοπές πιστώσεων δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των ιδρυμάτων και την πληρωμή των επισημοτικών και εργαστηριακών συνεργατών. Όλα αυτά συνδυάζονται με την παρατεταμένη καθυστέρηση των διορισμών των μελών ΔΕΠ που έχουν εκλεγεί και το πάγωμα των προκηρύξεων νέων θέσεων. Πολλά Τμήματα καταδικάζονται σε υπολειτουργία, ιδίως στα περιφερειακά ΑΕΙ. Παρόλα αυτά, το Υπουργείο Παιδείας παραμένει πιστά προσηλωμένο στην πολιτική της συρρίκνωσης της δημόσιας δωρεάν παιδείας και της γενίκευσης των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Απαξιώνοντας εργασιακά και εκπαιδευτικά τους διδάσκοντες με βάση το ΠΔ 407/80 και το Ν.1404/83 περιφρονεί εκατοντάδες νέους επιστήμονες που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των ΑΕΙ και ΤΕΙ και σε κανένα βαθμό δεν είναι «συμπληρωματικοί» όπως υποστήριξε μειωτικά ο Υφυπουργός Πανάρετος στη Βουλή.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα μαζικές πρωτοβουλίες συμβασιούχων έχουν ήδη συγκροτηθεί στα Πανεπιστήμια Θεσσαλίας, Ιωαννίνων, Πατρών, Αιγαίου και στο ΑΠΘ και στα ΤΕΙ Θεσσαλονίκης και Πειραιά. Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Αιγαίου αποφάσισε να κλείσει το Πανεπιστήμιο 22-23 Φλεβάρη σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις περικοπές. Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Κρήτης ανακοίνωσε ότι θα διεκδικήσει και δικαστικά τις πιστώσεις που περικόπηκαν. Πανεπιστημιακά Τμήματα ανακοινώνουν ότι αρνούνται να συμμορφωθούν με τις περικοπές πιστώσεων...».

Το παραπάνω είναι απόσπασμα του Δελτίου Τύπου των διδασκόντων με βάση το ΠΔ 407/80 και Επιστημονικών & Εργαστηριακών Συνεργατών ΤΕΙ, που έχουν πια αγανακτήσει με την πολιτική του υπουργείου Παιδείας και κάλεσαν σε πανελλαδική παράσταση διαμαρτυρίας μπροστά στο υπουργείο την Παρασκευή, 11 του Φλεβάρη.

Οι συμβασιούχοι διδάσκοντες, μεταξύ άλλων διεκδικούν:

◆ Να καταργηθεί ο θεσμός των συμβασιούχων διδασκόντων και όλες οι ανάγκες των ΑΕΙ και των ΤΕΙ σε διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό να καλύπτονται με προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ και μελών ΕΠ.

◆ Οι όποιες πραγματικά έκτακτες ανάγκες να καλύπτονται από διδάσκοντες με αξιοπρεπείς όρους. Να σταματήσει η επίκληση «έκτακτων αναγκών» ως πρόσχημα γενίκευσης της ελαστικής εργασίας.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Είμαστε όλοι μετανάστες.

Όταν τα Masturbation Media Emesis (M.M.E.) «δεν βρίσκουν» και πολλά να γράψουν για την απεργία πείνας των μεταναστών, τι περιμένετε να είχαν γράψει σαν σήμερα το 2001, όταν ο 47χρονος Ρουμάνος Κωνσταντίν Κατούρ, παρά τον βαρύ τραυματισμό του, δεν μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο και πέθανε στα κρατητήρια αστυνομικού τμήματος; Τι να έγραφαν –πάλι σαν σήμερα το 2006– όταν στην Πάτρα ένας 15χρονος Αφγανός κακοποιείται άσχημα από λιμενικό και ένας 21χρονος που συμμετείχε στο επεισόδιο πέφτει νεκρός κάτω από «αδιευκρίνιστες» συνθήκες; Όμως, άσχετα με το τι έκαναν τότε, σε λίγες μέρες θα αναγκαστούν να γράψουν και να ασχοληθούν πολύ με τους μετανάστες και τους συν αυτοίς...

Αφού κάναμε την αρχή, ας συνεχίσουμε τον περίπατο στα μονοπάτια της μνήμης και της ιστορίας. Μένουμε στη σημερινή μέρα που το 1957 νέκρωσαν τα πάντα για μια ώρα (12.00-13.00) σε πανελλαδική διαμαρτυρία για την Κύπρο. Στη μέρα που το 1970, περίπου τριακόσιοι διανοούμενοι και καλλιτέχνες των ΗΠΑ ζητούν την απελευθέρωση του Μίκη Θεοδωράκη, που βρισκόταν εκτοπισμένος στη Ζάτουνα της Αρκαδίας. Χωρίς να νοιαστούν για μας τους μεταγενέστερους... Στη μέρα που το 1976 τα Σπάτα γίνονται πεδίο μάχης, με τραυματισμούς, καταστροφές, καθώς και συλλήψεις κατοίκων που αντιδρούν στην προοπτική κατασκευής νέου αεροδρομίου. Όμως αυτή η βδομάδα έχει και μνήμες επιβολής στρατιωτικού νόμου. Στις 14 Φλεβάρη του 1901 επιβλήθηκε στη Μαδρίτη για να καταστείλει εξεγερμένους κατά της φορολογίας, την ίδια ημέρα του 1902 για να πνίξει στο αίμα εξέγερση (μετά από απεργίες) για τη μείωση του ωραρίου εργασίας στην Τεργεστή και στις 16 Φλεβάρη του 1935 στην Αυστρία, μετά την εξέγερση των σοσιαλδημοκρατών και τις συγκρούσεις με τον στρατό.

Ας κλείσουμε τη μακρά περιπλάνησή μας, με μια βόλτα σ' ένα τετραήμερο της Ελλάδας του 1973: Στις 14 Φλεβάρη η αστυνομία μπουκάρει στο Πολυτεχνείο (ποιο άσυλο ρε;) εναντίον 1.500 φοιτητών και ακολουθούν ξυλοδαρμοί και εκατό συλλήψεις. Την επόμενη ξαναμπουκάρει, με αποτέλεσμα να παραπεμφθούν έντεκα φοιτητές σε δίκη και 37 να στρατευθούν με διακοπή της ανβολής τους, ενώ παραιτείται η Σύγκλητος του Πολυτεχνείου. Τέλος, στις 17 του μήνα έχουμε νέες συγκρούσεις αστυνομίας-φοιτητών, τη φορά αυτή στη Νομική. Οι αθλοπαιδιές τελειώνουν με την ανακοίνωση άλλων 51 διακοπών αναβολής στρατεύσεως.

Υποθέτοντας ότι διαβάζετε την «Κόντρα» καθιστοί, θα σας παρακαλούσα τώρα να εγερθείτε για να προσδώσετε την προσήκουσα τιμή στην ανάγνωση μιας σπουδαίας δήλωσης από χειλιών (άνω) της αναπληρώτριας υπουργού Εξωτερικών Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου: «Η προσέγγιση της Ελλάδας με το Ισραήλ δεν συνιστά διάρρηξη των παραδοσιακά καλών σχέσεων της Ελλάδας με τον αραβικό κόσμο, ούτε εγκατάλειψη της πάγιας θέσης της υπέρ της δημιουργίας ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους», είπε η ίρον woman και ακοίμητος όφις του greek foreign office, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του Συριζοβουλευτή Θεόδωρου Δρίτσα. Θα μπορούσαμε να συνοδεύσουμε την παραπάνω δήλωση με ένα κάρτο σχόλια, όμως για λόγους ευπρέπειας δεν θα το πράξουμε. Αλλιώς είναι γνωστές οι αρχές της στήλης, σε αντίθεση με τα τέλη της που παραμένουν άγνωστα και διαρκώς αυξανόμενα.

Μεγάλο κέρατο αυτή η Κερατέα, ε, shoe-maker; Όσοι παπουτσήδες, πεταλωτές και ιππουργοί κι αν επιστρατευτούν, όσοι επίδοξοι Κορκονείς (πληθυντικός κατά το κούρεας – κούρεις) κι αν ομοσταυλιστούν εκεί, τα λαϊκά άλογα εξακολουθούν να καλπάζουν και να ποδοπατούν εκείνους που νομίζουν ότι είναι τα μοναδικά φαβορί στον ιππόδρομο.

Ρεργιόρευσσα το ρεργιόρευσμένο ρο, γεγάμκα το γεγαμημένο γάμα και τώρα ρεμβάζω και αναθυμούμαι. Τι ωραίες οι παλιές καλές μέρες, με τα ραδιοφώνια που παιάνιζαν ακόμα και στη Δέλα της γειτονιάς, μα το Δία... Θα μας επιτρέψετε να κλείσουμε σήμερα με μια αφιέρωση, όπως έκαναν οι παλιοί ραδιοπειρατές με τους μεγάλους νταλκάδες. Γεώργιος Δροσίνης και: «Κάθε νύχτα στην αυλή / γάβου-γάβου το σκυλί / δώσ' του και γαβγίζει. / Του σπιτιού εδώ αυτός / είναι φύλακας πιστός / ποιος δεν τον γνωρίζει; / Αψηλά τ' αφεντικά / κοιμηθήκανε γλυκά / πέρασε η ώρα. / Το γνωρίζει το σκυλί / και φωνάζει απ' την αυλή / γάβου-γάβου τώρα. / Για να ξέρουν οι κακοί / που γυρνούν εδώ κι εκεί / κάτι να σουφρώσουν, / πως σαν έμπουν στην αυλή / θα τους πιάσει το σκυλί / και δε θα τη γλιτώσουν...».

Κοκκίνοσκουφίτσα

Εξακολουθούν να «μπουκώνουν» τους τοκογλύφους

Στις 11 Γενάρη, η κυβέρνηση βγήκε στην «αγορά» για να δανειστεί 1,5 δισ. ευρώ με τη μορφή εξάμηνων εντόκων γραμματίων. Δανειστική 1,95 δισ. ευρώ (η αύξηση του δανειζόμενου ποσού κατά 30% είναι υποχρεωτική σ' αυτές τις δημοπρασίες, όταν η προσφορά ξεπερνά τη ζήτηση), με το εξωφρενικά τοκογλυφικό επιτόκιο του 4,90%.

Την περασμένη Τρίτη (8 Φλεβάρη), η κυβέρνηση ξαναβγήκε στην «αγορά» για εξάμηνα έντοκα γραμματάρια, ύψους πολύ χαμηλότερου (300 εκατ. ευρώ). Οι προσφορές υπερκάλυψαν το ζητούμενο ποσό 4,5 φορές, το συνολικό ποσό που δανειστική ο ΟΔΔΗΧ (Οργανισμός Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους) ήταν 390 εκατ. ευρώ και το επιτόκιο διαμορφώθηκε στο 4,64%. Μειώθηκε δηλαδή κατά 26 εκατοστά της μονάδας, ποσοστό που κάθε άλλο παρά αποκλιμάκωση δείχνει.

Φρονίμως ποιών ο Γ. Παπακωνσταντίνου δεν έκανε αυτή τη φορά καμιά δήλωση περί αποκλιμάκωσης που δείχνει ότι το ελληνικό κράτος ξανακερδίζει την εμπιστοσύνη των «αγορών». Πέραν του ότι αυτή η ασήμαντη μείωση δεν δείχνει αποκλιμάκωση, έχει να αντιμετωπίσει και το άγνωστο, καθώς σε λίγες μέρες η κυβέρνηση θα ξαναβγει σε δημοπρασία εξάμηνων εντόκων γραμματίων

ύψους 100 εκατ. ευρώ και δεν ξέρει πώς θα διαμορφωθεί η κατάσταση.

Εμείς θυμίζουμε απλά, για να υπάρχει ένα ασφαλές μέτρο σύγκρισης, ότι πριν από ένα χρόνο (το Γενάρη του 2010) τα εξάμηνα έντοκα γραμματάρια του ελληνικού δημοσίου είχαν επιτόκιο 1,38%, ενώ τον Οκτώβρη του 2009 είχαν επιτόκιο 0,59%!

Κάνοντας τη σύγκριση μπορούμε να διαπιστώσουμε σε τι ύψη έχει φτάσει η τοκογλυφία, η οποία ασκείται με τις ευλογίες της κυβέρνησης και της τράικας, που στο πλαίσιο του Μνημονίου έχουν συμφωνήσει ότι η κυβέρνηση θα βγαίνει συνεχώς για βραχυπρόθεσμο δανεισμό (για το 2011 το ποσό είναι τεράστιο, φτάνοντας τα 21 δισ. ευρώ), εξασφαλίζοντας έτσι τεράστια κέρδη στις τράπεζες και τους λοιπούς ραντιέρηδες. Όπως δήλωσε στο Ρόιτερς ο πρόεδρος του ΟΔΔΗΧ Π. Χριστοδούλου, το 80% των εντόκων γραμματίων αυτής της δημοπρασίας αγοράστηκε από ξένους «επενδυτές», ενώ στη δημοπρασία του Γενάρη οι ξένοι είχαν αγοράσει το 37% των εντόκων γραμματίων. Μόλις μυρίστηκαν «αίμα» τα κοράκια έσπευσαν. Γιατί το εξάμηνο έντοκο γραμματάρια είναι απολύτως εξασφαλισμένο (μηδενικό ρίσκο) και το επιτόκιο «τρελό».

Εξακολουθεί να πέφτει η βιομηχανική παραγωγή

Κατά 5,2% μειώθηκε ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής το Δεκέμβρη του 2010 σε σύγκριση με το Δεκέμβρη του 2009 (όταν ο Γενικός Δείκτης είχε μειωθεί κατά 6,7% σε σχέση με το Δεκέμβρη του 2008), σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ.

Ο μέσος Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής για την περίοδο Γενάρη-Δεκέμβρη 2010, σε σύγκριση με το 12μηνο του 2009 παρουσίασε μείωση κατά 5,7%, έναντι μείωσης 9,4% που σημειώθηκε κατά τη σύγκριση του 2009 με το 2008.

Και πού είναι η ανάκαμψη των εξαγωγών για την οποία μιλούν κυβερνητικά στελέχη και εκδίδει πανηγυρικές ανακοινώσεις ο Χρυσόχοιδης; Γιατί δεν αποτυπώνεται στο Δείκτη Βιομηχανικής Παραγωγής, που σημειώνει σημαντική πτώση για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά; Όπως και άλλες φορές έχουμε σημειώσει, οι μεν εξαγωγές αντιπροσωπεύουν πολύ μικρό ποσοστό του ελληνικού ΑΕΠ (ο ελληνικός καπιταλισμός εξακολουθεί να είναι εξαγωγοδίατος), η δε αύξηση των εξαγωγών είναι ασήμαντη και δεν υπάρχει περίπτωση να αναθερμάνει την οικονομία. Όσο η εσωτερική αγορά καταρρέει, λόγω των απαντωμένων πληγμάτων στο εισόδημα των πλατιών εργαζόμενων στρωμάτων, τόσο θα βαθαίνει η κρίση.

Ετοιμάζουν το στρατό για καταστολή του «εσωτερικού εχθρού»

Ξέρουμε ότι εδώ και χρόνια προετοιμάζουν το στρατό για την αντιμετώπιση του «εσωτερικού εχθρού». Μόνο που συνήθως το έκαναν στη ζούλα, γιατί το επίσημο δόγμα λέει ότι ο στρατός δεν αναμειγνύεται με τα εσωτερικά προβλήματα, αλλά μόνο με την άμυνα των εξωτερικών συνόρων της χώρας. Φέτος, όμως, ο στρατός έδωσε στη δημοσιότητα και βίντεο από την άσκηση «Καλλιμάχος», που έγινε το περασμένο Σεβαστοκριακό σε στρατόπεδο της Βόρειας Ελλάδας (στην Αργυρούπολη Κιλκίς) και είχε σαν θέμα την αντιμετώπιση διαδηλώσεων από το στρατό.

Στο βίντεο βλέπουμε μονάδες στρατού με εξάρτηση ΜΑΤ (ασπίδες, ρόπαλα, χημικά κτλ.) να αντιμετωπίζουν διαδηλωτές που πετάνε πέτρες και κραδαίνουν καθρόνια, σε σκηνικό που προσομοίωσε κατοικημένη περιοχή. Οι στρατιώτες-ΜΑΤάδες συννεπικουρούνται από τεθωρακισμένα οχήματα, ελικόπτερα, μπουλντόζες που διαλύουν τα οδοφράγματα, οχήματα για τη φυλάκιση διαδηλωτών που συλλαμβάνονται και ειδική μονάδα με εκπαιδευμένα σκυλιά!

Δε νομίζουμε ότι χρειάζο-

νται περαιτέρω σχόλια. Ο «εχθρός λαός» βρίσκεται στο στόχαστρο της αστικής εξουσίας, που κρίνει ότι στις συνθήκες που ωριμάζουν δεν της εταρκούν οι αστυνομικές δυνάμεις. Γι' αυτό εκπαιδεύει και τμήματα των ειδικών δυνά-

μεων του στρατού, εκτιμώντας ότι ο μισθοφορικός τους χαρακτήρας επιτρέπει την ασφαλή χρησιμοποίησή τους, χωρίς κινδύνους συναδέλφωσης με το λαό. Τελειώνει έτσι και το παραμύθι περί «στρατού-ασπίδας του

έθνους», που τόσο μελάνι χύθηκε για να γραφτεί, από την πτώση της χούντας και μετά. Ο στρατός προβάλλει και πάλι με το πραγματικό του πρόσωπο, ως δύναμη καταστολής και μηχανισμός της δικτατορίας της αστικής τάξης.

Ελεήστε τους εργολάβους

Μόνο απεργία πείνας διοδίων κατά 50%. Δεν βγαίνουν οι άνθρωποι, πώς να μειώσουν τα διόδια που εισπράττουν ήδη για δρόμους που θα κατασκευαστούν κάποια στιγμή στο μέλλον (τακτική που μόνο με τα σουλτανικά χαράτσια μπορεί να συγκριθεί). Σε ό,τι αφορά το κίνημα κατά των διοδίων, ζήτησαν συγκεκριμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες από την κυβέρνηση, όπως να καταστεί η μη πληρωμή πλημμελημα και να υπάρξει συνδυασμός με τα αδικήματα του ΚΟΚ, ο οποίος να αναθεωρηθεί σ' αυτή την κατεύθυνση. Ζητούν, δηλαδή, να τιμωρείται με ποινή φυλάκισης η μη καταβολή ενός τέλους που δεν ξεπερνά τα 3 ευρώ και παράλληλα να υπάρξουν ποινές, όπως αφαίρεση πινακίδων και δι-

πλωμάτων! Μήπως να τους μιλήσει κάποιος για την αρχή της «αναλογικότητας» μεταξύ αδικήματος και ποινής, που υπάρχει στο Ποινικό Δίκαιο;

Φυσικά, σ' αυτό έχουν τη σύμφωνη γνώμη και της κυβέρνησης. Ρέππας, Πάγκαλος, Πεταλωτής και λοιπός εσμός εξαντλούν σιγά-σιγά την γκεμπελιστικού τύπου προπαγάνδα περί «τζαμπιτζήδων» που «επιβαρύνουν το κοινωνικό σύνολο» κ.λπ. και ετοιμάζονται να περάσουν από τα λόγια στα έργα, θεσπίζοντας ποινικό κολασμό όσων αρνούνται να πληρώσουν το χαράτσι. Δεν είναι μόνο τα έσοδα των εργολάβων που τους ενδιαφέρουν, αλλά και το γενικότερο πνεύμα ανυπακοής που περνάει.

πλωμάτων! Μήπως να τους μιλήσει κάποιος για την αρχή της «αναλογικότητας» μεταξύ αδικήματος και ποινής, που υπάρχει στο Ποινικό Δίκαιο;

Στο 13,9% η επίσημη ανεργία το Νοέμβρη του 2010

Στο 13,9% ανήλθε η επίσημη (σημασιακά υποτιμημένη) ανεργία το Νοέμβρη 2010, όπως καταγράφεται από την Έρευνα Εργατικού Δυναμικού της Ελ. Στατ. Τον προηγούμενο μήνα (Οκτώβρης 2010) το ποσοστό ήταν 13,5%, ενώ τον αντίστοιχο μήνα της προηγούμενης χρονιάς (Νοέμβρης 2009) ήταν 10,6%. Δηλαδή, μέσα σ' ένα χρόνο, η επίσημη

καταγραφόμενη ανεργία σημείωσε αύξηση κατά 31%!

Η κατάσταση είναι ήδη εφιαλτική και θα γίνει πιο εφιαλτική στο μέλλον, χωρίς καν να συνυπολογίζουμε την υποαπασχόληση που δεν καταγράφεται σ' αυτή την έρευνα. Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση διαφημίζει και ξαναδιαφημίζει (με τη σειρά έχουν κάνει ανακοινώσεις

Λοβέρδος, Κατσέλη, Παπανδρέου) προγράμματα του ΟΑΕΔ, με τα οποία υποτίθεται ότι σώνονται εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Προγράμματα που –στο χαμηλό βαθμό που εφαρμόζονται– δεν είναι παρά μεταφορά κονδυλίων που προορίζονται για τους άνεργους, στα ταμεία των καπιταλιστικών επιχειρήσεων.

Στο 5,2% ο τιμάρριθμος το Γενάρη

Μπορεί οι εκπτώσεις (κυρίως στα είδη ένδυσης-υπόδησης) να έφεραν μια ελαφρά μείωση του επίσημου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή το Γενάρη του 2011, σε σχέση με το Δεκέμβρη του 2010 (η μείωση ήταν 0,7%, όση ακριβώς ήταν και πριν από ένα χρόνο), όμως καμιά αξιοσημείωτη πτωτική τάση δεν διαφάνηκε, παρά τα όσα δήλωναν το Δεκέμβρη τα κυβερνητικά στελέχη. Το μόνο που υποτιμάται, δραματικά μάλιστα, είναι η εργατική δύναμη, ενώ οι τιμές των εμπορευμάτων και υπηρεσιών, σε μια αγορά ελεγχόμενη από μονοπωλικούς ομίλους, εξακολουθούν να αυξάνονται, παρά τη βαθιά «ύφεση» του ελληνικού καπιταλισμού και την αμιατώδη πτώση της καταναλωτικής και παραγωγικής ζήτησης.

Το Γενάρη του 2011, λοιπόν, ο Γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή «έτρεχε» με 5,2%, έναντι 2,4% το Γενάρη του 2010. Σε 12μηνη βάση η αύξηση ήταν 4,9%, έναντι αύξησης 1,3% που σημειώθηκε το προηγούμενο 12μηνο. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι μέσα σ' ένα χρόνο ο δείκτης σχεδόν τετραπλασιάστηκε. Κατά τα

άλλα, ο Χρυσοχοϊδης με τον Ρόβλια διαφήμιζαν πριν τις γιορτές «συμφωνίες κυρίων» με καπιταλιστές για μειώσεις τιμών. Το Γενάρη, υποτίθεται ότι το πρόγραμμα αυτών των μειώσεων θα είχε ολοκληρω-

θεί. Εκείνο, όμως, που κατέγραψε η Ελ. Στατ είναι αύξηση της ομάδας «Διατροφή και μη αλκοολούχα ποτά» κατά 1% (!!!) και μείωση της ομάδας «Διαρκή αγαθά – Είδη νοικοκυριού και υπηρεσίες» κατά

2,3%, η οποία αποδίδεται στις εκπτώσεις (αρκετά να σημειώσουμε ότι η ομάδα «Ένδυση και υπόδηση» σημείωσε μείωση κατά 13,7%). Το ψέμα έχει κοντά ποδιάρια.

Δίκη για την υπόθεση ΣΠΦ

Σε απεργία πείνας, όπως είχαν ανακοινώσει, πέρασαν από την Πέμπτη 3 Φλεβάρη, οι πολιτικοί κρατούμενοι Π. Αρχυρού, Γ. Καραγιαννίδη, Π. Μασούρας και Χ. Χατζημιχελάκης, κατηγορούμενοι για την υπόθεση της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς. Ως γνωστόν, αίτημά τους, που απορρίφθηκε πραξικοπηματικά από το δικαστήριο, είναι να μη φρακλώνονται όσοι προσέρχονται για να παρακολουθήσουν τη δίκη και να τηρηθούν μαγνητοφωνημένα πρακτικά. «Δεν ανεχόμαστε την επίθεση που δέχεται το κίνημα αλληλεγγύης ούτε και την προσπάθεια απομόνωσης των πολιτικών κρατουμένων σε δίκες-στρατοδικεία», τονίζουν σε ανακοίνωσή τους και συνεχίζουν. «Ή θα λήξει το καθεστώς τρομοκρατίας και φακελώματος προς τους αλληλέγγυους που θέλουν να παραστούν στη δίκη, ή θα δικάσετε τις καρέκλες και τα μικρόφωνα». Και καταλήγουν: «Θέτουμε λοιπόν τον εαυτό μας και τα σώματά μας στη δοκιμασία της απεργίας πείνας γνωρίζοντας ότι είναι ένας σκληρός και δύσκολος αγώνας αντοχής μην έχοντας πολλά περιθώρια κίνησης και δράσης, όντας έγκλειστοι και περιορισμένοι πίσω από τα τείχη. Θεωρώντας ότι ο χαρακτήρας της δίκης μας είναι τέτοιος που υιοθετούνται αυτά τα μέτρα σε μια προσπάθεια τρομοκράτησης του αλληλέγγυου κόσμου, καταλήγουμε ότι δεν είναι ένα ζήτημα που αφορά αμηνώς εμάς αλλά όλες τις επικείμενες δίκες τέτοιου χαρακτήρα που θα ακολουθήσουν. Γνωρίζουμε ότι δεν είμαστε μόνοι μας σε αυτόν τον αγώνα. Ευχαριστούμε λοιπόν προκαταβολικά όσους και όσες εκδηλώνουν την αλληλεγγύη

τους με οποιοδήποτε τρόπο στην υπόθεσή μας».

Απεργία πείνας, σε ένδειξη συμπαράστασης ξεκίνησε και ο Γ. Τσακάλος, ενώ –όπως ανακοινώθηκε σε κοινή τους δήλωση– «σε δεύτερο χρόνο θα ξεκινήσει ο Μιχάλης Νικολόπουλος, λόγω πρακτικών δυσκολιών που σχετίζονται με την πολύ μικρή παραμονή του εντός των τειχών». Σε δήλωση αποχής συσσιτίου προχώρησαν οι κρατούμενοι Γ. Δημητράκης, Α. Σειρηνίδη, Σ. Νικητόπουλος, Χ. Κορτέσης, Χ. Πολίτης, Π. Γεωργιάδης και Β. Πάλλης. Καταγγέλλουν το «σύγχρονο ολοκληρωτικό καθεστώς» που έχει επιβληθεί στη χώρα μας και καταλήγουν: «Σε αυτή τη συνθήκη η αλληλεγγύη σε όποιον αγωνίζεται αποκτά αξία ανεκτίμητη. Είτε πρόκειται για την ανυποχώρητη στάση των κατοίκων της Κερατέας, είτε για τον αποφασιστικό και σθεναρό αγώνα των μεταναστών απεργών πείνας, είτε για τις μάχες των φυλακισμένων αγωνιστών η αλληλεγγύη στήνει αναχώματα στην επέλαση της καταστολής, μετατρέπεται τις εστίες αντίστασης σε κοινότητες αγώνα. Ή τουλάχιστον το προσπαθεί. Διαμορφώνει τους όρους για την απελευθέρωση των αγωνιστών. Σε τελική ανάλυση διαμορφώνει τους όρους για την ανατροπή και την επανάσταση».

Στη δίκη για την υπόθεση της ΣΠΦ επέστρεψε η Κ. Καρακατσάνη με τους συνηγούς της Νίκο και Ζωή Κωνσταντοπούλου, οι οποίοι ζήτησαν ακύρωση του κατηγορητήριου, το οποίο χαρακτήρισαν «μνημείο αυθαιρεσίας». Πριν το δικαστήριο προλάβει να απορρίψει το αίτημα των συνηγών, έφτασε στο δικασ-

τήριο από την Αντιτρομοκρατική «σειρά νέων εγγράφων» και επτά DVD! Δηλαδή, οι κατηγορούμενοι θα δικάζονται και η Ασφάλεια θα συνεχίζει να στέλνει στοιχεία στη δίκη, γεγονός που αντίκειται στους στοιχειωδέστερους δικονομικούς κανόνες του αστικού δικαίου.

Τρεις μέρες αργότερα (την περασμένη Πέμπτη) εμφανίστηκαν στη δίκη οι κατηγορούμενοι Ε. Ράλλης, Ν. Βογιατζάκης, Μ. Γιόσπας και Α. Μητρούσιος, οι οποίοι επαναδιόρισαν τους δικηγόρους τους και υπέβδαν αίτηση εξαίρεσης σε βάρος όλων των μελών του δικαστηρίου. Ετσι, η δίκη διακόπηκε για την ερχόμενη Τρίτη, προκειμένου νέο δικαστήριο να εξετάσει την αίτηση εξαίρεσης, την οποία δεν υποστήριξαν οι συνήγοροι της Καρακατσάνη.

Προφυλάκισαν τη Φαίη Μάγιερ

Με έναν καθαρά γκανγκστερικό τρόπο, η Αντιτρομοκρατική συνέλαβε τη Φαίη Μάγιερ έξω από το σπίτι της, εφαρμόζοντας μέσα σε μια ώρα (δεν ήταν Καραβέλας, βλέπετε, ούτε Χριστοφοράκος) βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, που έκρινε τη διαφωνία μεταξύ εισαγγελέα και ανακρίτριας. «Η περίπτωση της Φαίης είναι η αποκορύφωση μιας σειράς εκτροπών, που οδηγούν στην ουσία της υπαρέξής μας», ανέφεραν σε συνέντευξη Τύπου οι συνήγοροι της Μ. Δαλιάνη και Χ. Λαδής.

Είναι φανερό ότι πρόκειται για μια υπαγορευμένη απόφαση, προκειμένου να καλυφθεί η «γκάφα» της Αντιτρομοκρατικής, που χαρακτήρισε τους γονείς της «τρομοκράτες της RAF».

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Παρακάμπτουμε σήμερα την κρύα ή λιγότερο κρύα σάτιρα (ανάλογα με το τι δείχνει το εκάστοτε αλκοτέστ ή τα ομπαραλιασμένα κέφια) και αναδημοσιεύουμε ένα απόσπασμα από το έργο του Karl Marx «Οι ταξικοί αγώνες στη Γαλλία, 1848-1850», που δημοσίευσε η «Ισκρα» με τίτλο «Η επανάσταση του Φλεβάρη 1848 κατά της χρηματικής αριστοκρατίας». Το απόσπασμα είναι «πετσοκομμένο» για να χωρέσει στα όρια της στήλης, ενώ αναγωγές μπορούν να γίνουν ελεύθερα:

«Από δω και μπρος θα κυριαρχούν οι τραπεζίτες...

Υστερα από την επανάσταση του Ιούλη, όταν ο φιλελεύθερος τραπεζίτης Λαφίτ οδηγούσε στο δημαρχείο θριαμβευτικά τον comperre του (σο. γαλλική λέξη με διφορούμενη έννοια: κουμπάρος ή συνεργός σε κάποια μηχανορραφία ή περιπέτεια), τον δούκα της Ορλεάνης –που ανέβηκε στο θρόνο της Γαλλίας με το όνομα Λουδοβίκος Φίλιππος– άφησε να του ξεφύγουν οι λέξεις "από δω και μπρος θα κυριαρχούν οι τραπεζίτες". Ο Λαφίτ είχε προδώσει το μυστικό της επανάστασης.

Στην εποχή του Λουδοβίκου Φιλίππου δεν κυριαρχούσε η γαλλική αστική τάξη, αλλά μόνο μια ομάδα της, τραπεζίτες, βασιλιάδες του χρηματιστηρίου, βασιλιάδες των σιδηροδρόμων, ιδιοκτήτες ορυχείων, κάρβουνου και σιδήρου, ιδιοκτήτες δασών, ένα μέρος των τσιφλικιάδων που συνενώθηκαν μ' αυτούς –η λεγόμενη αριστοκρατία του χρήματος– άφησε να του θρόνο, αυτή υπαγόρευε τους νόμους στις βουλές, αυτή μοίραζε τις δημόσιες θέσεις, από το υπουργείο ως τα γραφεία των καπνών. Η καθαυτό βιομηχανική αστική τάξη αποτελούσε ένα μέρος της επίσημης αντιπολίτευσης, δηλαδή δεν αντιπροσωπευόταν στις βουλές παρά σε μειοψηφία. Η αντιπολίτευσή της πρόβαλλε τόσο πιο αποφασιστικά όσο πιο ξεκάθαρα αναπτυσσόταν η αποκλειστική κυριαρχία της αριστοκρατίας του χρήματος κι όσο περισσότερο αυτή η ίδια θεωρούσε εξασφαλισμένη την κυριαρχία της πάνω στην εργατική τάξη ύστερα από τις πηνιμένες στο αίμα εξεγέρσεις του 1832, 1834 και 1839. Η μικροαστική τάξη σ' όλες τις διαβαθμίσεις της, όπως και η αγροτική τάξη, είχαν αποκλειστεί ολότελα από την πολιτική εξουσία. Τέλος, μέσα στην επίσημη αντιπολίτευση ή ολότελα έξω από το "pays legal" (σο. ο κύκλος των ανθρώπων που είχαν εκλογικό δικαίωμα. Ετσι ονομάζαν στο καθεστώς της μοναρχίας του Ιούλη την άρχουσα μειοψηφία που είχε δικαίωμα ψήφου, σε αντίθεση με τις πλατιές μάζες του πληθυσμού που είχαν στερηθεί αυτό το δικαίωμα) βρίσκονταν οι ιδεολογικοί εκπρόσωποι και τα φερέφωνα των πιο πάνω τάξεων, οι σοφοί τους, οι δικηγόροι τους, οι γιατροί τους κλπ, με μια λέξη οι λεγόμενες "αξίες" τους.

Δημοσιονομικές δυσχέρειες έκαναν τη μοναρχία του Ιούλη να είναι από την αρχή εξαρτημένη από τη μεγαλοαστική τάξη και η εξάρτησή της από τη μεγαλοαστική τάξη έγινε μια αστείρευτη πηγή για το μέγαλωμα των δημοσιονομικών δυσχερειών.

(...) Αντίθετα, η ομάδα της αστικής τάξης που κυβερνούσε και νομοθετούσε με τις βουλές είχε άμεσο συμφέρον στην καταχρέωση του κράτους. Το κρατικό έλλειμμα, αυτό ήταν ισάξια το καθαυτό αντικείμενο της κερδοσκοπίας της και η κύρια πηγή του πλουτισμού της. Κάθε χρόνο κι από ένα νέο έλλειμμα. Υστερα από κάθε τέσσερα-πέντε χρόνια κι από ένα νέο δάνειο. Και κάθε νέο δάνειο πρόσφερε στη χρηματική αριστοκρατία μια καινούργια ευκαιρία να κατακλύσει το κράτος που κρατιόταν τεχνικά στο χείλος της χρεωκοπίας -και που ήταν υποχρεωμένο να διαπραγματεύεται με τους τραπεζίτες κάτω από τους πιο δυσμενείς όρους. Κάθε νέο δάνειο της πρόσφερε μια ακόμη ευκαιρία να καταληστεύει με χρηματιστηριακές επιχειρήσεις το κοινό που τοποθετούσε τα κεφάλαιά του σε κρατικά ομόλογα και που στα μυστικά τους ήταν μπασιμένες η κυβέρνηση και η πλειοψηφία της βουλής. Γενικά, η αστάθεια στην κατάσταση της κρατικής πίστης και η γνώση των κρατικών μυστικών έδινε στους τραπεζίτες και στους συνεταίρους τους στις βουλές και στο θρόνο τη δυνατότητα να προκαλούν εξαιρετικές, απότομες διακυμάνσεις στην τρέχουσα τιμή των κρατικών τίτλων, που δε μπορούσαν να έχουν κάθε φορά άλλο αποτέλεσμα παρά την καταστροφή μιας μάζας μικρότερων κεφαλαίων και το μυθικά γρήγορο πλουτισμό των μεγάλων παιχτών. Και μια που το κρατικό έλλειμμα ήταν το άμεσο συμφέρον της άρχουσας μερίδας της αστικής τάξης, εξηγείται γιατί οι έκτακτες κρατικές δαπάνες στα τελευταία χρόνια της βασιλείας του Λουδοβίκου Φιλίππου ξεπέρασαν πολύ περισσότερο από το διπλάσιο τις έκτακτες κρατικές δαπάνες του Ναπολέοντα, κι έφτασαν μάλιστα περίπου τα 400 εκατομμύρια φράγκα το χρόνο, ενώ οι επίσαιες εξαγωγές της Γαλλίας σπάνια ανέβαιναν στο ύψος των 750 εκατομμυρίων φράγκων κατά μέσον όρο. Τα τεράστια ποσά που κυλούσαν έτσι μέσα από τα χέρια του κράτους, έδιναν επί πλέον ευκαιρίες για δόλια συμβόλαια προμηθειών, για δωροδοκίες, καταχρήσεις και για κάθε λογής μπαγαμπονιές. Η εξαπάτηση του κράτους, όπως γινόταν χοντρικά με τα δάνεια, επαναλαμβανόταν και λιανικά στα δημόσια έργα. Οι σχέσεις ανάμεσα στη βουλή και στην κυβέρνηση πολλαπλασιάζονταν σε σχέσεις ανάμεσα σε ξεχωριστές διαχειρίσεις και σε ξεχωριστούς εργολάβους».

Για την αντιγραφή: Κάριολος ο έσχατος

Μεταφέρθηκαν Χριστόδουλος και Βασ. Ξηρός

Στις αγροτικές φυλακές της Κασσάνδρας Χαλκιδικής μεταφέρθηκε την περασμένη Δευτέρα ο Βασίλης Ξηρός. Επίσης, το περασμένο Σάββατο το μεσημέρι και αφού επί πέντε μέρες έμεινε στο διάδρομο της υπόγειας ειδικής πτέρυγας, μεταφέρθηκε στην 5η πτέρυγα του Κορυδαλλού ο Χριστόδουλος Ξηρός, που είχε βάλει φωτιά στο κελί του διεκδικώντας τη μεταγωγή του, προκειμένου να αντιμετωπίσει το πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει, όπως σύστησαν και οι γιατροί του «νοσοκομείου» των φυλακών Κορυδαλλού.

Η αλληλεγγύη όπλων των πολιωτριών...

✓ Η αθλητική επικαιρότητα δεν είχε γκανιάν θέμα και για το λόγο αυτό η στήλη θα σχολιάσει ορισμένα από τα δρώμενα της βδομάδας που πέρασε. Θα ξεκινήσουμε με την καταδρομική επιχείρηση στο Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν, στην Πλάκα, την Παρασκευή 4/2, με αφορμή την παράσταση με τίτλο «Ταξιδεύοντας με τον ΠΑΟΚ». Οι 50 περίπου επιδρομείς εισέβαλαν στο θέατρο λίγο πριν ξεκινήσει η παράσταση, πέταξαν μολότοφ και καπνογόνα, έκαψαν τη σκηνή, σχεδόν ισοπέδωσαν το χώρο και προπηλάκισαν τους θεατές, φωνάζοντας: «εδώ είναι Πειραιάς, εδώ είναι λιμάνι».

Δεν θα καταναλώσουμε φαιά ουσία για να αποδείξουμε ότι οι ιδιωτικοί στρατοί που έφτιαξαν οι καπιταλιστές που διοικούν τις μεγάλες ΠΑΕ έχουν γίνει ανεξέλεγκτοι και άκρως επικίνδυνοι. Καμιά πτυχή της κοινωνικής ζωής δεν θα είναι στο απυρόβλητο και ενώ μέχρι σήμερα ήθελε «ψυχή» η απόφαση να πας στο γήπεδο για να παρακολουθήσεις έναν αγώνα, πλέον θα πρέπει να σκεφτόμαστε σοβαρά και μια έξοδο στο θέατρο ή τον κινηματογράφο, αν το θέμα έχει κάποια σχέση με τον αθλητισμό. Αξίζει όμως να σταθούμε στην κόντρα ανάμεσα στο γενικό γραμματέα Αθλητισμού Πάνο Μπιτσαξή και την ΠΑΕ Ολυμπιακός, με αφορμή την επίθεση στο Θέατρο Τέχνης. Ο γγΑ, εκτός από την καταδίκη της επίθεσης, με την παρουσία του στην πρεμιέρα της παράστασης ζήτησε την παραδειγματική τιμωρία και τη βαρύτερη ποινή για τους δράστες (λες και θα ψάξουν οι μπάτσοι να τους βρουν), δήλωσε ότι «η οπαδική βία δεν έχει χρώμα, δεν θα πάμε στην εύκολη λύση, δεν θα πέσουμε στην παγίδα να συνδέσουμε αυτήν τη βία με ομάδες» και άσκησε κριτική στην ΠΑΕ Ολυμπιακός, τονίζοντας, ότι όφειλε να εκδώσει ανακοίνωση καταδίκης των επεισοδίων. Οπως καταλάβατε, δεν έχει περάσει καν απ' το μυαλό του η σκέψη, ότι από τη θέση του θα πρέπει, αντί για ευχολόγια και διαπιστώσεις, να κάνει συγκεκριμένες ενέργειες για την αντιμετώπιση του θέματος.

Από την πλευρά της η ερυθρόλευκη ΠΑΕ, χαρακτηρίζοντας άδικη την αναφορά του Μπιτσαξή στον Ολυμπιακό και αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο προβοκάτσας, επί της ουσίας έδωσε «κάλυψη»

στην επίθεση. Είναι χαρακτηριστική μια παράγραφος από την «καταδικαστική» ανακοίνωση της ΠΑΕ Ολυμπιακός για την επίθεση: «Πώς αποκλείει άραγε ο γγΑ την οποιαδήποτε μορφή προβοκάτσας και βγάζει το συμπέρασμα ότι οπαδοί του Ολυμπιακού προκάλεσαν τα επεισόδια, όταν δεν υπάρχει η παραμικρή ουσιαστική ένδειξη ή απόδειξη για αυτό; Ας κρατήσει τις υποδείξεις για αλλού ο κ. Μπιτσαξής, όταν είναι γνωστό και αυτονόητο ότι η ΠΑΕ Ολυμπιακός καταδικάζει αυτόματα παρόμοια περιστατικά. Θα περιμέναμε από τον κ. Μπιτσαξή να εκφράσει ικανοποίηση κι ευχαριστίες για όσα έχει παρουσιάσει η ΠΑΕ Ολυμπιακός στον αγώνα κατά της βίας από το καλοκαίρι μέχρι σήμερα. Ο κ. Μπιτσαξής οφείλει να μην ασκεί εξουσία με δύο μέτρα και δύο σταθμά ούτε να παρασύρεται τόσο εύκολα. Όταν τελειώσει το πρωτάθλημα και γίνει ο τελικός απολογισμός, θα έχουμε να πούμε ασφαλώς περισσότερα».

Είναι φανερό, ότι ο Μαρινάκης, γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει αντίπαλο δέος, αισθάνεται ότι απολογείται μόνο στους οπαδούς του Ολυμπιακού και για το λόγο αυτό επέλεξε να κάνει επίδειξη δύναμης, για να ανεβάσει και άλλο το προσωπικό του προφίλ. Ας προσέξει όμως λίγο, γιατί στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού οι καταστάσεις αλλάζουν με γρήγορους ρυθμούς και μπορεί αντί για καβάλα στ' άλογο να βρεθεί κάτω απ' το άλογο και με τα κιά που έχει η πτώση να είναι ιδιαίτερα οδυνηρή.

✓ Μιας και μιλάμε για παχύσαρκους, θα συνεχίσουμε με μια ειδηση από τη μακρινή Ιαπωνία και το άθλημα του Σούμο. Η αποκάλυψη ενός τεράστιου σκανδάλου διαφθοράς και στημένων αγώνων από τη Yakuza, όπως ονομάζεται η γιαπωνέζικη μαφία, είδε το φως της δημοσιότητας την περασμένη βδομάδα. Από πέρσι την άνοιξη είχε ξεκινήσει η προσπάθεια αποκάλυψης του σκανδάλου και από τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα για 65 αθλητές, από τους συνολικά 700 που έχουν μπει στο στόχαστρο, υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία ενοχής και η ομοσπονδία του Σούμο αποφάσισε την αναστολή όλων των επαγγελματικών πρωταθλη-

μάτων και τουρνουά, λόγω γενικευμένης διαφθοράς.

Η αναστάτωση στην γιαπωνέζικη κοινωνία είναι πολύ μεγάλη, αφού το Σούμο παντρεύει τον αθλητισμό με τις αρχές και το φιλοσοφικό-θρησκευτικό υπόβαθρο του σιντοϊσμού (η επικρατέστερη θρησκεία στην Ιαπωνία) και αποτελεί ίσως την πιο δυνατή παράδοση του γιαπωνέζικου πολιτισμού. Η αρχή του νήματος για την αποκάλυψη του σκανδάλου ήταν η ομολογία του 34χρόνου ozeki (μεγάλος πρωταθλητής) Κοτομιτσούκι, ο οποίος παραδέχτηκε ότι συμμετείχε σε στημένους αγώνες και ότι είχε επενδύσει σημαντικό μέρος από τα πολλά λεφτά που κέρδιζε από το Σούμο στο παράνομο στοιχείο (κυνοδρομίες, κοκορομαχίες, άλογα κ.ά). Σύμφωνα με τις αποκαλύψεις, όσοι από τους αθλητές δεν δέχονταν να συνεργαστούν με τη μαφία και να συμμετάσχουν σε στημένους αγώνες, δέχονταν κατ' εντολή της μαφίας επιθέσεις ξυλοδαρμού από άλλους συναθλητές τους ή έπεφταν θύματα σκευωρίας και εκβιασμού με ναρκωτικά που θα μπορούσαν να βρεθούν στο σπίτι τους σε μια έφοδο της αστυνομίας. Τελικά, όσο δυνατοί φαίνονται στο «doho», το κυκλικό ρινγκ του Σούμο, τόσο αδύναμοι αποδείχτηκαν στην πράξη στις επιδιώξεις της μαφίας. Και βέβαια, αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά, ότι στην εποχή του καπιταλισμού οι παραδόσεις είναι απλώς ένα ελκυστικό περιτύλιγμα για τις μπίζνες, νόμιμες και παράνομες.

✓ Η αγωνιστική «ανάσταση» του Παναθηναϊκού στους εκτός έδρας αγώνες με την ΑΕΚ στο κύπελλο και τον ΠΑΟΚ στο πρωτάθλημα έδωσε ξαφνικά ενδιαφέρον στο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου, τουλάχιστον για τις δυο επόμενες βδομάδες. Πριν μερικές μέρες, δύσκολα θα βρίσκαμε κάποιον που ξέρει από ποδόσφαιρο να αμφισβητήσει την κυριαρχία του Ολυμπιακού. Τώρα, όμως, οι πράσινοι θέλουν να ελπίζουν σε καλύτερες μέρες και στην κατάκτηση του τίτλου, ενώ στον Πειραιά έχασαν την ησυχία τους και παρά τη διαφορά των 7 βαθμών από τους πράσινους αναγόρευσαν την εκτός έδρας συνάντηση με τον Αρη σε τελικό. Στο αντί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΦΛΟΡΙΝ ΣΕΡΜΠΙΑΝ

Όταν θέλω να σφυρίξω, σφυρίξω

Ένα ακόμα δείγμα ρουμάνικου νεορεαλισμού με κοινωνική θεματολογία, χαρακτηριστική και απεικονιστική της σύγχρονης, νεοφιλελεύθερης, βαλκανικής πραγματικότητας. Οι ταινίες αυτές, αν και τις περισσότερες φορές «αγνοούν» ή έχουν μια υποτυπώδη και επιφανειακή ματιά στην πολιτική κατάσταση, δίνουν παρά ταύτα μια εικόνα των βαλκανικών κοινωνιών, υιοθετώντας ταυτόχρονα μια μοντέρνα κινηματογράφηση που βασίζεται στον μιμιαλισμό και την αφαιρετικότητα..

Η συγκεκριμένη ταινία του Φλορίν Σερμπιάν είναι το προσωπικό δράμα ενός δεκαοκτάχρονου φυλακισμένου που του απομένουν μόλις τέσσερις μέρες για την αποφυλάκιση του. Όμως, η επανεμφάνιση της μητέρας του, που ήδη έχει καταστρέψει τη ζωή των παιδιών της, και ο έρωτάς του για μια νεαρή κοινωνική λειτουργό, τα τινάζουν όλα στον αέρα...

Η ταινία βασίζεται σ' ένα καλό σενάριο με υπαρξιακές προεκτάσεις, είναι όμως αρκετά θεατρικοποιημένη και άνηση. Το πρώτο μέρος είναι βραδυφλεγές, το δεύτερο καταγιστικό και περιπετειώδες, έτσι που αιχμαλωτίζει τελικά το θεατή, χωρίς όμως να τον κερδίζει ολοκληρωτικά.

■ ΣΤΙΒΕΝ ΑΝΤΙΝ

Burlesque

One woman's show, με άλλα λόγια ένα βιντεοκλίπ διαρκείας με πρωταγωνίστρια μια σύγχρονη ποπ σταρ, την Κριστίνα Αγκιλέρα, που προφανώς διαθέτει ταλέντο, αλλά η ταινία δεν αγγίζει καν τα επίπεδα ενός ικανοποιητικού μιούζικαλ, είδος στο οποίο, αν μη τι άλλο, οι Αμερικανοί διαθέτουν τα πρωτεία.

■ ΑΛΛΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Η πιο ενδιαφέρουσα από τις υπόλοιπες ταινίες είναι ασφαλώς το «Ψηλά τα χέρια» του Γάλλου Ρομέν Γκουπίλ, που έγινε γνωστός από το «Πεθαίνοντας στα 30», μια ταινία αναφοράς στο Μάη του '68. Πρόκειται για ένα αντιρατσιστικό φιλμ μυθοπλασίας, με πρωταγωνιστές μικρά παιδιά, που είχε αφορμή τους σχετικούς νόμους περί απελασής μεταναστών, που ψήφισε τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση Σαρκοζί. Παρά τις αντιδράσεις στους νόμους αυτούς, που συγκέντρωσαν μέχρι και 150.000 διαδηλωτές στο Παρίσι, η γαλλική κοινωνία είδε φέτος μέχρι και απελάσεις Ρομά. Δυστυχώς, δεν είδαμε την ταινία (η εταιρία διανομής δεν πραγματοποιεί δημοσιογραφικές προβολές) κι έτσι δεν μπορούμε να σας πούμε περισσότερα. Όμως, δεν

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Οι μετανάστες της πείνας είναι απεργοί/ στη μέση της Αθήνας, της γης οι κολασμένοι, σ' αυτή εδώ τη γη

Ιδού, λοιπόν, που τα εκλογικά ποσοστά εξανεμίστηκαν ως σκιές στη δοκιμασία της πράξης (περί Ανταρσύα, Περισσού και όμορων δυνάμεων απτραξίας...)

Α ντακτατουρία λάισατ τουμούχαα α σουαουμπί (για την παρούσα εξέγερση στις αραβικές χώρες)

Cavaliere – Putaniere

Πετρελαιοπ(λ)ηγές στο Αιγαίο

Πάνω στην ξύλινη έδρα καθισμένοι,/ μια γνώμη, μια καρδιά ευχαριστημένη,-/ τρεις ομοιόμορφοι, ήσυχοι ανθρωπάκοι/ κι ο εισαγγελέας, με Φαίρμπανξ μουστακάκι!/ Ένας εργάτης κάθεται στο μπάγκο,/ από ένα σπάγγο, κρέμεται ο Χριστός/ κι απ' το Χριστό κρεμιέται δίχως σπάγγο,/ το Καθεστώς! «Εσύ ήσουν αρχηγός στην απεργία;»/ «Αυτό για μένα θα ήτανε τιμή.»/ «Και τι σας φταίει το Κράτος κι η Θρησκεία;»/ «Βοηθούν όσους μας κλέβαν το ψωμί!» (Α. Πανσέληνος: «Τριμελές Πλημμελιοδικεῖον», από τις «Μέρες Οργής», εκδόσεις «ο Γλάρος», 1945)

♦ «Αυστηρή» η Καθημερινή (6-2-11): «Οι βασικοί μας εταίροι δείχνουν τη διάθεση να βοηθήσουν τη χώρα μας να ξεπεράσει τον κίνδυνο της χρεοκοπίας. Βεβαίως, πάντοτε υπό την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσουμε μια αυστηρή συνταγή δημοσιονομικής πειθαρχίας και αύξησης της ανταγωνιστικότητας... Το ερώτημα είναι αν η ελληνική κοινωνία θα αποδεχθεί αυτό το μοντέλο...». Αρα δε φτάνει να θεί ο γαμπρός αλλά να πειστεί κι η νύφη...
♦ Η «πλειονότητα του ελληνικού πληθυσμού, μισθωτοί, συνταξιούχοι, μικροί και μεσαίοι επιχειρηματίες, οι πανικόβλητοι άνεργοι, ζούμε με το σοκ της απόγνωσης...» (Χρ. Γιανναράς, Καθημερινή, 6-2-11). Ζούμε, όχι ζείτε, κ. Χ. Γιανναρά... Εμείς ζούμε, όχι εσείς κι οι όμοιοί σας...
♦ Καλά, τι βάθος σκέψης του

Κυριάκου...

♦ Ε, όχι και πολιτικά νήπια οι Αιγύπτιοι, κυρ-Φισκ (Το Βήμα, 6-2-11).
♦ Το δούλεμα, του δουλέματος: «...κλίμα αυτοπεριορισμού που έχει καταλάβει τους πάντες, ακόμη και τους έχοντες και κατέχοντες» (Α. Καρακούσης, ΤΟ ΒΗΜΑ, 6-2-11). Δηλαδή, η λιτότητα είναι ανύπαρκτη (...), ακόμη και...καπιταλιστές μετράνε τα σέντσια τους (ω δούλεμα).
♦ Αυτό που ΔΕΝ λέει ο Χρυσάνθος Λαζαρίδης για το παρελθόν (του) (συνέντευξη στο Βήμα), είναι ότι η «μετεξελίξη» του ήρθε ομαλά ως απότοκο της (πάλαι ποτέ) ΕΑΔΕ (Εθνικής Αντιδικτατορικής Δημοκρατικής Ενότητας) του «Εσωτερικού»...
♦ Το απόλυτο ψέμα της κ. Αμ. Μιχαλοπούλου (στο Βήμα της Κυριακής, 6-2-11): «Οι

μετανάστες στην Ελλάδα περικφέρονται χωρίς δουλειά».
♦ Κανονικό ξεβράκωμα του ALTER (και του αμίμητου Α. Παυλόπουλου), 7-2-11, από τον Γ. Τσαντήρη, πρόεδρο των γιατρών δημόσιας υγείας.
♦ Απλή απορία (ρητορική ερώτηση): στην Τυποεκδοτική τι είδους σύμβαση ισχύει;
♦ «Σαλπίζει» ξεσηκωμό ο «Προμηθέας» (εφ. του Συνδικάτου Μετάλλου Αθήνας, φύλλο Δεκέμβρη '10 – Γενάρη '11, φ. 30) αλλά στις... 23 Φλεβάρη. Γαργαρέτα η 10η Φλεβάρη (...άκυρον). Γαργαρέτα η στασιμότητα της ΔΑΣ στην ΠΟΕΜ (3-5/12/10). Και το...κλου : «30 τρις. Ξόδεψε η χώρα μας για στρατιωτικούς εξοπλισμούς από το 1998 μέχρι σήμερα!». Θαυμαστικό, ήτοι έκπληξις, όμως ποία η στάση του Περισσού όλ' αυτά τα χρόνια στα θέματα «εθνικής άμυνας»; Μογε γαργαρέτα.

♦ Βγήκε «αντάρτης» –όχι στο βουνό, αλλά στο Βημαγκαζινό, ομοιοκαταληξία– ο «δε μας χέζει» (6-2-11). Τι είπε; Ε, τα γνωστά...

♦ Να πεθάνουν ΓΙΑ την Ελλάδα ΕΝΣΥΝΕΙΔΗΤΑ θέλει τους μετανάστες ο ακαδημαϊκός Κ. Κριμπάς (ΚΑΙ τροφή για τα κανόνια των καπιταλιστών. Αμ, δε!).

♦ Ξεχασμένοι στην αυλή της Υπατίας, έγραψε το Βήμα για τους μετανάστες. (Θάθελε!).

♦ «Εκτακτο προκλητικό γεγονός» η απεργία πείνας των μεταναστών στη Νομική (κατά τον Γ. Μπαμπινιώτη, που ΔΕΝ έγραψε ο ίδιος το ομώνυμο λεξικό...).

♦ Λαύρος ο κ. Γρυσπολάκης: «Η έννοια του ακαδημαϊκού ασύλου χρησιμοποιήθηκε από το 1982 έως σήμερα αποκλειστικά και μόνον για την καταπάτηση των ακαδημαϊκών ελευθεριών και για

τη διάλυση των πανεπιστημίων» (το ήφος και το ύθος του ανδρός – ακριβώς έτσι η ορθογραφία...).

♦ Απλώς ήλθον, είδον και... απήλθον οι κοινοβουλευτικοί στον Αυλώνα (φυλακές ανηλίκων).

♦ Χολή σκέτη ο Πάσχος Μανδραβέλης στο Βήμα («Ο άνδρας της μυλωνούς και η πολιτική ανυπακοή»). Με τι συναισθήματα, άραγε, κυκλοφορεί(;) στο δρόμο;

♦ Φυσικά και είναι πολύ καλός συγγραφέας ο Ναγκίμπ Μαχφούζ (εξ Αιγύπτου ορμώμενος). Όμως το σύνολο του λογοτεχνικού του έργου δεν είναι επικριτικό της χρονιας δικτατορίας στην Αίγυπτο (Βήμα, Βιβλία, 6-2-11).

♦ Εννοείται πως δεν κομίζει γλαύκαν εις Αθήνας το Ε(ψιλον) της Ε(λευθεροτυπίας) της 6-2-11...

Βασίλης

♦ Μη σκέφτεσαι τι κάνει το Πανεπιστήμιο για σένα, σκέψου τι κάνεις εσύ για το Πανεπιστήμιο – ΔΑΠ ΝΔΦΚ (αφίσα)

Καταρχήν έχουμε την εικόνα, στην οποία δεσπόζει ένας μεγάλος... καταπράσινος καναπές, σε γαλάζιο φόντο! Τι ακριβώς θέλει να πει η ΔΑΠάρα; Αράξτε στον καναπέ σας και φροντίστε να κάνετε κονέ με το ΠΑΣΟΚ που βρίσκεται στην εξουσία; Για το άραγμα δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, το χρωματικό όμως μάλλον σε επικοινωνιακό λάθος οφείλεται. Στη συνέχεια έχουμε το σύνθημα. Αμερικανικά (παραφθορά γνωστού συνθήματος του Αβραάμ Λίνκολν), ταιριαστή με την ιδεολογία της ΔΑΠάρας. Αλλά και από τις πρώτες λέξεις καταλαβαίνουμε πως η ΔΑΠάρα μπαίνει κατευθείαν στο νόημα: «Μη σκέφτεσαι». Μη σκέφτεσαι, άσε τη ΔΑΠ να σκέφτεται για σένα. Με σκέφτεσαι ότι το πανεπιστήμιο πάει να μετατραπεί σε επιχείρηση, αλλά άφησε τη ΔΑΠ να σκέφτεται πώς θα βολευτείς σ' αυτή την επιχείρηση. Κι αν κάποιος δεν τα καταφέρουν, οι ίδιοι θα φταίνε και η ανικανότητά τους. Η ανικανότητά τους στο γλείψιμο και στο έρπηνη δίκην σαλίγκαρου.

♦ «Την άποψή σας να τη βράσουμε! / Η ΑΝΕΡΠΙΑ πληγή και παιδεμός του τόπου / Θα λείπει μοναχά τη μέρα / σπού θα μπειτε εσείς σε ΑΝΕΡΠΙΑ! / Μπ. Μπρεχτ – Να εξεγερθούμε για να βγουν στην ανεργία ΠΑΣΟΚ-ΕΕ-ΔΝΤ – νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση – Νέο Αριστερό Ρεύμα (αφίσα)

Οραίοι οι στίχοι του Μπρεχτ. Και το κάλεσμα αρκούντως αντικαπιταλιστικό (αν και με κενά: μόνο το ΠΑΣΟΚ; Τα άλλα αστικά κόμματα;). Όμως η πράξη αποδεικνύει ποιος είναι διατεθειμένος να δουλέψει συστηματικά στην πάλη κατά της βαρβαρότητας. Η νΚΑ απουσιάζει από τη στήριξη της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών και μάλιστα όταν αυτή διεξαγόταν στη Νομική υποστήριζε ότι η χρήση του συγκεκριμένου χώρου δίνει την ευκαιρία στην κυβέρνηση να υποβαθμίσει το άσυλο. Παραβλέποντας το ότι η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης έπρεπε να εξασφαλίσει ένα χώρο γι' αυτόν τον αγώνα. Και υποβαθμίζοντας την ουσία τον αγώνα των μεταναστών εργατών, χαρακτηρίζοντας το κίνημα αλληλεγγύης προς αυτόν αποσπασματική κίνηση γιατί δεν περιέχει λογική «αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου». Όταν με τέτοιες υπεκφυγές δεν στηρίζεις έναν τόσο κρίσιμο αγώνα στην πράξη, τι να τις κάνεις τις αφίσες που ξεχειλίζουν από αγωνιστικότητα;

♦ Η Χρυσή Αυγή είναι συμμορία νεοναζί – Εξω οι φασίστες από τον Αγ. Παντελεήμονα – Διώξτε τον Μιχαλολάκη από το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας – Να σταματήσει η κάλυψη της Αστυνομίας – Κίνηση ενωμένοι ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή (αφίσα)

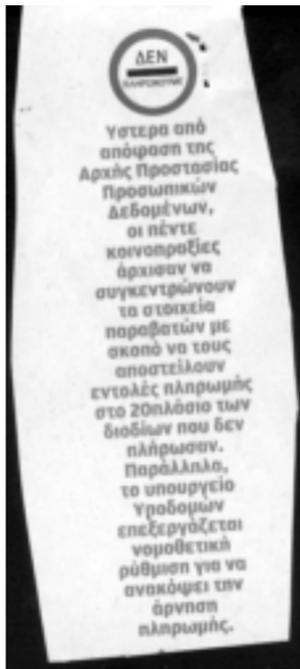
Εν προκειμένω, τη μεγαλύτερη σημασία έχει ο τρόπος με τον οποίο διατυπώνονται τα διάφορα συνθήματα, ο χρόνος και το πρόσωπο των ρημάτων και των επιρρημάτων. «Εξω οι φασίστες»: γενικά έξω, σαν ζύμωση όπως λέμε. «Διώξτε τον Μιχαλολάκη»: ποιος να τον διώξει; ο Καμίνης, η κυβέρνηση, η αστυνομία; «Να σταματήσει η κάλυψη της αστυνομίας»: ευχολόγιο παρόμοιο με τις από άμβωνος ευχές. Τελικά, μπρεδεύσει και δεν ξέρεις τι να κάνεις. Το μόνο που μένει είναι η κατάδειξη της Χρυσής Αυγής ως μεγάλης και τρανής πολιτικής δύναμης.

αποκλείεται να είναι η σημαντικότερη της εβδομάδας. Σημειώνουμε ότι ο Γκουπίλ, που βρίσκεται αυτές τις μέρες στην Ελλάδα, επισκέφτηκε τους απεργούς πείνας μετανάστες στην Ηπείρου και τους εξέφρασε την αλληλεγγύη του, ενώ έκανε και χαιρετισμό στη συναυλία αλληλεγγύης που έγινε την Τετάρτη.

Επίσης, ξαναβγαίνει στις αίθουσες ο «Κυνόδοντας» του Γ. Λάνθιμου επί τη ευκαιρία της υποψηφιότητάς του για Οσκαρ ξενόγλωσσης ταινίας. Θα υπενθυμίσουμε ότι πρόκειται για μια αιχμηρή ανατομία των οικογενειακών σχέσεων και χωρίς αμφιβολία είναι η καλύτερη ελληνική ταινία της χρονιάς.

Ελένη Σταματίου

«Εντολές πληρωμής στο 20πλάσιο»: δηλαδή, πρόστιμο, δηλαδή οι κοινοπραξίες νομοθετούν κιόλας;

«Ο Διευθυντής της Αστυνομικής Διεύθυνσης Σερρών, έχοντας υπόψη... τις υφιστάμενες βάσιμες πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες, στα πλαίσια των επικείμενων αγροτικών κινητοποιήσεων, τις πρωινές ώρες της 07-02-2011, αγρότες διαφόρων αγροτικών συλλόγων του Νομού Σερρών, διαμαρτυρόμενοι για θέματα του κλάδου τους, έχουν προγραμματίσει να συγκεντρωθούν στη διασταύρωση Λευκώνα-Σιδηροκάστρου και στη συνέχεια προτίθενται να μεταβούν ομαδικά με τους γεωργικούς ελκυστήρες και άλλα αγροτικά μηχανήματα και οχήματα προς τον μεθοριακό σταθμό Προμαχώνα Σερρών... ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ 1. Απαγορεύουμε για λόγους δημόσιας ασφάλειας και διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής: α) την κίνηση και στάθμευση γεωργικών οχημάτων... β) κάθε δημόσια

πέτρες και στήθηκε ένα σκηνοτικό οδομαχίων από δρόμο σε δρόμο. Οι μπάτσοι έπνιξαν τον κόσμο στα χημικά και τότε αντιμετώπισαν την οργή ακόμα και ανθρώπων που δεν συμμετείχαν στο μπλόκο. Πέρα από το βρισίδι που έτρωγαν από γυναίκες και ηλικιωμένους, κόσμος ανέβαινε στις ταράτσες και τους πετούσε τούβλα και κεραμίδια. Δεν άργησαν να έρθουν και οι μολότοφ, με αποτέλεσμα οι οδομαχίες να φουντώσουν και να κρατήσουν σχεδόν όλη τη νύχτα, μέχρι που οι μπάτσοι άφησαν ελεύθερο τον άνθρωπο που είχαν συλλάβει.

Ντροπισμασμένοι αποσύρθηκαν από την πόλη και για να βγάλουν το άχτι τους κατέστρεψαν τις πρόχειρες εγκαταστάσεις του μπλόκου, όπως έχουν κάνει και άλλη φορά.

Όπου η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ βρίσκεται αντιμετώ-

Πινόκιο

«Οφείλουμε να σεβαστούμε ένα αξίωμα, ότι να είσαι μετανάστης ή πρόσφυγας δεν είναι καθόλου εύκολο. Η αντιμετώπισή μας οφείλει να έχει ως σημείο εκκίνησης το δεδομένο ότι βλέπουμε τον κάθε άνθρωπο ισότιμα. Συναναστρεφόμεστε κάθε άνθρωπο, ως πολίτη του κόσμου και θέλουμε να έχει τα ίδια δικαιώματα, του αναγνωρίζουμε το δικαίωμα στην ειρηνική συμβίωση, στον σεβασμό, στην αξιοπρέπεια, στην ανθρωπιά.

Αυτή είναι και οφείλει να είναι η βασική μας φιλοσοφία, που μπορεί μεν να μην λύνει αυτόματα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες μας από τη μετανάστευση ή από την προσφυγιά, αλλά αποτελεί όμως, βασική πυξίδα που μπορεί να μας δώσει το πλαίσιο, να μας δώσει την οπτική γωνία μέσα από την οποία θα αντιμετωπίσουμε, θα λύσουμε καλύτερα αυτά τα προβλήματα.

Όταν ο μετανάστης αισθάνεται στη χώρα όπου ζει ότι είναι ίσος προς όλους τους άλλους, ότι τον αντιμετωπίζουν με τον ίδιο τρόπο, ότι έχει τα ίδια δικαιώματα στην υγεία, τα ίδια δικαιώματα στην εργασία, έχει λόγο, ακούγεται, τότε δεν έχει παρά να εξελισστεί κι αυτός και να προσφέρει στην κοινωνία. Οφείλουμε να συνεισφέρουμε στην ένταξη των μεταναστών, ώστε να αισθανθούν όλοι οι μετανάστες την αξιοπρέπεια που χρειάζεται κανείς ως άτομο, ως οικογένεια, ως εθνότητα, ως κοινότητες εδώ στην Ελλάδα».

Ποιος έγραψε τα παραπάνω, μόλις πριν τρία χρόνια; Ο Γιωργάκης Παπανδρέου, στην προσωπική του ιστοσελίδα! Και μη μας πείτε ότι αυτά είναι γενικόλογες, γιατί υπάρχουν και... ειδικότερες αναφορές.

Ο σημερινός πρωθυπουργός, ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης τότε, φιλοξενούσε στην ιστοσελίδα του τις ανακοινώσεις των μεταναστών που έκαναν απεργία πείνας στα Χανιά και προσυπέγραφε τα αιτήματά τους, όπως τα διατύπωνε το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης:

«Ζητάμε και εμείς μαζί με τους 15 απεργούς πείνας να ψηφιστεί, έστω και τώρα, νομοθετική ρύθμιση, με την οποία να διευρύνεται το ρυθμιστικό πεδίο του αρ. 91 Ν.3386/2005, ώστε κάθε δημόσιο έγγραφο που εκδόθηκε πριν την 31-12-2004 να συνιστά απόδειξη παραμονής στην Ελλάδα και μάλιστα, η ρύθμιση να έχει αναδρομική ισχύ, ώστε να αποκατασταθεί η καταφανής αδικία που η ισχύουσα ρύθμιση προκάλεσε»!

Αυτά έγραφε ο Παπανδρέου το 2008. Σήμερα, οι υπουργοί του καταγγέλλουν τον Παυλόπουλο ότι έδειξε πλιόπτητα έναντι εκείνων των απεργών πείνας και εξαγγέλλουν, ψαρωτικά, κατάργηση της σχετικής απόφασης (Ραγκούσης) και απειλούν με σύλληψη και απέλαση τους 300 απεργούς πείνας (Παπουτσής). Ο δε καταχθόνιος Ανδρέας Τάκης, ο άλλοτε μαοϊκός φοιτητής, που έχει καταστεί το πιο μισητό στους μετανάστες πρόσωπο, ως γενικός γραμματέας μεταναστευτικής πολιτικής, χωρίς να έχει το θάρρος να εμφανιστεί δημόσια, στέλνει τελεσίγραφο σε ανθρώπους που κοντεύουν τις 20 μέρες απεργίας πείνας και σε λίγο θ' αρχίσουν να καταρρέουν.

Τίποτα απ' όλ' αυτά δεν μας εκπλήσσει. Εχουμε συνηθίσει από τους Πασόκους τις κωλοτούμπες και τις στροφές εκατόν ογδόντα μοιρών. Ιδιαίτερα από τον Παπανδρέου, που πίσω από το μειλίχιο ύφος του ιεροκήρυκα κρύβει έναν αδιάτακτο εξουσιομανή.

Ας πάρουν, λοιπόν, και το δικό μας τελεσίγραφο, οι Γιωργάκηδες, οι Ραγκούσηδες, οι Παπουτσήδες και οι Τάκηδες. Οι 300 απεργοί πείνας δεν είναι μόνοι τους. Δίπλα τους στέκεται ήδη ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης. Με τη γενναία στάση τους, με το πρόσωπό τους, με το σώμα τους που το έθεσαν στο θυσιαστήριο, κερδίζουν καθημερινά τη συμπάθεια πλατιών στρωμάτων του ελληνικού λαού. Κάθε κατασταλτική κίνηση εναντίον τους θα ισοδυναμεί με δολοφονική πράξη και έτσι θα αντιμετωπιστεί.

Π.Γ.

Μαχητική απάντηση στη νέα χούντα

υπαίθρια συνάθροιση ή πορεία... 2. Η πραγματοποίηση ή απόπειρα πραγματοποίησης συνάθροισης και πορείας, στους ανωτέρω τόπους και χρόνους θα αντιμετωπίζεται με κάθε νόμιμο μέσο, οι δε συμμετέχοντες σε τέτοια εκδήλωση θα διώκονται για παράβαση των διατάξεων του άρθρου 171 ΠΚ και άλλων συναφών διατάξεων».

Η μόνη διαφορά από τα διατάγματα της περιόδου της χούντας βρίσκεται στη γλώσσα. Τότε είχαμε καθαρεύουσα, τώρα ακόμα και οι μπάτσοι έχουν μάθει να γράφουν στη δημοτική. Κατά τα άλλα, ανατριχιάζεις που το διαβάσεις.

Φυσικά, κανένας αξιωματικός της μπαταρίας δεν θα τολμούσε να εκδώσει ένα τέτοιο, χουντικής έμπνευσης διάταγμα, αν δεν είχε εντολές από την ηγεσία του, η οποία με τη σειρά της πήρε εντολές από την πολιτική ηγεσία. Και να είχαμε αμφιβολίες, φρόντισε να μας τις διαλύσει ο Παπουτσής, που πήγε στη Βουλή και υπερασπίστηκε την απόφαση του μπάτσου, καλώντας τους βουλευτές να μη δίνουν σημασία στη γλώ-

σα, γιατί αυτή είναι η τυπική γλώσσα του νόμου. Πριν πάει στη Βουλή ο Παπουτσής, είχε φροντίσει ο... συνταγματολόγος Λοβέρδος να πει πως «η χώρα δεν μπορεί να είναι στα χέρια κανενός» και πως «το να αποκλείεις τη χώρα είναι επιλογή αντεθνική και η κυβέρνηση αυτό προφανώς και δεν θα το επιτρέψει». Με το γνωστό του στόμφο έκλεισε με μια κορόνα α'λα Παπαδόπουλος (της χούντας): «Λέτε να καταλυθεί το κράτος. Και σε αυτό εμείς δεν θα επιδείξουμε την παραμικρή ανοχή!»

Κατάλυση του κράτους τα αγροτικά μπλόκα! Γι' αυτό τους έφραξαν το δρόμο κι όταν αυτοί παρέκαμψαν τα ΜΑΤ, κινούμενοι μέσα από τα χωράφια, προχώρησαν σε συλλήψεις και σε παραπομπή με την αυτόφωρη διαδικασία. Στο φινάλε, δε, δεν δίστασαν να κηρύξουν το στρατιωτικό νόμο, απαγορεύοντας ακόμα και την «απόπειρα πραγματοποίησης συνάθροισης ή πορείας». Το μόνο που δεν έγραψαν είναι από πόσα άτομα και πάνω θεωρείται «απόπειρα».

Μια μέρα μετά, ορδές ασφαλιτών, συνοδευόμενοι

από ΜΑΤάδες, εισέβαλαν στην Κερατέα και άρχισαν να μπουκάρουν σε σπίτια, ψάχνοντας για... εκρηκτικά. Είχε προηγηθεί κάψιμο της μπατσο-καντίνας στο χώρο που έχει στηθεί το μπλόκο των κατοίκων και η εντολή ήταν να συμπεριφερθούν σαν στρατός κατοχής, εφαρμόζοντας μαζικά αντίποινα μέσα στην πόλη.

Οι κάτοικοι της Κερατέας δεν το έβαλαν κάτω. Πέρα από τα «γιούχα» που εισέπραξαν οι ΜΑΤάδες καθώς γυρνούσαν στους δρόμους της πόλης, μόλις μαθεύτηκε ότι συνέλαβαν έναν κάτοικο, επειδή στο σπίτι του βρήκαν άδεια μπουκάλια (!), εκατοντάδες περικύκλωσαν το αστυνομικό τμήμα Κερατέας, απαιτώντας να αφεθεί ελεύθερος ο συμπολίτης τους. Οι μπάτσοι, φοβούμενοι πως θα επαναληφθεί το σκηνοτικό της προηγούμενης φορές, που οι κάτοικοι τους πολιορκήσαν μέσα στο τμήμα και τους αναποδογύρισαν και έκαψαν αυτοκίνητα, ζήτησαν από τους ΜΑΤάδες να επιτεθούν αμέσως και να διαλύσουν με χημικά την αρχικά μικρή συγκέντρωση. Οι κάτοικοι ανασυντάχθηκαν, απάντησαν με

πη με μαχητική αντίσταση και όχι με εθιμοτυπικές απεργίες και πορείες-λιτανεΐα, συμπεριφέρεται κυριολεκτικά σαν χούντα. Γι' αυτό έφτασε στο σημείο να κηρύξει στρατιωτικό νόμο στις Σέρρες και να κάνει εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, σαν στρατός κατοχής, μέσα στην πόλη της Κερατέας, αδιαφορώντας για τον κίνδυνο στον οποίο έβαζε μικρά παιδιά και ανήμπορους ηλικιωμένους. Γι' αυτό ο στρατός κάνει ασκήσεις αντιμετώπισης διαδηλώσεων σε κατοικημένες περιοχές (βλέπε στη σελίδα 12).

Αυταπάτες για αλλαγή πολιτικής δεν πρέπει να έχουμε. Οσο θα βαθαίνει η αντιλαϊκή πολιτική τόσο θα φουντώνουν τα κύματα της εργατικής και λαϊκής αντίστασης και τόσο η πιο ωμή κρατική καταστολή θα παίρνει τη θέση του «διαλόγου» και των άλλων κοινοβουλευτικών διαδικασιών οικοδόμησης συναίνεσης. Η οργάνωση της λαϊκής αντίβιας τίθεται επί τάπητος. Η απάντηση στη νέα χούντα πρέπει να είναι μαχητική. Αυτό απαιτεί αποφασιστικότητα, συσπείρωση και πλατιές κινηματικές διαδικασίες.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκτίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

